

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३३६
घ

Title सरस्वतीकण्ठाभरण विवरण "रत्नदर्पणः"

Author रत्नेश्वरः (रघुनन्दनचरण)

Extent ६६ पत्र Age

Subject जलकारशास्त्र

सरस्वतीकण्ठाभरणविवर

णम् रत्नदर्पणख्यम्

द्वितीयपरिच्छेदस्य

त्रयम्

वि. च. ना. ॥

नुसं.

१

ति

श्रीगणेशायनमः क्षेत्रमध्यंविशालाक्षीयस्याधिवसतिप्रिया। अविमुक्तप्रतिष्ठायतस्मैकामदुहेनमः। अधस्तु
रतुवाग्देव्याः कंठाभरणकोतुकंमयिप्रहमनोवृत्तौतन्वानेरलदर्पणं। एवंदोषगुणेषुनिर्णीतिर्चैलंकाराः प्रा
प्तावसरास्तत्रालंकारसामान्यलक्षणमाद्यपरिच्छेदेतद्विभागंदर्शयन्परिच्छेदत्रयंसंगमयति। शब्दार्थोभयसं
ज्ञाभिरिति। इत्थंभूतलणेत्तृतीयाः मध्यमपदलोपीसमासः तेनशब्दालंकारयल्लिंकारोभयालंकारसंज्ञाभि
रित्यर्थः। गुणप्रस्तावैवास्तत्वादिकंविद्वतंशब्दोवच्छेदकतयाप्रथमप्रतिसंधेयभावेनचशरीरस्थानीयोवा
त्यस्ततस्तदाश्रयालंकारापिवात्याः। अर्थोवच्छेदतयापश्चादनुसंधेयतयाचात्मतुल्यआभ्यंतरस्तेनतदाश्र
याअलंकारअप्याभ्यंतराः एतेनवात्याभ्यंतराव्याख्याताः। आश्रयाश्रयिभावश्चयथातथोक्तमेव। उभया
लंकारेषुयोगस्यप्रायिकत्वमाश्रित्यकवीश्वराणामनुशासनमुक्तं। एतद्विवेचयिष्यतेचतुथरिंभे। शब्द
लंकारसामान्यलक्षणमाह। येद्युत्पत्तीविशिष्टाउत्पत्तिर्युत्पत्तिःलोपागमविकारादिप्रपञ्चः अतएवहिसं
स्कृतादिजातयोव्यवतिष्ठन्ते। आदिग्रहणानुरूपलघुसन्निवेशादयोगत्याद्यवच्छेदास्त्रयोविंशतिरुपात्ताः जाति

ग्वत्रौ

२५

रित्यादिः ते च प्रतिविशेषं वक्ष्यते वाच्यकं कणादिसाम्यादियं संज्ञाप्रवृत्तेत्याह शब्दालंकारसंज्ञा इति शब्दालंकार
जातयः शब्दालंकारसामान्यानि स्वरूपस्थितौ रूपांतरगवेषणमुचितं मतौ जाते प्राधान्यात्प्रथमं लक्षणमि
त्याह तत्रेति संस्कृतमिति भावप्रधानो निर्देशः । सारतीग्रहणं स्पष्टार्थं न च वक्ष्यं शब्देन संस्कृताद्यन्यतमेन
भवितव्यं तत्कोत्रकवेः शक्तिव्युत्पत्त्योरंशो येनालंकारतास्यादित्यत आह । सेति । औचित्याह एवालंका
रोऽस्ति च संस्कृतादेरपि तथा भावदूतिभावः । यद्यप्यथौचिती पूर्वदर्शयितुमुचिता तथापि प्राधान्यमावेद
यितुं एथगुणौचितीमाह । संस्कृतेनैवेति विषयोचितीमाह नमो छितव्यमित्यादि । म्लेच्छनमपशब्दः प्रह
तं संस्कृतमव्यं अभिजातः शुद्धान्वयः । अथ के संस्कृताद्युचिता वक्तार इत्यत आह । देवाद्या इति । आदिग्रह
णेन ऋषिभूमिपतिप्रभृतयः । वाच्यौचिती दर्शयति संस्कृतेनैवेति ॥ यथा हि देवतास्तुत्यादौ संस्कृतं
प्रगल्भतेन तथा प्राकृतादियथा च सूक्ष्मवस्तुस्वरूपोऽङ्कने प्राकृतस्य सौष्ठवं न तथा संस्कृतादेरित्या
दि द्वित्राभिः कोपिकाव्यसमस्याभेदस्यार्थः सर्वाभिः कश्चन प्रकरणादेरर्थः विषयोचित्यमेव क्वचिद्विशेषे
कांतिप्रकर्षमर्पयतीत्याह नात्यंतमिति समानबुद्धिशीलवयसं विनोदार्थमासनबंधो गोष्ठीदेशौचिती

न.स.

२

माह। श्रुतंतीति लट्भंमनोऽं स्वेनगुर्जरजातीयेन ब्रह्मन्नित्यादिनानिदानुवादेनगोडेप्राकृतानोचित्यं
राजशेखरेणव्यंजितं समयोचितिर्दृश्येति केनूवन्निति आद्यराजः प्राकृताहनः साहसंकोविक्क्रमादि
त्यः ग्रंथकृतपूर्वजतयाश्रीयदं तादृमाः परस्परसंकीर्णः षडेवसंस्कृतादिभाषाभवंतीतिसामान्यवि
भागमेतद्विरचनप्रयोजनं चोपसंहरति। गिरदिति। दिव्याः संस्कृतिमाः भूतवचनंयैश्च मथुरावा
सिभणितिः सौरसेनी तेषामिति तच्चभूतवचनं सचापभ्रंशस्ताश्चदिव्याघादिति ननु संकमनकुंसके
नेत्येकशेषः पाक्षिकबहुवचनं प्रतिभार्थप्राणना जीवद्वर्णनानिपुणहिकविः स एव हि सर्वपथीनता
दगुक्तिसिद्धिसंपन्नः क विराजोऽत एव विजयते सकललोकशास्त्रवचननिर्मलभ्यः प्रकर्षणवर्त्त
नइति संस्कृतादिषु यथायोगं शुद्धादिभेदेन जातिः षोढाभिधतइत्याह अहंसाधारणीति इहभाषारू
पविषयभेदेनभिन्नाः संस्काराः या नधिकृत्यपाणिनिवररुचिप्रवृत्तीनामनुशासनानिव्यवतिष्ठन्ते
तद्यत्रैक एव संस्कारः प्रत्यभिज्ञायते सा शुद्धा संस्कारांतराग्रहणात् यत्रतुल्यक्षणासंभेदेनानासंस्कारसं
पातः दीर्घवत्साधारणी रूपसाधारण्यात् नरसिंहवत्भाषाभेदव्यवस्थितभागद्वयात्मिकाभिश्चा रूप

पुं

शु

भ

२

नीर

मिश्रणात् तिष्ठतं दुल्लभ्यायेन संकीर्णं विजातीयवस्त्वंतरव्यतिरेक एव लोके संकीर्णं व्यवहारात् यापुनः
 प्रकृतिभागेनापि भाषांतरसंपर्केन सह ते सानन्यगामिनीः संस्कारसंभेदेन वा प्रकृतिभावेन वा नान्यगच्छ
 तियतः अपशब्दरूपाऽप्यभ्रष्टा तासूत्रमेति यात्रलाक्षणमुत्तमादिभेदश्च पंचमेव द्यते उन्नमितैकेति यदा
 निप्रकृतानंगलेरवोचितानि निव्यजिप्रेममगभीणि अतएव वापोद्वायप्रतिसंधाननिमग्नमानसापाश्विंता
 व नुभायैरूपं भूलताविरेचितमिवासीत् हस्ततलनिहितैककपोलायास्तादृक्पुलकितैककपोलदर्शनादभिमाना
 त्माशृंगारः सुप्तप्रबुद्धइव तत्कालं नायकस्यापीति मिथो नुबंधलक्षणाऽपूर्वनिरागकक्षामधिरूढारतिरेव काव्य
 एय सर्वस्वोच्यते अत्र च कस्यचित्पदस्य भाषांतरसाधारण्येऽपि भूयसा मुदाहरणत्वं एव मन्यत्रापि तुम्हण आणे
 इति विलुलिअंबलवत्कृतमभिमुखं शदमाणुशेति शतं मानुषमांसमाराः कुंलसहस्रं वसोलिः संचितं पूर्णं अ
 निशंचपिवा मिशेणितं वषशतं समरोभविष्यति अत्र मांसादिलाभहेतुतया समराशिं सर्वबीभत्समुन्मुद्रयद्वा
 नपात्रतांद्रयति नात्पुत्रमेति उत्तमादपहृष्टं मध्यमादुत्कृष्टं नात्पुत्रमं प्रणमतप्रणयप्रकुपितं गौरीचरणा
 ग्रलाप्रप्रतिबिंबं दशसुनखदर्पणे चैकादशतनुधरं रुद्रं एव नाम देवीकोपे भगवतः प्रणयकातरतायेन युगपदि

मिः
 नं

३
 ३
 वसर्वाजिरपिमूर्तिभिः प्रणमतीति प्रतीयमानोत्येक्षः नातिमध्येति। हीनादुत्कृष्टं मध्यमादपहृष्टं नातिमध्यमं तंसी
 ति। कामस्य कामाय चतुर्थ्याः षष्ठीति सूत्रेणात् नातिहीनेति। हीनात्किंचिदुत्कृष्टं मध्यमादूरादपहृष्टं नातिहीनां ल
 इवप्युलेति। लङ्ग्रहाण चप्युलेत्यनुकंपासं बोधने। पिबदुग्धं कुतोस्माकं छासिपदान्निधेयंतं क्रं। पुत्रं ह मत्ते इति श
 पथः पुत्रस्य मस्तकेनाहं शपेयदितं क्रस्य व्यापकं दधिजन्मन्यपि जातमासीदिति व्यापकानुपलब्धिः प्रयुक्ता न
 नुप्राकृतादिषु तमादिपात्रव्यतिकरदर्शनात्कथमेषा व्यवस्था घटत इत्यत आह। प्रायिकमिति। यत्र प्रकृतनि
 र्वहणे चित्तविशेषाभिसंधानेन कविरन्यथा प्रवर्तते। यथामालती संस्कृतमाश्रित्य। एषोस्मिभोः कार्यवशात्प्रयो
 गवशाच्च प्राकृतभाषी संवृत्त इत्यादियत्र वाकवेदैर्युत्यन्ति कृतोभाषाविषयसिः शक्त्यातिरस्क्रियते यथा मृच्छ
 कटिके विंशमध्यमपात्रस्यापि संस्कृतोक्तिः यत्र वा प्रबंधोचिती परवशाः संस्कृतादि जातयो विपर्यस्यंते। यथा
 ८ सर्गबंधादौ मध्यमादेरपि संस्कृतमेव खंडकथा परकथादौ उत्तमादेरपि प्राकृतमेव बृहत्कथादौ पैशाचमेव
 वस्तुबंधादवपभ्रंश एवेति तत्र संधिसंध्यंगघटनासौष्ठवेन रसः पुष्पतीति भरतमुनिप्रभृतीनामतिप्रकाश
 एव पंथाः। साधारण्यादयः पुनरिति। संस्कृतस्य प्राकृतादिसाधारण्ये पंच प्रकाराः प्राकृतस्य सौरसेन्यादिसाधा

रुमि
म्य

रण्येचत्वारः सौरसेन्याः पेशा च्यादिसाधारण्ये त्रयः पेशा च्यामागधादिसाधारण्ये द्वौ मागध्या अपभ्रंशसा
धारण्ये एक इति द्विविकल्पे पंचदश प्रभेदाः त्रिविकल्पे विंशतिः चतुर्विकल्पे पंचदश पंचविकल्पे षट्
षड्विकल्पे एक इति सर्वमिदं ने सप्त पंचाशत्पकारासाधारणी एवं मिश्रादावपिलोष्टप्रस्तावक्रमेण बह
वो भेदा इति तावदुदाहरणं ग्रंथगौरवं स्यादिति दिङ्मात्रमुदाहरति तास्त्विति संज्ञिन्नसंस्काराभा मि
षाप्रयोगे हि प्रयोक्तृप्रकृतिसंभेदे भवति च चप्रकृतिसंभेदे भवति न च प्रकृतिसंभेदे स्तालिकः स्व
भावसंकरप्रसंगादत उक्तं मध्यमपात्ररुचेति भूमिका वर्णिका मध्यपात्रप्रकृत्युचितो रागाद्यभिन्न म
यः तत्र तिष्ठति तत्परिग्रहेण चित्रतुरगवत्सामाजिकानां सम्यङ्ग्रिथ्यासंशयसादृश्यप्रतीतिविलक्षण
प्रतिपत्तिपदवीमवतरतीति मध्यमपात्रभूमिकारुचेमुपलक्षणं चेदमुत्तमभूमिकारुचमध्यमप्रयोज्या
पीयमेव एवमुत्तरत्र तव विरहायासं सोढुं मम चित्तमसहमिति योजना अनंगस्येयमानं गी वक्तु
विषयेति यदोत्तमादिषु नानावस्त्वजिरेका काव्यसमस्या क्रियते निम्नभाषे चितवर्णनीयविषयं वाका
व्यमेकमुपक्रम्यते यदावा शक्ति निरूपणाय कवेरेव नानाभाषामयं काव्यमारध्वं स्यात्तदा कथं नालंकारप

४

दवीमध्यास्तोमिश्रेति तमल्लि अंतीतमालीयमाना दुर्विदग्धादीति नागरकभावमवाप्तद्रूमिकामवलंबमानोदु
 विदग्धः आदिपदात्पूर्वोक्ताः समस्यादयः। अकरमाश्चर्यं गुमटीमनोज्ञा आस्फालितरवैर्द्रुमैर्वस्फुरणेलव ड्र
 द्रुदइति महाराष्ट्रदेशी तथाचप्रयोगः लवद्रुविज्जूमणोहरीत्याख्याः अन्येतुलपतीत्यर्थमाहुः एवंचक
 लशष्टः पुष्पतीति याम्योदक्षिणः निवारयनिर्वचकोवारकश्चन्यः वाइदवाति अलाआगतः यदिहमानो
 नक्रियेत्तज्ज्योत्स्नादयोमनोमुदमेवाधास्यंतीति प्ररोचना यदातुमनोनुदइति पाठः अपिशब्देन नायक
 साधारणमुत्कंगद्वारित्वमुक्तं चंद्रज्योत्स्नादीनामिति अतो न क जनक जंनार्थो नार्थ ईर्ष्या शेष लक्षणेन प्र
 क
 तिरूलभावावलंबिनामानेन तस्मात्प्रियमेव प्रति जादुदयामः यदा मनंति स्वयं वा तत्र गमनमिति
 क्रीडेति काव्यसमस्या क्रीडा उक्तपूर्वागौष्ठी तत्र विनोदो मनोनुक्त्वेन समयातिवाहनं आदिपदं पूर्ववत्
 ननु माभूत्प्रकृतिभावेन भाषांतरसंभेदः संस्कारसंपातेन तु भविष्यति तथाच कथं साधारणी तोल्लिघत इ मि
 त्यत आह असाधारणी चेति गोसेप्रभातेति रिंछि रिंछोलीक मलरजः पंक्तिः तल्लु मल्यसरः त्रहंतीरे विव
 ह्नि दाप्रसारिता नात्र पूर्वोक्तिरार्द्धयोरैकै मल्यमुदाहरणत्वात् आख्यास्तु यथा सरस्तरिक मलरजः प

४

मी क्तिः प्रसृताशोभते तथा विद्वद्वक्त्रेषु भीष्मवाक्यानीत्युपमा कल्पनया कथंचिदेकवाक्यतामाहुः। अत्र सर्व
 द्विपदानां तिनस्त्रीषादयो नभिधानादिति भाषांतररूपा निष्कवस्य प्रतिषेधात् एवं वाचस्पतिविशिष्टरसवत्त्व
 सप्रचेतसपोतादयो द्रष्टव्याः। प्राकृत एवेति। महाराष्ट्रदेशीत्वादेशीपदानां चरूनि भावसंभवात् भाषांतराणां
 पुनरिति। सिद्धिर्महाराष्ट्रीतः सिद्धिः सौरसेनीत इति उपक्रम्यानुशासनात्तद्वद्वरूपतैव स्फुटाः तत्समानां तु
 साधारण्यमेवेति। मुग्धेग्रहणकं रतमूल्यबंधकं गृहाणधारय मुद्रा मंगुलीयके निजहस्ते निश्चयः सुंद
 रितवोपरिममसुरतस्य हास्तीत्यत्र तवमुपरिसुरतस्पृहमस्तीत्यादिकमपशब्दबहुलत्वेनापभ्रष्टास्पृष्टे
 वसातुकथमलंकार इत्यत आह। सेयमिति श्रोत्रियश्चादसः आद्यपदेन बालादयः सर्व एव हिलौकिकः प
 मि पदार्थो जिज्ञेयकक्षामधिरूढः परित्यज्य ग्राम्यमभिमुखीभूतो विस्मयादिषु कथं नालंकारः तदिदमुक्तं प्रयो
 ग इति नचापशब्दानां दोषत्वमेवेति वाच्यं-अनुकरणे तु सर्वेषामिति दोषसामान्यविबिना गुणीभावेनास्य
 विषयीकृतत्वादिति नानावृत्तिना जातिः काव्यशरीरे निविशत इति तदवच्छेदरूपां गतिमनंतरं लक्षयति।
 पद्यमित्यादि पठितेः पदात्यदांतरसंचारो गतिः सा केनचिदौचित्योपनिपातिना संदर्भपरिमाणो न निय

सर्व

भा
लं

५
 ५
 म्यते. तत्तत्तदप्युपचारेण गतिः पठित्तिपरिमाणं च काव्यं समाश्रयत इति तदपि गतिः तच्च पद्यादिभेदेन
 त्रिविधमिति संक्षेपः अतएव गद्यबंधेतुके श्विहृत्तमाश्रितं वृत्तं वर्तनमियतेति यावदिति. सर्वानामश
 हाहिकदाचिदुद्देश्यस्य लिंगमाश्रयंते कदाचित्प्रतिनिर्देश्यस्येति काव्ये यत्सा गतिरित्युक्तं. तत्र पद्यं चतु
 ष्यदीति न लक्षणं उल्लालमात्रादौ द्विपदपंचपदादिशरीरे तदभावात्. अपादः पदसंज्ञानो गद्यमित्यपि
 न. अपादत्वहाप्रत्यभिज्ञायमानवृत्तभागत्वं विवक्षितं. चतुष्यदीव्यतिरिक्तत्वं वा. आद्ये वृत्तगंधिपद्यं
 न स्यात्. द्वितीयेत्वतिप्रसंगः तस्माच्छंदो नियमवत्सीकाव्यमथानूतातु गद्यमिति विभागः। गद्यपद्यात्म
 कं वाक्यमिश्रं. तदस्यागतेरलंकारत्वमुपपादयति। अथैचित्यादिरिति. तत्राथैचितीमाह। कश्चित्ये
 नेति. यथा ह्यटवीवर्णनादौ गद्यं प्रगल्भते तथा न पद्यं यथा च काव्यशास्त्रतानिर्वहणोचिते र्थे पद्यमुत्स
 हते न तथा गद्यमित्यादि. एवं कथारव्यायिकादौ गद्यमेव चंपूप्रभृतौ मिश्रमेवेत्यादि पदोपात्तबंधौ चिती
 द्रष्टव्या. आस्तां तावदर्थौ चित्यगवेषणं स्वरूपेणैव पद्यादिकं परिस्फुरत्कविप्रतिष्ठाविशेषावेदने
 न सत्त्वरूपदयावर्जकमवसीयते. कथमन्यथा क्वचिदेव कस्यचित्सौष्ठवमित्याह। यादृगिति। गत्यंग

३

५

त्यामिति पधेगधेमिश्रेचेत्यर्थः। विवित्रा अव्यवस्थितसिद्धिका प्रयोगव्यवस्थामुपपादयति यथामती
 ति। मतिव्युत्पत्तिर्युक्तायुक्तविवेकइतियावत्शक्तिः कवित्वबीजभूतः प्राक्तनः संस्कारः औचित्यं दर्शि
 तमेव रुचिर्मनोनुकूलताप्रतिसंधानंकवेः पात्रस्येति यथायोगं तथा हि शक्तिव्युत्पत्तीकवेरेव औचि
 त्यं पात्रस्येव रुचिरुभयोरपीति सचायंसंदर्भावच्छेदौगुरुलघुसन्निवेशेनैव शैलतद्वतितमाश्रित्य
 विभागमाह द्रुतेति आघास्तिस्त्रः ॥ ३॥ आसामेवमिथोव्यतिकरेणोत्तरास्तिस्त्रः संकीर्णाः किथमेषाव्यवस्थ
 त्यत आह सागुरूणामिति बाहुल्यमत्यत्वं मिश्रणंचतुल्यवत्प्रतिभानं नगघादिकमेव गतिः किंतु त
 दाधारः परितिसंचारइति व्यनक्ति पधेगधेचमिश्रेचेति वर्णनियतं छंदोवृत्तं मात्रानियतं जातिः सम
 प्रस्तावं समं प्रथमतः तीययोर्द्वितीयचतुर्थयोश्चतुल्यप्रस्तावमर्द्धसमं उभयवहिर्द्विविषमं उत्कलि
 काकल्लोलः तत्रापमुच्चावचमिव प्रतिभासमानमित्यर्थः। यथासलीलकरकमलतालिकातरलवल्पा
 वलीकमिति वृत्तगंधिप्रतिभातवृत्तेकदेशं तदेतदत्यारव्यायामुत्पन्नेन समासांतेन व्यंजितं तदयम
 र्थः सामान्यतः पघादिभेदेन गतिस्त्रिधा तत्रापि जात्यादिभेदेन षट्प्रकाराः तेषां दुतादिभेदेन षड्वि

६ शदिति ननु ललितादयोगधमेदाः कैश्चिदलंकारकारैः परिसंख्याताः ते कस्मान्नोच्यत इत्यत आह। ललितमित्यादि
 सुकुमारसंदर्भं ललितं यथा कमलिनीवनसंचरणव्यतिकरलग्ननलिननालकंटकेवनकचिन्निर्भरं पदमाव
 ६ धातीति प्रस्फुटसंदर्भं निष्ठुरं यथा उन्नतं भित्तकुटिलकुंतलकलापः श्मशानवाटमवतरतीति। अनुद्धिखितसमा
 ६ संपूर्णं यथा अभ्यासो हिकर्मणां कौशलमादधाति नखलुसन्निपातमात्रेणोदबिंदुरपि ग्रावणिनिम्नतामादधा
 २ तीति उद्भटसमासमाविद्धं यथा कुलिशशिरवररवरतस्वरप्रचयप्रचंडचपेटपाटितमत्तमातंगमदल्लुटाछुरि
 तचारुकेसरभारभासुरमुखेकेसरिणीति। रीतिवत्त्योरिति विषयसममी। तथा ललितं कैश्चिदप्यदौ। निष्ठुरमार
 भघादौ। चूर्णवैदर्भ्यादौ। आविद्धं गौडीयाप्रभृतौ॥ यथा यथमन्तर्भवतीति नोक्तभेदाः परिसंख्याता इत्यर्थः। उक्तप्रका
 रेषु किंचिदुदाहरति। अत्रेति। नवसंगमभीर्विति सोत्प्राससंबोधनं। भीरुश्चादूढं तात्संबोधनद्रुप्तेरूपं। गर्भ
 गृहस्थानालोकयति चेत्तदाहसंप्रवदतीति॥ अत्र प्रतिपादमष्टौ लघवश्चत्वारो गुरव इति लघुबाहुल्ये संयोगात्तरा
 णामुद्रेके चताललयवदति व्यक्त एव दुतभावः। प्रणम्येति॥ अत्र यद्यपि पदचतुष्टये गुरुलघूनां समसंख्यत्वमे
 व तथापि संयोगात्तरैरंतरांतरापरिस्तिदीर्घाभावोन्मेषादरोहप्राधान्ये विलंबिता। एवं व्युत्क्रमेण समानिकाया

मपि विलंबितैवा यथामीन जालघटितानि सूर्यरश्मि बोधितानि मत्त षट्शकुलानि पश्यभीरुपंकजानि। तदिदं
माहसेयमिति॥ तेन विभागसूत्रेण रूलघुमिश्रणमेवंरूपमपि देवो व्यमिति। आसीदिति प्रत्रयघपि गुरवो बहव
स्तथापि न द्रुतिर्न विलंबनं पठितैरित्यनुभवसाक्षिको यमर्थः तदेतदाहनाति लघ्वक्षरेति॥ अवतुवइति अरुणो ग
रुडाग्रजः शोणश्च नायको नेताहारमध्यमाणश्च पयोधराः मेघास्तनौ च तदेतस्मिन्दुत विलंबितो रव्ये वृत्ते स
मारव्येवरूपं बोधयतीति। अपितुरग्रेति। उत्पन्नाविर्भवद्वर्गगतो ज्वलविचित्रकोमलमयूरस्तत्कालमव्याजं
प्रेमनिर्यंत्रणकंठग्रहविलुलितप्रियाकेशपाशवासनाविकशहेतुः सर्वस्वायमानः कथं बाणलक्ष्यतां सहतइति
द्विप्रत्ययेन व्यज्यतइति अत्रपादचतुष्टेः प्रथमं दुतापश्चान्मध्याच भागशः प्रत्यभिज्ञायतइत्याह। सेयमिति।
दुंदुभयइति। अत्रापि प्रतिपादं पूर्वमध्या ततो विलंबिता च खंडशः प्रतिभासतइति दर्शयति। सेयमिति। इमामेव व्यव
स्था मर्द्धमध्यमादिष्यति दिश्यतइति दिङ्मात्रमुदाहरति एवमिति। उत्कलिका प्रायेति। उच्चावचभावेन प्रतिभा
समानमुत्कलिका। यथा सलीलकरकमलतालिका तरलवलयवलीकमिति तथैव तदपि प्रकृतोदाहरणमिति व्यक्तं
पातालेत्यादेव संततिलका भागद्वहरद्वेत्यादावर्था भागद्वप्रतिभातीति वृत्तगंधौ जातिगंधाविति भाषित

पुंस्कं पुंवद्गलवस्येति पुंवद्भावेन नुम्न भवति हन्तेति आश्चर्यस्तिमितस्य हन्तेत्येव वागनुभावः ततो निमानो
 न्मेषेषु एवानस्मीति अनंतरं लोकोत्तरविभाववर्णना त्वरितस्य यदहमित्यादिगद्यापर्यवसान एवाविरलमि
 त्यादि वृत्तमा विरासीदिति मध्ये विच्छेदकारणानुपपत्तौ गद्यपद्याभ्यामेकवाक्यं असाविति। इतीकत्येकया
 चित्प्रच्छन्नप्रार्थनीयया आसंभोगमुन्नेयेदित्याम्नातं तदिहोत्प्रेक्षामनोहरग्राम्यमालोकने मुक्तं तेनैकस्मि
 न्वर्णनीयवस्तु निवृत्तप्रपंचेनोक्ते प्रकृतसंगतिमात्रंगघेन कृतवतीति युक्तेयमात्रपूर्वाविवेकवाक्यता चेति।
 वैदभादीति गुणवत्पदरचनारीति गुणाः श्लेषादयः काव्याव्यभिचारितो नवतेषामन्योन्यमीलनक्षमतया पा
 नकरसद्वगुदुमस्त्वादीनां रवाडवड्वमधुराम्लादीनां यत्सम्भूतं नरूपावस्थांतरगमनं तत्संस्कारदेव हिलोक
 शास्त्रपदरचनातः काव्यरूपाचरचना व्यावर्तते अतएव मृग्यते कविभिरासंसारमिति मार्गपदेनोच्यते वैदर्भा
 दयो विदर्भादिदेशप्रभवाः ते कृतमुरवहेवाकगोचरतया प्रकटितो न तु तद्देशः काव्यस्य किंचिदुपक्रिय
 ते पंथा इति। प्रतिष्ठते हि महाकविपदवीलाभार्थिने इति ईदृशमेवरीतिलक्षणमानंदवर्द्धनादीनामभिमत
 मेतदुपलक्षणतया सूत्रं व्याख्यातं कथं पुनरुक्तमुपमादेरीति पदं प्रवृत्तमित्यत आहरीडुगताविति रि

यं रीतिशब्दो मार्गपर्याय इत्यर्थः । एवं सिद्धे सामान्यलक्षणो माह । वेदभीति । वक्ष्यमाणरीत्या वेदभीति प्राधान्यमभिप्रेत्याह । तत्रेति । असमासा अनुध्वितसमासाः निशे
षाः स्तेषां योनवगुणास्तु फितामिथो मित्रनेन सद्धिर्धनेरनुपलभ्यमानो न्यतममात्रकैरपि परस्परविभक्तस्वरूपभावेन सदृश्यहृदयसंबादगोचरैरा
रब्धा । एव विपञ्चीस्वरसौभाग्या । विपञ्चीनाम्पासरस्वती विंशतिविंशभावेन विद्विधा । प्रतिविंशविंशान्तया दार्वादि यंत्रसपि विपञ्चीत्युच्यते तदीयाः ९

यंते परंपरया गच्छन्त्येति करणसाधनोऽस्वराः तंत्रीकं ठो लिताः स्थानक्रमवैपरीत्या नुमेयशारीरः प्रतिविंश
भावाः षड्वादयस्तेषु श्रुतिसंमूर्धेन रूपेष्वपि मिथो विभक्ताः श्रुतयः श्रोत्ररंजकस्वरवस्तुमापन्नाः समस्तगांध
र्ववित्साक्षिकाः प्रकाशंते । अतएव वीरौवप्रधानं समस्तस्य स्वरजातस्य तत्रैव श्रुतिमंडलोन्मेषादिति । यदा तु या
नकादिन्यायेन कश्चिदंश उद्रिक्तो भवति तदारीत्यंतरमुत्तिष्ठतीत्याह । समस्तेति । ओजः कांतिविवर्जितां ओजः
कांत्योर्विशेषेण वर्जितां न्यग्भूतो जः कांतिगुणमिति यावत् । यतस्तत्प्रतिद्वंद्विनोर्माधुर्यसौकुमार्ययोस्तत्रो
द्भवः तदेतदाह । मधुरांसुकुमारांचेति । अतएवौजः प्रकाशकः षडधिकेषु पदेषु समासो न क्रियते । समस्तेति ।
अत्युद्गतानि सोल्लेखसमासानियस्मादो जः कांत्योरुद्भवेन्यग्भूतगुणसप्तकेयं रीतिः अंतराच्छ्रुतिः । माधुर्यसौ
कुमार्ययोः किंचिदुद्भवेन निमीलनांगप्राधान्येन वाऽतएव लक्ष्यनां ताव्यनक्ति । द्वित्रेति । द्वेत्रीणि वाः त्री
णि चत्वारि वेति वार्थे बहुव्रीहिः । समस्तेति । यद्यप्युपक्रांतरीत्यनिर्वहोत्राप्यस्तितथापि तिलतंडुलवद्या
वदिभक्तरीतिसंवल्लनस्य कविसंरंभगोचरस्योत्तररीतेः पृथग्भावः पूर्वरीतेरिति । एकांरीतिमुपक्रम्य य
दन्यया संदर्भहणमसावन्य एव प्रकारः न चानिर्वहो दोषः छायावैरूप्याभावात् । रीतिरखं जनेपि हि संदर्भसौ

निर्व

भाग्यसंपत्तिः शक्तिमेवाविष्करोति मनीषिता इति। अत्र दीर्घसमासाभावे कथमोज इति कस्यचित्कुदेश्यम् ---
 रीतिमत्प्रकरण एव। एतेन गुणानवकस्य समकक्षतया संभेदोक्षणा इति। असमस्तपदेत्यनुल्लेखसमासपदेत्यर्थः
 समग्रानवगुणवतीति नित्ययोगे मतुष्पगात्रभिधातेति। अत्राप्यतृतीययोः षट् द्वितीये च पंचपदानि समस्ता
 नि ओजःकांत्यभावादिति। ईषदर्थे नञ्। अतएव माधुर्यसौकुमार्ययोरुन्मेषः श्लिष्टा प्राप्ता यथा संख्यमौजः
 कांतिनिमीलनलब्धप्रादुर्भावविश्लथापुगणी च छायाययेति विग्रहः। आवस्कंदो धाटकः समस्तोद्भूतभूरिपदे
 ति। उद्भूतता प्रौढिप्रकर्षणतानीति निःसहतनोरसमं जसामिमार्गतरव इति द्वे द्वे पदे आलंबिते त्यादौ त्रीणि
 पदानि समस्तानि माधुर्यसौकुमार्ययोर्मना गुन्मेषः पांचाळी भागः इतरेषां समकक्षता वैदर्भी भागः अनयोः
 संभेदेनांतराळकल्पनाव्यक्तैव अयमिति। मुद्राभंजन इति हाभ्यां समस्ताभ्यामावन्ती। उदयगिरीत्यादि
 नापंचकेन पांचाळी प्रौढिप्रकर्षणगौडीया। अयमुदयतीत्याद्यसमासेन वैदर्भी च प्रत्यभिज्ञायत इति
 पूर्वोक्तिसमस्तरीति संज्ञेद इति। करिकवलनेति। अत्र पूर्वोक्तयथोक्तामावन्ती मुपक्रम्य चरमाद्वैगौडीयाप
 रिग्रहीदुपक्रान्तरिते रनिवहिः खंडनं तथापि च न छायावैरूप्यमिति कविशक्तियंजकत्वादलंकारभा

वदति। राको वृक्षविशेषः। याविकाशदति। वृत्तिवर्तनं रसविषयो व्यापारः काव्यस्य रसप्रवणत्वात् सच व्या-
 पारः सत्त्वाद्युद्रेकलक्षणो जन्मांतरानुभवभावितवासनासमुत्प्लवः परिपूर्णमविष्यद्रसास्वादसर्वस्वो मान य
 चित्तावस्थानिदानभूतोर्थगतः पंचमेभिधास्यते शब्दगतः पुनरत्र संगतः संदर्भस्य रसप्रकाशकारणेषु प्रधा-
 नत्वात् यादृह। कविवागमिनेयश्च तदुपायो द्विधेयते वस्तुशक्तिमहिम्ना तु प्रथमोऽत्र विशिष्यते वर्तते नया
 चित्तमिति करणसाधनोऽयं वृत्तिशब्द इति वर्तयित्रीत्यनेन प्रयोजकव्यापारप्रधानेन दर्शितं तत्र विषयवैचि-
 त्त्यादिकाशाद्याश्च तस्मिन् चित्तावस्थाः विषयो हि दीप्तमसृणमध्यमभेदेन त्रिविधः विभावाद्युपधानमहिम्ना तन्म-
 यी भवनयोग्यं हि चेत् कदाचिद्विकसति सत्त्वाविर्भावो विकासः। न्यग्भूतरजस्तमोगुणं हि चेत् सत्त्वोद्रेकप्रकाश-
 नंदमयसंविद्धि श्रान्तिमासादयति। ततः सत्त्वभागप्रतिष्ठितः शृंगारस्तदाभासोऽपि तामेव भूमिकामालंब-
 ते अतएव शुक्तिरजतवद्भावोदयेऽपि दोषमहिम्नेव काव्यमहिम्ना तद्वज्जनात् तत्समानभूमिकया हास्योरसः
 प्रादुर्भवेतीत्यभिसंधाय शृंगाराद्विभवेद्वा स्यमिति भरतमुनिः। तेन विकासभूमिकौ शृंगारहास्यौ विकासोत्पत्त्युत्तम
 प्राप्तगुणान्तरप्रादुर्भवं विचित्रं चित्तमुच्यते तत्रोचितविभावादि वैचित्र्यादाविर्भवद्रजोगुणस्य चेत् सो विक्षेपप्र

च्युतिदशायां रौद्रसौन्दर्यः अतएव समानभूमिकया रौद्राच्चकरुणारस इत्याह यदा तु सत्वतमो निमीळनेन केवल
 रजः प्रतिघंचेतस्तदा वदुःखव्यापारेण नैषाद्विस्तराख्यामवस्थामासादयति तद्भूमिको वीररसः तदवस्थामेवा
 स्था मेवास्थायाऽद्भुतोपि प्रथत इति वीराच्चैवाद्भुतोत्पत्तिरित्युक्तं न्यभूतरजोगुणस्य प्रबुद्धतमसश्चेतसोऽवस्था
 विशेषः स संकोचतमालंब्य बीभत्सः प्रादुरास्ते तदेकभूमिकश्च भयानकतिवीभत्साच्च भयानक इत्याह ते मीचत्वा
 रश्चित्तावस्था विशेषाः कथमविशेषणादेव संदभद्रिवंतीत्याशंक्यविभागेनोत्तरमाह कैश्चि क्येति शुद्धिसं
 क्कराभ्यां रीतिवदत्रापि षट्प्रकाराः सुकुमार इति चित्तद्रुतिकारित्वं सौकुमार्यं सुकुमारवर्थसदं भैयि स्यामि
 ति विग्रहः एवं प्रौढार्थसंदर्भेत्यपि चित्तद्रुतिविधायिता प्रौढिः अर्थसौकुमार्यादिनाविशेष्यमाणसंदर्भः सुकु
 मारत्वादिः शृङ्खलंकारतां प्रयोजयति कोमलप्रौढो मध्यमः प्रकारांतरविरहाच्च मध्यमभारत्यादयो न संभवं
 ति शशिरुचिधिति निमित्तमित्यादिषु मुग्धांगनाचुंबनरसोत्सुकानामतिमनोहा धरागसमर्पकेषु नाग
 लतादलेषु ततो मानपरिग्रहे वलितकादिचुंबनविशेषार्थिनीनां कचग्रहसौभाग्यसुंदरे मल्लिकादाम्नि ततः स
 वंगीणाश्लेषसौभाग्यार्पकचंदनरसेऽनंतरमीर्ष्यारोषवासनानि शेषकैलियंत्रणरतोत्कंठितानां सीधुया

त्रेततःसर्वोपकरणजीवितसर्वस्वेप्रियतमेसमकक्षतयैवदृश्यःपेतुरिति कुक्लथिनीतियुक्तःपाठःकु
 वलयितेतिपाठेविशेषांगग्राधान्यविवक्षायांसमासगुणीभावस्यानुचितत्वात्सेयंकैशिकीमसृणेश्च
 गारादौविनियुज्यतइति।**योय**इति।ओजःप्रधानतयाप्रौढःसंदर्भः।यस्मादियमारभटीदीप्तैरौद्रादौवि
 नियुक्तातेनयुक्तंशब्दार्थयोःप्रौढत्वमिति।**उत्तिष्ठ**इति।सर्वांगीणश्लेषसमुत्सुकेप्रियतमेवहिव्यवर्त
 नमंतरनुवर्तनंचमुग्धांगनाजातिरितिन्यायेननीवीबंधकेशपाशसंयमार्थिन्यान्यनिर्भरकेलिरवेदेनभुज
 लतालसंलसत्येवनतुव्यापारयितुमपिशक्येति तत्कालकांतिपोषः।अत्रमसृणेषिरसेवत्यौचित्येन
 संदर्भस्यप्रौढिरुचितैवदीर्घसमासोहिभृंगारादौनिषिद्धेनतुप्रौढिः।रेफहकारादिवर्णनिवेशात्तुको
 मलतासंदर्भस्येति।एवमुत्तरोदाहरणेऽप्यिविशेषःस्वयमूहनीयइति।**अन्योक्ती**नामिति।लोकेविंबप्रतिविंबयोः
 प्रतिविंबंचमत्कारितयाप्रसिद्धमतएवश्रव्यात्प्रेक्ष्यंज्यायइत्याहशब्दालंकारकांडेवाक्यानुकरणमेवप्रतिविं
 बवाचिनाछायापदेनगुणवृत्तेनारब्धयतेतदेतदनुकरणमनुकार्यभेदादेवषोढाव्यवतिष्ठतइत्याह।**लोके**
केतिछेकादीनांलोकविशेषाणामेवशोभाकारित्वेनपृथगुपादानेऽर्थतिदितरानेकविचित्रतत्तदनुका

यपरोलोकशब्दः छेकाविदग्धाः पोष्टस्त्रीपुंसलक्षणाः सहजकेलिरिति प्रसिद्धा पोष्टा भुजिष्यादासीत्यन्ये
 अत्र केचिदन्यथा योनिजमपिकाव्यं छायालंकारव्यवहारभूमिमादुः प्रकृतिपरिणामः परपुरप्रवेशः
 खंडसंघाद्व्यं च्छडिकापरिमलइति पंचयोनिजकाव्यभेदाः तत्र किंचिद्विद्वत्तार्थः प्रकृतिपरिणामः
 यथा धुअमेहमदुअरानुवैणसमअहियअणअविमुक्काओणहपाअवसाहाओणिअअव्वाणवप
 डिगआओदिसाओ। यथा च। सिसिरपडिरोहमुक्कपरिमुदुतं पअअवलिअक्कं। इहरइअरपाअलि
 अंवित्थरदिदिसाहिंकद्विअंवणहअलं। अत्राकाशदिशं विस्तारमणनं मनाविद्वत्तमुपलक्ष्यतइति प्रकृ
 तिपरिणामनामायं योनिजकाव्यभेदः। भाषामात्रभिन्नः परपुरप्रवेशः यथा देवाधिपोवाचुजगा
 धिपोवाधराधिपोवायदिहेहयः स्यां। संदर्शनं ते गुणकीर्तनं ते सेवां जलितं ते तदहं विदद्धां। यथा च। सविमो
 अणज्जुणमिअंअमहिंदमवासुइअअप्पाणं। सेउंजविदंसणगुणकहामुतइजणूपज्जतं। अत्र
 भाषामात्रभिन्नमिति परपुरप्रवेशनामायं योनिजकाव्यभेदः। विकीर्णमसमाहारः खंडसंघाद्व्यं
 यथा द्वित्राणं वुजिनीदलानिसरसामुत्संगमध्यासते मौलौकिशुकशारिवनस्त्रिचतुरानाविभ्र

३

तेकोरकान्गर्भग्रंथिषुपंचषाः सुमनसो बध्नांति चूतदुमाः संप्राप्ताः प्रकटी भवंतिकुररी कंठेषु कूजोर्मयः। अ
त्रकाव्यचनुष्ठादुच्छिद्यपादचतुष्टयग्रथितमिति रवंडसंघात्यनामायै योनिजकाव्यभेदः। तावन्तमर्थ
मुपादायाधिकावापश्चल्लिका यथा कमलमनंभसितत्रचकुवळयेतानिकनकलतिकायां साचस्तुकु
मारसुभगेत्युत्पातपरंपराकेयां तथाचा उमौरभासैभावुपरिविपरीतौ कमलयोस्तदूर्ध्वरत्नाश्मरच्छ
लमपिदुरूहं किमपियत्। ततः कुंभौ पश्चद्विसकिसळयेकंदलमथोतदन्विंदाविंदीवरमधुकराः किं
पुनरिदं। अत्ररुत्तानेच्छानेधिकावापस्यप्रत्यभिज्ञानां श्रुडिकानामायै योनिजकाव्यभेदः। वैधल्लायामा
त्रसंवादीपरिमलः। यथा अनेनयूनासहपार्थिवेनरंभोरुकश्चिन्मनसोरुचिस्ते। सिप्रातरंगानिलकंपि
तासुविहर्तुमुद्यानपरंपरासु। यथाचायात्राप्रसंगादुपवीणयंती तस्यां महाकाळमविप्रतिष्ठं। कृशां
गिवीणागुणसारणासुचिरत्कलाभ्यासफळंलभेथाः अत्रसंदर्भल्लायामात्रमनुकृतमितिपरिमळ
भामायं योनिजकाव्यभेदः। **श्यांत** इति। लोचनेमीळयित्वेत्यनेनलोकोक्त्यनुकारेण नयननिमी
ळनवदाशुभावितासमागमसमयस्य प्रतिपाद्यते तथाचसुकुमारतरकांताजीविताध्यवसा

याभिप्रायः प्रवासविप्रलंभाविष्टचेतसः प्रकाशितो भवतीति उपलक्षणं चेत्तत् वर्षाकावे चतुरो मासानित्य
 पिलोकोक्तिरेव योहीति कातामुखमेव जीवितसर्वस्वमन्निमन्यमानस्तत्रालं प्रत्ययशालिनः पशूनि
 वप्रतिशृंगारीविदग्धः किं स इति नूनं त्रिजगद्भित्सक व्याधिसार्थकीकरणविरव्यातकीर्त्तये पारिजाते
 प्रमुखस्य कस्यचिदेकस्तवकः सुधाभिराह्लादयन्नयमवलोक्येदृश्यत इत्यादि दृष्ट इति कथमित्यादि
 नातदेकतानतामाविष्टसहस्रैवास्तामित्यादिसंग्रहणं कथयतावदित्यादिना च पुनरादानमसमं
 जसं । उत्तमपदस्थानीययुवतिमनुकुर्वीणा उत्तमपदारेपितनीचयुवतिः । पिपिप्रियेति । अव्यक्तवृत्तिरूपं
 स्वचित्तजल्पितं साभिप्रायेति । यद्यपि संपूर्णमेव काव्यं वक्रमिप्रायप्रतिष्ठं दकभूतं । उक्तं च वक्रमिप्रा
 यं सूचयेयुर्बिति । तथापि नास्मिन्नितरसाधारणतया वाक्यार्थगोचरमभिप्रायमावेदयत्येव काव्यसनाथी
 करणक्षमवक्रमिप्रायविशेषप्रतिरूपक एकदेशनिवेशो दृश्यते । अतएवांगुलीयादिमुद्रेवमुद्रेत्युच्य
 ते । निरुक्तिमाह । मुत्पदायित्वादिति । मुद्युपपदेरातेदनिकर्मणः के रूपं । मुद्रेवपदादिप्रकारयधनिव्य
 वहारभूमिरन्येषां । सास्मिन्निति पदं प्रातिपदिकं कृतत्तद्धितसमासरूपं । विभक्तिवचनयोः सामान्यवि

शेषभावेपि एय कथयगभि प्रायव्यं जकतया निर्देशः। आस्तामित्यादिवचनसंकोचः संवृतिः। गौणवृत्तिव्य
 पाश्रयेणेति। निर्मात्यादिपदानामत्यंततिरस्कृतवाच्यानामतिविच्छायात्वादिलक्षणद्वारेण व्यावर्णवि
 शेषधननात्सहृदयत्वादयावर्जकानां निवेशो दृश्यते। एवं ताला जा अंतिगुणा जाळोते सहि अरहिं
 घेप्यति रविकिरणाणुगगहि आइं होंति कमळाइं कमळाइं। तथा अमृतममृतं चंद्रश्चंद्रस्तथांबुजे
 मंबुजमंबुजं रतिरपिरतिः कामः कामो मधूनि मधून्यपि। इत्यादावर्थान्तरसंक्रमणादिना तत्प्रका
 शेया ध्वनिरनुसंधेयः। यत्त्वच्छ्रुति आदित्यकळा एव प्रतिफळिताश्चंद्रव्यपदेशं लभंत इत्यागमः
 तदाह। सलिलमयेशशिनि रवेदीधितयो मूर्च्छितास्तमो नैशं॥ दळयंति दर्पणोदरविहता इव मंदिर
 स्यातरिति। पूर्ववाक्येयापकारित्वेनेति देवेषां पूषाकृतितत्त्वांतरं तिग्मं धाम च कास्तीति चयदगाध
 तया लर्कितमिति किल शब्दकटाक्षितमभिधानं तत्र किं संबंधमित्याकांक्षा विपूरकं तत्रास्तीत्या
 दिवाक्यं तथा हि। य एष आदित्यपथं व्याप्य पुरुषो दीप्यत इत्याद्युपनिषदर्थनिवेशनमभिप्रा
 यपूर्वकमाभासते एतेनान्येपि वाक्यप्रकाश्यप्रकाराः परिग्रहीता बोद्धव्याः। पूर्ववाक्येयत्तर्भावितदि

त्वमवसेयमिति। श्रिय इति। बुद्धिरूपा कामधेनुः श्रियः प्रथयतीत्युक्तेन तथा प्रकषेयिथोक्ते तु विशिष्टः
 कवेरभिप्राय ऊनीयते तथा हि यथो दुंवरः सलोहितं फळं पच्यत इति कर्मकर्तृरि फळो दुंवरयोरैका
 त्व्यमवसीयते तथेहापि श्रीरूपमात्मानं बुद्धिः प्रकाशयतीति अतएव हि दुहि पच्योः सकर्मकयोरि
 निष्ठात्यकर्मविशिष्टस्यैव कर्तुः कर्मवद्भावः शिष्यते न दुहस्तु न मां यस्मिन्नावितियगभावोपि विशेषा
 भिप्रायनियत एवरुणदीत्यागमरूपः सूते इति लुप्तः प्रमाणीति वृद्धिप्रयोजकः पुनीते इति = स्वह
 येण विवृततश्च विकरणः आत्मनेपदपरस्मैपदयोरेकांतरितो निवेशः श्रिय इति प्रकृतिभागे इयडादे
 शे विकारः विभक्तावपि विकारः विपद इति प्रकृतिरविकृता विभक्तिस्तुरुत्वेन विवृता यशांसीति द्वे अ
 पिविवृते मलिनमिति वैकल्पिकपरसवर्णविधौ हयमपि कृतं संस्कारशेचेनेति प्रकृतिरविकृता प्रत्य
 यस्त्विनादेशेन विवृतः तथा श्रिय इति मंगल्यं विपद इति विपरीतमिति क्रमेण शुद्धा बुद्धिः कामधेनु
 रिति मंगल्यपरंपरानिवेशनेनोपसंहारश्चित्रांशुकांचल इव प्रतिभासमानो नुविंवमिव कामपिकां
 तिमभिव्यंजयन्नुपलक्ष्यते मंगलामंगलार्थपदपरत्वेनेति मंगलामंगलेभ्यः पदेभ्यः परवर्तित्वेने

त्यर्थः। विष्मभरेति। अहंकारप्ररोहस्य पूर्वगुणप्रयोजकत्वमुक्तं। इहतुकवेरभिप्रायविशेषस्यालंकारघट
 कतेति विभागः। अत्राशंसायामिति। गतेमिति निष्ठाप्रत्ययेन भूतताद्योतनादाशंसाप्रती- = तावपि कथं प्र
 कृतपोष इत्यत उक्तं समुच्चयद्वारेणेति। तेन हितुल्यकक्षताप्रतीतौ त्वंचेदंगीकृतरोषस्तदा सिद्धमेव समी
 हितमिति। वक्तुरध्यवसायविशेषप्रती- = तौ समुच्चय एव मुद्रापदवीमारोहतीति। शेषं सुबोधं विधीति।
 उक्तिरभिधा। सादृश्यभावाभावविषयत्वात्। तर्हि गौरयं नायंगोरित्यतः कोऽनेद इत्याशंक्यविधिद्वारेण वे
 त्यादिभावज्ञानं विधिः। अभावज्ञानं निषेधः। लोके गृहीतव्युत्पत्तिबलेन भावाभावान्यतरसंबित्तर
 णि मारुह्य कायैकगोचरे रसाद्यात्मनि पर्यवस्यंती भवत्युक्तिरलंकार इति भावः। सोऽयं भावादिप्रपंचे
 न षोढाविधिः प्रथमत इत्याह। विधेरिति। उपाधिर्विशेषणं विध्यधिकारौ शुद्धभावभेदौ निषेधनियमौ
 शुद्धप्रतिषेधभेदौ विकल्पपरिसंख्ये संकीर्णभेदाविति। तत्राग्राप्तप्रायणे विधिः प्रसक्तप्रतिषेधो निषे
 धः क्रियाफलसंबंधो धिकारः तुल्यकक्षयोरेकवाधेनान्यसंबंधो विकल्पः व्यावृत्तिफलको विधिर्निय
 मः शेषविधिनिषेधनान्तरीयको विशेषनिषेधविधीपरिसंख्या। अग्राप्तौ प्रायणवचनमिति। अप्रवृ

तत्र प्रवर्तनात्मको हि विधिः कथमितरापेक्षत्वे संगृह्यते अत एवोच्यते विधिरित्यंतमप्राप्ताविति प्राप्ते निवार
 णमिति रोषेण प्रसज्यती पाचरणं निवारयति विधिनिषेधज्ञानादिति विहितनिषिद्धक्रियाज्ञानेन
 तत्फलसंबंधयोग्यत्वमधिकारः शुश्रूषस्वेति भूयिष्ठं भवदक्षिणेति द्वे विहिते मास्मप्रतीपंगमइ
 ति भोगेषु तस्मै किं नीति द्वे निषिद्धे विधिनिषेधयोग्यताविधिनिषेधफलसंबंधयोग्यत्वं गृहिणी
 पदप्राप्तिर्विहितक्रियाफलं कुल्लाधी भवनंतु निषिद्धक्रियाफलमिति सोयमिति जात्यादय एव
 पदार्थास्ते च विकल्प्यन्ते कुतो जात्यादिना तद्यवस्था वा शब्दः पाक्षिक भावमाहेति भावाभावसं
 करः अपार्थ एवेति विशेषणसंगत एवकारः केवलविशेषणयोगस्यासंभवे व्युत्पत्तिवशेन तद
 भावं व्यवहृष्टं दन्योग्य व्यावृत्ता ववतिष्ठते पार्थ एवेति विशेषणसंगत एव शब्दस्तदन्यस्य धनुर्इत्या
 रूपं विशेषणं व्यावर्तयन्नन्ययोगव्यवच्छेदघोतको भवति केवलमिति अभिनंदनस्य नायोगं न
 वान्ययोगं व्यवहृष्टं नति किंतु तत्संबंधबोधयन्नात्यंतिकमयोगमत्यंता योगव्यवच्छेदोभिधी
 यते पंचयंचेति पंचनखेषु पंचमस्यानान्ये कुचयोरस्याः कठिन्यं न वचनादाविति विशेषवि

धीशेषनिषेधमनुजानीतः वामेन न पश्यति दक्षिणेन तु पश्यत्येव किमसक्तिमशो जनं यद्यस्मै न
 रोचते इतरनुसदेवेति विशेषनिषेधो शेषविध्यन्यनुज्ञाविषयाविति । अयुज्यमानस्येति पूर्वप
 दैकवाक्यताततोवाक्यैकवाक्यत्वमनंतरं प्रकरणैकवाक्यत्वमिति प्रबंधविर्वहणं यावेत्
 कवि व्यापारः । तत्र गामन्याजशुक्लादंडेनेत्यादीनां लोके गृहीतव्युत्पत्तीनामेव यद्यपि काव्यानुप्र
 वेशस्तथापि जंगी भणितिसनाथान्योवकाव्यपद्धतिमध्यासते इत्यप्रहृतानामुपादेयत्वे यत्रा
 पाततः परस्परमन्वयो न प्रतिभासते तत्रावश्यं कविना स्वाभिप्राये प्रतिष्ठेदकभूतविशेषनिवेश
 नेन विवक्षितवाक्यार्थप्रेतीत्यस्वलनं विधेयमत एव वै चिन्नादर्शकारता । तदिदमुक्तमयु
 ज्यमानस्येति आपाततइति शेषः योजनाअन्ययोपपिकरञ्जकविशेषनिवेशनंतस्य विषयः
 । शब्दार्थः शब्दः पदं वाक्यं प्रकरां प्रबंधः अर्थः पदार्थो वाक्यार्थश्च विषयभेदात्पोढायु
 क्तिरित्याह पदं चैवेति योगेत्यादौ दंडपरवर्तीपरंपराशब्दः प्रत्येकमयं तेनैव यद्यपि पदाना
 मर्थद्वारक एव संबधस्तथापि तदोपपिकविशेषः केचित्पदेष्वेव साक्षादवसीयते क्वचि

= पदसिद्धये =

योगो योगरूढिः कारणकार्यकारणभावनः निरूढाः प्रमितानि पदसमुदायात्मकवानैकदेशतासिद्धये ॥ २

त्वदर्थे चित्तमिमेत्याह विरुद्धानामिति एवं वाक्य वाक्यार्थयोरेपि योगो योगरूढिः कारणं कार्यकारण
 भावः निरूढाः प्रमिताः पदसिद्धये पदसमुदायात्प्रकवाक्यैकदेशतासिद्धये वाक्यमध्यवर्तिप्रक
 तरसानुगुणरससमर्पकं वाक्यांतरंगमः तस्यैकदेशभूतस्तथाभूतो निगमः उक्तेरुपसंहारचनं स
 वृत्तिः तुल्यप्रधानभावानां युगपदेकार्यसंबंधः समुच्चयः आदिपदादन्वाचयादयः यत्तदोरुद्देश्यविधे
 यगामिनोः आदिग्रहणादिदमेतददसां क्रियाणामावृत्तिरभ्यासः विजातीयानामेकदैकत्रसंबंधः स
 मुच्चयः समभिहारे भूतत्वं प्रकर्षइतियावत् अतिमात्रतया प्रतिभासमानत्वमश्रद्धेयता तदेतासां
 युक्तीनामतिदुरूहत्वादाह उदाहरणमेवेति जंभजित्यदं दृष्टं तत्वाद्यौगिकं तथा जंभजिद्विपश्य
 पिसमासत्वात् तदेतदुभययोगेनातिप्रयुज्यमानं च ॥ रूढिद्वयेन विवक्षितैरावतरूपेवस्तुनिनियम्य
 ते ह यांगनेति वडवापययिः आस्यमिति मुखपययिः कुतश्चैगित्यनलपययिः सेयं पदपरंपरापर्यायती
 प्रतिसंधानेनास्तिमतवडवामुखानवप्रतीतिकरोति मदस्य किं जल्कोन्मेषे तस्य कल्के तस्याप्युद्ग
 टतायां हेतुभावइतिकार्यकारणपरंपरा नभः कटाहो गी तस्यांगमेकदेशः कुहरंतस्यापि त्रोडइत्य

गांगिपरंपराचयथाभिमतपदैकवाक्यतानिदानमितितदेतद्याचष्टे. अत्रेति। परिस्फुरंतीकविशक्तिव्यं
 जकतयासहृदयहृदयेषुप्रतिफलंती. नागेंद्रकरवद्गुरुः पार्वतीभागेदोर्बादुश्चदेवभागेकरिकुंभव
 त्पीनःस्तनोदेवीभागेअंसःस्कंधश्चदेवभागे. एवंविधंत्वत्पितुः परमेईश्वरस्यवपुस्त्वन्मुखे. एकविषा
 णतयाकरिकरिणीसमाहारात्मनिर्वीक्षा महइतिवाराद्याः परिहासोक्तिः वाराहीवराहप्रकृतिभूतोमा
 तृविशेषः इभेवदनोविनायकः अत्रस्त्रीत्वपुंस्त्वयोः परस्परपारेहारेणोपलंभाद्विरुद्धयोरपित्वत्पि
 तुरित्यनेनस्तुतिनिंदयोः प्रतिषेधेनरम्यताभीषणतयोर्भागव्यवस्थयासुखवपुषोः सादृश्येनाभिप्रा
 यप्रतिबिंबितेनयोजनाविहितेतितत्प्रतिपादकानांपदानामेकवाक्यतासिद्धिः। तदिदमाह अत्रेति.
 जातिक्रियेत्यादिनाक्रमेणविरोधप्रसिद्धेर्गुणविरोधमुल्लंघ्यक्रियाविरोधोव्याख्यातः आघाटः सीमा.
 वि गर्भोविरुतपूर्वस्तत्रैव आश्चर्यरसान्निध्यस्यवक्तुः पश्यतेतिवाक्यांतरंनिगर्भः गर्भोवाक्येनसमा-
 र्पमाणप्रकृततरसावयिनिरसेप्रकषीयायकोनिगृह्यो गर्भोनिगर्भइत्युच्यते. तदिदंभावाविधारवा
 चीत्युक्तं. विप्रायप्रतिपाद्यते. संपन्नातेरनुज्यतइत्यादिवक्तव्येकिमपरमित्यस्यसंवृत्तित्वेनयोजना.

एवं हि कियदस्य महानुभावस्य मादशा चरितमप्राप्यते तदिह मो न मे वोचितमिति भूयाऽन्य कषे विसीय
 ते. यस्मादविरभूत्कथाद्रुतमिदं यत्रैव चासंगतमिति वाक्यद्वयस्य पूर्ववाक्यगतते कार्यसमुच्चय
 वाचिना च कोरेणैव जनाव्यक्तेव. एवमादयदिति. तद्यथा. वीथ्यंगानि त्रयोदश प्रस्तावना परिचेयानि.
 संध्यंगानि विलासाद्यानि चतुष्षष्टिः. संधयश्च रूपकावयवत्ता मुखप्रतिमुखगर्भविमर्षनिर्वहणारणाः.
 पंच प्रकृतरसावस्थारूपाणि च पंचैव. बीजबिंदुपताकाप्रकरीकार्याणितन्त्रकरणप्रबंधरूपवा
 क्येर्कदेशयो जनान्यवगंतव्यानि. तिष्ठेति. उपस्थितिसमयसीमामति क्रामति प्रियतमे तत्काळ
 द्विगुणितोत्कंठातरळितांतःकरणकदाचित्प्रागिवगर्भग्रहद्वारितिष्ठति. ततस्तत्रानवलोकमाना
 ग्रहां गणे भवति. तदनंतरं वेश्मनो बहिर्ब्रजति. सोयं विजातीयक्रियार्थनानाधातुगोचरः सर्वका
 लेषु समुच्चयेन्यतरस्यामिति लोरो मध्यमः पुरुषो नुशिष्यते. अतएव दर्शनावच्छेदभूतद्वारवस्थानादि
 सामान्यवचनः समुच्चये सामान्यवचनस्येत्यनुशासनान्नियमितप्रयुक्तिरीक्षति रनुप्रयुज्यते.
 नायकस्य सर्वथा हृदयवैशसं सर्वथैवाश्रदधानादूरदूरतमरथ्याभागावलोकनार्थिनोऽशलांग्रह

मारोहति. ततस्तस्मादुच्चैस्तमंगमद्वलकमनंतरंतस्मादुच्चतरांवलभीमुपरितनकुटीमिति. अतएवांच
 नक्रियेवात्रावृत्तेतिक्रियासमभिहारेलोदलोदोहिस्वैवाचतध्वमोरित्यनुशिष्यते. अतएववयथा
 विध्यनुप्रयोगः पूर्वस्मिन्नितितस्येवधातोरनुप्रयोगोपि. एवमथनागच्छतिनायकेदूतीव्यापारः शरणं
 यत्कुठनायांस्वयंवातत्रगमनमित्युपदिश्यतेतेनतत्रदभिप्रायसंवर्द्धकसंदेशप्रकर्षः सोयमाभीक्ष्य
 यैद्विरुक्तयाव्यज्यते. अतएवलोटः समभि व्याहारोविषयो नतुघ्रादिवदभिधेयइतिपूर्वाचार्याः
 इतिशब्दादधिकंचतुर्थवैक्यानुप्रविष्टमिति यावच्छब्देनावच्छिनत्ति संदिशसंदिशेति यावदिति. उक्ती
 ति। उक्तिरभिधानमुच्चारणक्रियालक्षणक्रियासासर्ववाक्यसाधारणीकथमलंकारइत्याशंक्यप्र
 कारपदप्रकारोभंगीरूपता. लौकिकशास्त्रीयवचनातिगामीविशेषः स एवकैश्चिदव्याप्तिमननुसंद
 धानैरलंकारसामान्यउक्तः उक्तिरूपत्वाविशेषे कथमयमेवसंगच्छतामित्यतोविभागप्रदर्शनव्या
 जेनविषयविशेषादेवतद्रूपतामुपपादयति. संभवइत्यादि. तत्रबहिरसंभाव्यभाजनस्यापिप्रतिभा
 निर्मितचित्रतुरगवत्प्रतीतिः संज्ञकः तामर्पयंती संज्ञावनात्मिकाभणितिः सैवहि किंत्वस्तिकाचिदप

भ

एपि पदानुपूर्वार्थस्य न किंचिदपि किंचिदिवावसातीति न्यायेन तत्र दर्शयितुं प्रवीणायथास्मैरोच
 ते विश्वं तथैव परिवर्तत इति व्यवहारकारणं भवतीति तथा विधेयविषये शास्त्रप्रसिद्धप्रकारवैपरी
 त्येन बाधवर्णनमसंभावना तदुच्यते इह ते जअंतिक इणो जअमिणामो जाणसअलपरिणामं वा
 आसुविआंदीसइआमोअघरावतुछंवं अतरवेयं निषेधरूपा तज्जातीयव्यावृत्तौ धर्मो विशेषः
 तंक्वचिद्विदधानाकवेरभिप्रायविशेषमप्ययंती निषेधप्रसंगे विशेषभणिति विधिरूपा भवतीति ता
 मवलंबमाना च मत्कारकारिणि विशेषेपर्यवस्यंती वर्णनापह्नुवप्रसंगे संकोचमवगाहमाना वि
 धौ निषेधरूपा पर्यवस्यति अतर्कितोपनतं विस्मयजनकं माश्चर्यं तस्य निषेधे विधातव्ये यत्किं
 चिद्विधानंतदाश्चर्यरूपतामंतरेण काव्यकक्षामारोदुनक्षमत इति नूनमनया विस्मयापणमे
 व सर्वस्वभूतमवलंबनीयमिति निषेधविधिप्रसंगे निषेधरूपा भणिति बहिरसंभाविनः क्वचि
 दसतो विशेषस्योत्प्रेक्षाकल्पना ता माश्चर्यंती विधाननिषेधमात्रेण चरितार्थं किंचिद्विशेषं विदधा
 ति = इति विधिनिषेधप्रसंगे सामान्यतः प्रतिषेधति विशेषतश्च विधत्त इति निषेधविधिरूपा कल्प

नाभगितिः। सद्य इति। केतकोदरदं नानाश्रवणंततः स्त्रोतोरूपताततस्तेनोपमिताया बहलतरबहि
 र्भागस्य कलशीभिरुत्सेचनं मनंतरं किंचिदत्यीभूतमध्याभागस्य करतलां जळियुटे मनिंततः शे
 षीभवतः सौगस्य मृणालांकुरैः पानमिति बहिरसै भविन एव श्रियं बिभ्रतीति निदर्शनया योग्य
 पदेनोत्सेक्येत्यादिभिश्च मत्कारिणी संभावना जायते कपेयमिति स्वप्नस्य साक्षात्कृत्यने सामर्थ्य
 मसंभावितंतदेवमेवोच्यमानं न तथा शोभा मुन्मीलयतीति कपेयमित्यादि प्रतिवस्तुना निर्देशव्यग्या
 रक्तिसुषमाविस्तारं कुर्वाण भवत्यसंभवलगितिः पारीक्षां उभेदः रेवतीति दशनोच्छिष्टं चुंबितं उच्छिष्ट
 ह्रीवयो न किंचित्पूतत्वं पावनत्वं वा दृष्टचरमिति हळिनेत्रपुटहळिने विधीयमानं देवता चरितस्पलो
 कोत्तरतांगमयतीति निषेधप्रसंगे विधिरूपेयं भगितिः। आभरणस्येति। अत्र चंद्रसुरवी दुग्ध
 धवळनयना बिंबोष्ठी करिकुंभस्तनीत्यादिक विसमयप्रसिद्धवर्णना प्रपंचप्रसंगे यथा क्तरूपेण
 तस्य संकोचो निषेधः तत्प्रतिष्ठा भगिति रत्नं करणमेवानया क्रियत इति कांतिविशेषं व्यंजयंती
 विधौ प्रसक्ते निषेधरूपा भवति। ज्योतिर्भ्य इति प्रियोहिना प्रियमाचरतीत्युत्सर्गसिद्धा प्रियानाच

रणं देव गत्याशवे संभाव्यमानमाश्चर्यमुन्मुद्रयत्सामान्यपरंपरयाप्रेमाविष्टमंतःकरणमावेदयति. यदि
 ज्योतिरादेस्तमः प्रभृतीनामुद्गमः स्यादपि प्रियादप्रियमिति सर्वथैव निषेधे विधातव्ये प्रत्यक्षपरिक
 ल्पितस्यान्यथा कर्तुमशक्यत्वात्प्रमेयविरोधमसहमाना विधत्ते च निषेधति चेति निषेधविधिप्रसं
 गे विधिनिषेधरूपा भणितिर्भवति. दृश्यमितियाद्यपि द्वाभ्यामेकेनाल्पीयसाचनेत्राभ्यामनसासुहृ
 तेन च वयसो यौवनस्य दृश्यत्वविभावनीयत्वभोग्यत्वानि प्रतीतिमुखमवतीर्णानि तथापि जीवि
 तसर्वस्वभूतायामितरकामिनीसाधारण्यमितरसाधारण्यमसहमानोदगादिसामान्ये सहस्र
 त्वादिकं कल्पयन्साधारणधर्मनिषेधसरणिमारुह्य विशेषं विधेयं विधत्ते. सेयं भणितिर्विधिनिषे
 धघटकद्वारविधिरूपा भवतीत्यास्तां विस्तरः। **वाक्य** इति। एकार्थप्रतिपादनावच्छिन्नः शब्दसमुदा
 यो वाक्यंतस्मिन् विषयभूते आनुपूर्व्येण ग्रथनं रचनासाकथ्यमतिप्रसक्ताफलं कारइत्यत आह।
सम्यगिति. प्रकृतपरिपोषाधानलक्षणमौचित्यमापन्नेत्यर्थः। वाक्यत्वमर्थशब्दाभ्यां विशेषणवि
 शेष्याभ्यां व्यवतिष्ठते. तेन द्वयोरेव गुणनासमाप्यत इत्याशयेन शब्दार्थयोरित्युक्तं. तत्र शब्दो द्विवि

प्रसंगे निषेध

धः वाच्य उपाधिश्च प्रतिपादक शब्दोद्दिष्ट रूपः पदवाक्यभेदात् पदं द्विधा पययिभूतरूपमतथारूपं च
 तदेतद्विवक्षावैचित्र्यमंगीकृत्य विभज्यते शब्द इति अप्रतिपादकः शब्दः शब्दपदेनोक्तः अर्थवैचित्र्यः
 क्रमग्रहणमुपाधुपलक्षणं तवेति। राज्याभिषेकोत्सवजातहर्षायाः कर्मात्पच्युतस्य सोपानपरंप
 रासुखलतः कांचनकलशस्य भूभागप्राप्तियावक्रमेणोच्चरंती शब्दमाळानुक्रमेति प्रकृतार्थानु
 गुण्यं एवं हि कर्च्युतमपिन संज्ञावयतीति कोपिमदप्रकरणे विज्यते दिक् इति दिक्कात्मा तुल्यं
 सर्वमूर्तसंयोगाश्रयतालक्षणं विभुत्वमाकाशस्यैव तस्मिन्नर्थोक्षिप्ते यच्छब्दो यमुद्देश्यगामी निवि
 शते तमुपजीव्यतच्छब्देन प्रतिनिर्देशो युक्तः आकाशे विशेषेण चंद्रता एतदेतौ अभिभवसामर्थ्यलक्ष
 णेन घोटते भगवानादित्य इति यच्छब्देन तमुद्दिश्योत्तरवाक्ये ५ दसा प्रतिनिर्दिष्टवान् कर्णगत्या प्र
 तिफलिताः सूर्यकिरणाः सलिलमयेशशिन्येव सुधाव्यापदेशं लभंते तत्रैव यच्छब्दो निविष्टः तदुपनी
 तमर्थमुत्तरस्तच्छब्दो विषयीकरोतीत्यादि अपामेव राशेश्चंद्रो जातस्तासां पितृवद्विस्तृतस्य सायं प्रातरा
 दृतये यजमानः स वायुना जीवति स च पृथिवीगुणगंधं वहतीति पूर्वपूर्वसंकलनेनोत्तरं वाक्यार्थं

तरो

१८ रचनाविहितेति. यद्यपि चार्थगुंफेशब्दगुंफोध्रुवभावीतथापि प्रथमानुसंधेयमर्थगुंफनमेवात्र प्र
 ने धानमिति तैव व्यपदेशो युक्त इत्याशयवान् व्याचष्टे. अत्रेति. यदीयं शृंगवत् न प्रतिसंधीयते कथं
 परमेश्वरमूर्तयोऽष्टौ लभ्यंत इति भावः. नीलाजेति. पत्रदाने स्पर्धा व्यज्यते. सा च सादृश्यपर्यवसायि
 नीति प्रतीयमानोपमा. इभकुंभपूर्वपक्षीकरणेन कुचाभोगस्य सिद्धांतभावो वगम्यते. तथा च व्य
 तिरेको धनितः अनुवादेनाप्युपमा प्रतीयते इषणेन व्यतिरेक इति प्रकृतपर्यवसाने समासोक्त्या
 पत्रदानादीनां विद्वत्त्वादिप्रसिद्धानां शब्दानभिधेय एव क्रमउपाधिभूतो ग्रथित इत्युदाहरणव्या
 ख्यानग्रंथार्थः. कण्डूश्चि अ. केन चिद्विरेन शुकभाषामनुकुर्वता प्रियायां परिहास आशब्दः सात
 स्य दुर्विदग्धत्वमाकलयंती तदुचितमुत्तरमदात्. शुकप्रलपितानि किल शुकीजानाति नान्या न च
 हं शुकी. ततो विफलस्तवायं प्रयास इत्यर्थः. अत्र कुंतकीरपुंसशब्दाः शुकपर्यायाः. कण्डूश्चि वा
 आडी शब्दौ शुकीपर्यायौ तत्रापि कीरशब्दस्तत्समः अन्यदेशीरूपाः तदेतैषां पर्यायाणां यथोक्त रूपानुगु
 णानामेकत्र वाक्ये गुंफनमेव कविसंरंभो चर इति. लोलहं गूळवल्लीति. लांगूलवलयितेत्या

व्यः

१८

दियथोक्तवाक्यविरचनमात्रेणैवप्रयोजनपरिग्रहेसिद्धेयदधिकानांलोलदह्नीप्रभृतिपदानामावाप
 स्तेनविनानोचितानुप्राससिद्धिर्नचतयाविनावर्तौचितीसमाप्यतेनवातामंतरेणलांगूलादीनाम
 भिमतास्तेतेविशेषाःप्रतीयंतइतिपल्लवप्रतिष्ठेवहिसरस्वतीसहृदयानावर्जयतीति। वाक्यप्रतीति
 मात्रार्थमुपात्तेषुपदेषुयः॥ उपस्कारःपदैरन्यैःपल्लवंतंप्रचक्षते। अपल्लवंतुयद्वाक्यं कविभ्यस्तन्नरोच
 ते। प्रयुज्यतेतथाभूतमुदीच्यैःकविगर्हितं। तदिदमाह। **अत्रेत्यादि**। वाक्यरचनातुमहावाक्यएव
 भवतीति। तथाहि। पतिश्वशुरतेत्यादिकंमत्याक्षरमेववाक्यमहतोर्थराशेःसमर्पकमितिभावय
 तांहृदयानांकविशक्तिरप्रत्यहैवप्रकाशते। अतएवशक्तिरस्कारोदाघंतावभिधाममध्यमाभिधाने
 क्रमभ्रंशोपितिरस्क्रियतइत्याह। **अत्रेति**। शय्येति। किंचिदेकंवस्तुबुद्धौसमाधायतदधिकारप्रबंधरच
 नायामधिकस्यांतरांतरप्रकृतेयोजनाशय्याःपदार्थानांप्रस्तुताप्रस्तुतवस्तूनां। तच्चयोजनीयंशरा
 र्थभेदेनद्विविधं। तत्रवस्तुवाक्ययोरेवयोजनामहाकविप्रबंधेषुदृश्यते। अर्थस्तुप्राकरणिकार्थोपयो
 गीतदनुपयोगीचेतिद्विविधः। द्वितीयोप्यतिक्रांतोतथाभूतश्चेतिपूर्ववद्विभागवाक्यं व्याख्येयः। पद

र्थेपदसिद्धर्थे एवं वाक्यार्थमिति. **संयमप्रवर्णनमिति.** गौरीपरिणयप्रापकतया प्रकरणसंगतसंसप्त
 ष्विवृत्तांतः। इयमप्रक्रांतस्येति। संवरणनिषादसंवादस्य पूर्वापरप्रकरणानुपयोगेपीतिहासरूपेण
 संगतिः। **इयमप्रक्रांतस्यापीति।** कदंबकुसुमोद्भेदस्य प्रत्यक्षस्यैव विरहिजनतातंकदायित्वसंभव
 तीति कथमतीतस्य तद्रूपस्येत्युक्तं **रूपतिद्वारेणेति.** संकल्पवशेन प्रत्यक्षायमाणस्येत्यर्थः एवमना
 गतयोजनापिगुणादिनोबोद्धव्या. **इयमेति.** स्वाहाकारप्रदानो होमः तत्र सघष्ठि नैन शिरसा प्राण
 शेषयोगात्पदाद्मात्रे निष्पादिते तदेव भूतकरुणासंतानशान्तात्मना परमेश्वरेण खेदविष्कारवाची
 हाशब्दः प्रयुक्तः तेनेव निरंतरमुच्चरता स्वाहापदं सिद्धमिति. **इयं पूर्वशस्त्रेत्यादि सुगमं.** अत्र श्रावणा
 दीनामिति प्रकीर्णविकीर्णमनेकत्र प्रतीतमितियावत् तद्विविधं काळतो देशतश्च. अत्र हि श्रावणा
 दिमासर्तुसप्तकस्य युगपदसंभवत एकत्र विरहिणी शरीरे युगपद्भावो निबद्धः स गुणवृत्तिव्यपाश्र
 येण श्रावणादिपदे प्रतिपाद्यमानः प्रवासविप्रलम्भप्रकर्षमावेदयतीति. एवं देशविकीर्णघटनाप्युदा
 हार्यप्यामृतममृतं चंद्रश्चंद्रस्तथांबुजमंबुजं रतिरपिरतिः कामः कामो मधूनि मधून्यपि। इति नभज

तेवस्तु प्रायः परस्परसंकरंतदियमवकाधत्ते भावान्कथे सकलात्मकान्। यस्त्वत्र सिद्धादिभेदः कश्चि
 दुपवर्णितः स तथा न च मत्कारकारीति ग्रंथगौरवमया दुपेक्षितोऽस्माभिः। तत्र दनेका साधारणरूपा
 एयपि प्रकीर्णनिप्रकीर्णपदेन ग्राह्याणि तेषामनुक्तान्यतया चोपग्रहोपि प्रयुज्यत इत्याह प्रकीर्ण
 शब्दश्चायमिति व्याख्यानांतरप्रयोजनमाह तेनेति शब्दस्यार्थप्रतिपादनशक्तिरभिधा सात्रिधा
 मुख्या गौणी लक्षणा च तासु मुखमिव प्रथमं यस्यामर्थः प्रतीयते सा मुख्या तथा भूतार्था तद्भावा
 पत्तिश्च तत्र अवातरार्थसंबंधविषया तथा भूतार्था यथा रवात्म्ये दुवह्निपवनार्कमहीपयो मिरषा
 षामिरेव तनुभिर्भवता समक्ते। व्याप्ते जगत्यपरमिच्छितियोत्रवर्तुको न्योगतत्रयतया सदृशोऽस्ति
 तेने सैवायं निबृहत्सर्वार्थसंबंधविषया तद्भावापत्तिः अतथा भूतस्य तथात्वापादनं हि सा अतएव स्त
 तो न्यतो वा स्वार्थो वच्छिन्नस्य साक्षादभिधानशक्तिरेव मुख्येत्याचार्याः यथा कमला अरण्यमणि
 आहं सा उदा वि आण अपि उल्लाकेण विगामतडा एअ भ्वं उन्नाण अंबूटं। गुणव्यवहितार्थगो
 णी गुणानिमित्ता उपचारनिमित्ता च तत्र द्वयोर्ब्रह्मव्यवचनयोः सामानाधिकरण्येन चैयधि

करण्येनवाप्रयोगेविशेषणविशेष्यभावान्यथानुपपत्त्याप्रतीयमानाभिधीयमानगुणद्वारकसंवंधोभ
 वतिसागुणनिमित्ताः यथापडिवकवमस्फुपुंजेलावसाकुडेअणंगगअकुंमे। पुरिससअहिअअभरिए
 कीसरं वथणं लंतीथणेवहसि। मुखयगोएपावान्यविशेषणस्यान्यत्रप्रयोगउयचरितासापिगुणयो
 गमुप जीवंतीगुणवृत्तिरेव एतावांस्तुविशेषोयद्गुणनिमित्तायामभिधेयगुणयोगइहतुस्वामिधेयविशे
 ष्यगुणयोगइति यथा। परार्थेयः पीडामनुभवति निव्यजिमधुरोयदीयः सर्वेषामिहखलुविकारोप्यभि
 मतः। नसंप्राप्तोवृद्धिंसयदिभूशमत्तेत्रपतितः किमिहोर्दोषोयंनदु नरगुणायामरुभुवः। स्वार्थसंवंध
 व्यवहितालक्षणाः तदुक्तं अभिधेयाविनाभूतप्रतीतिलक्षणेति या। सैषाविदग्धवक्रोक्ति जीवितं वृत्तिरिष्य
 ते सादिधा शुद्धालक्षितलक्षणा च तत्र साक्षात्स्वार्थसंवंधविनाभूतविषयाशुद्धा यथा यत्राळीदळपाक
 पांडुवदनं अभिनवकरिदंते दं पांडुः कपोक इति यथा पूर्वपूर्वलक्षितमेवलक्ष्यते सालक्षितलक्षणेति के
 चित् यथामधुद्विरेफः कुसुमेकपात्रे भीमोभीमपराक्रम इति अत्र हि द्विरेफादिनाशब्देन लक्षित
 एव भ्रमरप्रभृतिलक्ष्यते न तु कुररादिः। अन्येतुलक्षणा व्यवहितालक्षणा लक्षितलक्षणेत्याहुः। य

८ आ. सुवर्णपुष्पं एथिर्वीचिन्वते पुरुषास्त्रयः। शरश्चकृतविषश्चयश्च जानाति सेवितुं। तद्वावापत्यादि विशेष
 षसमभिवाहारेण सुरव्यादिशब्दाः तदितरतथा भूतत्वा गोचरा इति पूर्ववधारण्यं कपुनः पदेकावृ
 त्तिरित्यत आह अत्रेति एकं हि अङ्गि हिं अस्महिं महि अलसत्सुरे गंडल्ले अंगहिं इत्यादितः षडाधारव
 चनाः। अत्रयद्यपि गंडल्ल पदं गौणमेव तथाप्यनादिप्रयोगयोगितया मुख्यकृत्यमिति षट्स्वाधा
 रवचनेष्वित्युक्तं अंगदिपदानि च स्वार्थविशिष्टान्यपराण्येव प्रयुक्तानीति सुरैवैव वृत्तिः। एवं मुग्धाया इति सं
 वंधिपदेपि सुहृत्तिलवणे मुहपंक असरि इति द्वावाधारवचनौ शेषौ अत्र तिलवनसरः पदयोः स्नेहनि
 र्भरत्वसरसत्वलक्षणगुणद्वारकैव सुरवासिका मुखपंक जयोर्वृत्तिः। मुखपंक जसरसीत्यत्रयद्यपि
 पदद्वयं गौणं तथापि पंक जपदस्य वृत्तिरभिधातुल्येति न कविसंरंभो गोचरस्तेन व्यवहारो युक्तः सावैभद ए
 व अमाहवमगसिरु इति चत्वारो मासवचनाः ते च स्वार्थसंबंधव्यवहितं वषप्रभृति समुदायं लक्ष
 यंतीति वक्ष्यमाणरीत्या शरीरे वर्षादयः षडाधेयवचनाः ते च विरहवती युगपच्चासंभवदवस्थितयो ज शरीरे
 कादिसंप्रवृत्तिदिस्वस्वनिमित्ताध्यासेन प्रयुज्यमानास्तद्वावापत्तिरूपां वृत्तिमासादयंति अस्याश्च
 प्रवृत्तिः

विवर्तपरिणामाध्यासादयः षड्प्रकारागौरवभियानदर्शिताः श्रुतार्थादुपपत्तिमूला कल्पनाश्रुतार्थापत्तिरा
जादेरासिते आवासितशब्दे मुख्यवृत्त्येव विशेषणतयारूढः सखविशेषगुणव्यवहितेयंतिरेप्रयुक्तोगो
णीवृत्तिमखेनववसंतादेरपिविशेषणतामासादयति लक्षणाव्यवहितालक्षणा लक्षितलक्षणा साक
थमावासितेति शब्दे संपद्यत इत्यत आह स उपचारेणेति कथंचित्सारूप्येण श्रावणादिषु प्रयोगादुपचार
स्तमुपजीव्य प्रयुक्तः स्वार्थाविनाभूतं महत्त्वादिकं प्रकृतैषु लक्षणायां संक्रामयतीति आर्घलक्षणा तद्य
वहितां द्वितीया माह प्रस्तुताया अपीति आवासितस्यापि हि यथोक्तविशेषणस्य परदुर्गग्रहणादौ महा
ननु बंधोदृष्टः स इह प्रस्तुतायां विरहवती संतापलक्षणायां प्रवृत्तौ लक्ष्यत इत्येकलक्षणा व्यवधानेनैयं
लक्षणा एवं लक्षणा द्वयव्यवधानेनापि भवतीत्याह ते चेति श्रावणादयः स्वधर्मसंपदो निरंतरवर्षणा
देः स्वार्थाविनाभावेन लक्षितायाः प्रत्यासन्ना सदृशी तेषां लोचनादीनां धर्मसंपदश्च प्रभावादिलक्षणा
लक्ष्यत इति द्वितीया लक्षणा तत्पुनः सारांशतीया माह असावसाविति एवं लक्षणा त्रयपूर्वापिलक्षणा बो
द्धव्येत्याह कमितरीति स्मेहप्रतीत्या तु विभावादिसंवलितयारसो व्यज्यते न तु लक्ष्यत इत्यन्यत्र वि

स्तरः। कस्याः पुनः स्वधर्मसंपदः प्रत्यासन्नाका तद्धर्मसंपदित्यतो विवेचयति तत्रेति। यदि श्रावणादिपदेषु
 समुदायलक्षणा न स्यात् तदा मासानुपक्रम्य ऋतूनामभिधाने प्रक्रमभेदो भवेत् न भवेच्च तत्तदनुप्रतीति
 ऋतुसंपत्प्रतीतिः क्वचिदित्युक्ते व समुदायलक्षणाः एताभ्यामिति प्रत्येकं न तु पदद्वयलक्षणा संभवति वि
 भक्तिश्चुत्येति सप्तमी प्रथमा विभक्तिभ्यामाधाराधेयभावः स्वशक्त्या प्रतिपाद्यते तदनुपपत्त्यर्थं तिरलक्षणा
 प्रादुर्भवति एवं चैत्रवैशाखसमुदायात्मनो वसंतस्योत्तरावयवो वैशाखः तद्वाचकेऽपि माधवपदे समुदा
 यलक्षणा भवति। प्रशंसावचनस्यापीति गर्भीकृतसारूप्यादिव्याघ्रादय उपमेयवाचिभिः समस्यंते तच्च
 सारूप्यं प्रकर्षलक्षणमेवेति प्रशंसा परत्वे स्थितेनाभिधेयमप्रतीत्य सारूप्यं वारूप्यं तद्वत्वात् प्रत्येतुं न
 शक्यत इत्यभिधेयप्रतीत्यनुनिष्पादिनी घंटानुस्वानसोदरास्वधर्मसंपदयोक्ता प्रतीयते स्वने किञ्च श
 रदाकाशकुसुमहंसादिकास्वसंपद्विस्तार्यते न मुखचंद्रादिवत्सुरवासिकातिष्ठवनयोः सादृश्यप्रतीतिर्न
 च तदभिधीयमानं किंचिदत्रास्तीति एवमिति कापुनरिति माभूत्तथा प्रसिद्धिः कवेरभिप्रायारूढा तु प्रतीयत
 इत्युत्तरमाह। यो यमिति न स्नेहो नाम द्वयोरेकः कश्चिदस्ति न चानभिधीयमानमपि सादृश्यशब्दसामा

न्यमाश्रयतइत्यतः प्रकारांतरमाह अभिन्नारिकाणां चेति. कथमेतदवगतमित्यत आह यदि ह्यमिति. न
 नुकमळिनीशदस्यात्रवदुमानगोचरताप्रतिपादितानतुतिबवनस्येत्यत आह. अतएवेति. उप
 मानोपमेययोर्द्वयोरपिकाभिनीवदुमानगोचरतांवितरंतीशिशिरेणसंप्रतंतिलवाटिकालवनमपि
 वर्ततइत्यभिप्रेतीतिभावः. मुखमर्द्धंशरीरस्येत्यादिन्यायेनमुखशङ्खः प्राधान्यंलक्षयतिततोमुखशङ्खं
 कजसरसिशिशिरइतितद्वावापत्त्याहेमंतस्यापिअतुषुप्रथमतयाप्राधान्यमेवघोतितमिति. तदुक्तं।
 पडिकम्मदूइपेसणमाणमाहणेसुभासुर= पदुप्यंतो। हेमंतिओसुहाअइमल्लिणमिअंकोविकामि
 णीणपओसो॥ ॥ काकुस्वरेति. किंचिदेकपरतयाप्रवृत्तमुच्चारणमर्थतिरविवक्षयायदन्यथाक्रिय
 तेसापठितिः। अन्यथाकरणंचकाकुप्रभृतिभिःषड्भिरिति. तत्रभिन्नकंठधनिर्द्धारैःकाकुरित्यभिधी
 यते. सादिधा. विधिककुर्निषेधकाकुश्चतयोर्निषेधपरोच्चारणान्यथाकरणेनविधिपर्यवसायिनी
 विधिककुः। यथा। शल्यमपिस्वलदंतः सोदुशक्येतहाकहळदिग्धं। धीरैर्नपुनरकारणकुपितरव
 लालीकदुवचनं। एवंविधिपरोच्चारणान्यथाकरणेननिषेधव्यंजिकानिषेधकाकुःतामुदाहरति। यदी

नित्यदिदूती प्रियातदाहमपिप्रियेत्यादि न जूतयाश रनायकविषयाकृत्रिमा प्रीतिः प्रतीयते काकातुत
 त्रैवेनाहं प्रियेतीर्ष्यारोषः स्वराः ह्युतादय उदात्तादयश्च नामीषां वेद इव काव्ये भूयान्ययोग इति किंचिदु
 दाहरति. सुमुत्वमिति. चरणतळाग्रपतिते मयि दृष्टे सति त्वं प्रसीदेति दीर्घमात्रे चारणे कुपितकांता
 प्रसादपरत्वं यथोक्तं ह्युतकरणे तु दूरादनादौ तदनुशासनात् कुपितदृष्टि संबोधनं बुद्धिरुपजायते. ७
 अशनापासनादयो हि द्वयोः साधारणा एवेति श्लेषोपदानमेवेति. एवं द्रुस्वस्य दीर्घकरणे न दीर्घस्य
 द्रुस्वकरणे नार्थतिरप्रतीतिरवसेया. यथा विश्वामित्रो विश्वानर इति नमिषि विंशेषौ प्रतीयते. य
 था युवति संबोधनप्रतीतिः. एवमुदात्तादयोऽपि यथा दर्शनमुत्प्रेक्षणीयाः। शृंखलाभंगः परिवर्तकश्च
 र्णमिति चत्वारश्चेदाः तत्र सर्वपरिवर्णानामन्योन्यसंकलनया स्थितिः शृंखला यथा कांतारतरुत
 लासितमृगयुवरचितांतरेति पठितस्मदा प्रियासंभोगमणितहर्षितलुब्धकप्रचुरलब्धमध्येति प्रतीयते. ८
 यमन्योन्यवर्णसंकलनया शृंखलेत्युच्यते. एकस्य शब्दस्य मध्ये विच्छेदेन द्वैधीकरणमात्रं भंगः तमुदाहरति।
 सर्वेति। मया विरहिते त्येतावतिसमुदाये मद्वियोगवती त्वया दृष्टे त्यहम कामावस्था विष्टस्य पुरुरवसः पर्व

तविषयं प्रश्नवाक्यं भवति. यदा तु मयेति विच्छिद्य पूर्ववाक्यसंबन्धिक्रियते तदा त्वया विरहिता सती मया रष्टे
 ति पर्वतस्योत्तरवाक्यसंप्रपञ्चे. वृणोति रक्त्यनापरिवर्तः यथा कलिकामधुगर्हणेति. अत्र पथाश्रुतवर्णप
 रिग्रहे कलिकामधुनो गर्हणानिंदेति प्रतीयते. यदा तु कलिकामधुक अर्हणेति वृणोति रक्त्यनया छेदस्त
 दा पूजैव कलौ कामधेनुरिति. पिंडाक्षरविभागश्चूर्णं यथा पश्यसिले लं पयोधे रसमुन्मुक्तशुक्तिमीनां
 कांतमिति. अत्र यथाश्रुते दुःखेन रसनीयमुद्भातशुक्तिकोषं मत्स्याकितपर्यंतमिति प्रतीयते. य
 दा तु हरसमुन्मुक्तशुक्तिमीनां कांतमिति पिंडचूर्णनेन छेदः न दात्यंत हर्षयुक्तेति त्यक्तशोकेति च सं
 बोधनद्वयं क्लृप्तं प्रतीयते. येनेति ध्वस्तमनो भवेन दग्धकामेन बलिजितो नारायणस्य कायः
 पुरा त्रिपुरदाहव्यतिकरेऽस्त्रीकृतः शरतां नीतः गंगां भागीरथीं दधे. अंधकोदैत्यविशेषस्तस्य क्ष
 यो विनाशः बर्हिपत्रो मयूरवाहनः कार्त्तिकेयः शशिमचंद्रकलां कितं शिरः विश्वमोहच्छिदुरस्य हर इति
 सुत्यं च नाम लुजंगा एव होरवळयानियस्य सर्वदा सर्वकाळमिति. उमाधवपक्षे. माधवपक्षे तु ये
 न ध्वस्तं विनाशितमनः शकटं अभवेन संसारबंधरहितेन बलिं जितवान्यः कायः स पूर्वसमुद्रमथ

नावसरेऽमृतग्रहयाकुंदेत्यव्यामोहनायस्त्रीरूपतोनीतः अगंगोवर्द्धनारव्यंगं एथिवीमेकार्णवमग्रा
 मुद्धतवान् अंधकायडुविशैषांक्षयोनिवासः बर्हिणो मयूरस्य पत्रं पिच्छं तत्प्रियः बहिपित्रकृतापी
 डमिति गोपालध्याने गीतमेनाभिधानात् शशिनं मश्नातीति किंपूरा शिमत् राहुः तस्य शिरोह
 र इति स्तुत्यं च नाम भुजंगहागरुडः सद्रष्टो यस्य रवेशद्ब्रह्मणिलयो यस्य स तथा सर्वदोयावदभि
 मतप्रदः । ननु विभिन्नरूपाणां शब्दानामुच्चारणे तंत्रतया श्लेष एवायं न पठितिरित्यत आह । तयोश्चेति
 श्लेषो हि श्लिष्यमाणयोः परस्परसंबंधे भवति स च संबंधः रूपतात्पर्यसंबंधलक्षणो वा अंगगिभावो
 वा उपमानोपमेयभावो वा यथाग्रे वक्ष्यते न चायमेकोत्राभिमतः किं त्वेकपरमेवोच्चारणे पदभेदेना
 थंतिरंगमयतीति पठितिरिवेयं । एतेन समाधुक्तिसमासोक्तिभ्यामपि भेद उक्तः तत्किमुच्चारणतंत्र
 तानास्त्येवेत्यत आह श्लेषोपसर्जनेति यत्र हि यस्य प्राधान्येन विवक्षा तत्र तेन व्यपदेशो युक्तः अ
 तएव विवक्षांतरेण श्लेषव्यवहारोऽप्यत्र समर्थनीय एव एदहमेतेति । अत्र सर्वपदानामर्थतिरसा
 धारणतया न तावदभिमतपरिमाणविशेषप्रतीतिरूपजायते यावदुच्चारणसहकारिभूतप्रसा

रितकरद्वयकोषप्रसूतिमिदंगुलिप्रसारितांगुलीगणनारूपाभिन्नयप्रतिसंधानं न भवति. तेनाभि
 नयपरितिरियंसाक्षादिवस्तुस्वरूपबोधिकाक्रियाभिमुख्यनयनादभिन्नयइत्युच्यते. तदिद
 माहत्तयाभूतेत्यादि. अपदेशोपीति. आत्मनिर्देशिकाक्रियाऽपदेशः अस्याभिन्नयविशेषत्वेपि
 कांतिकरतयापृथगुपादानं. यावच्चस्वरूपसमुच्चारणविशेषणं नानुसंधीयते न तावच्छी प्राप्ति
 क्षमयोः कारणविशेषः प्रतीयतइति. यस्यारिजातमिति। कांतिश्चायासाअप्रतिहतरूपापदवद्व
 र्णेषु न संभवतीति श्रुतिरूपागृत्यते. तथाहि अवलंबनमित्यत्र द्वितीयचतुर्थस्थानरूपयोर्वका
 रयोः क्रमेणांतस्त्वं पवर्गभावानुसंधानेऽवलंबनमित्येकपदतायां त्राणहेतुमपश्यदित्यर्थः प्र
 तीयते. यदातु द्वितीयेऽवलंबनमित्यत्र तयोरेव पवर्गोत्तस्त्वं भावावसंधानं भवति तदावलंब
 नमिति छेदेन पदद्वयसंपत्तौ बलरहितं सत्त्वं न मरणं ययावित्यर्थेति रप्रतीति. रूपजायते. त
 दिदमुक्तं पदपदद्वये चेति. अपश्यत् शयनमौ जनशून्यं शयनं शीः अदनमत्. निज्जरसंभो
 गैः निज्जरजलमात्रोपयोगैरतएव बलरहितं. अत्र च यमकेन संसृष्टिरस्य बोद्धव्या. आर

तिमादाययमकमन्यथाभविष्यति। अपरेपुनरिति। अन्यथेत्यतः परमपिशब्दोऽध्याहार्यः पादाद्यन्यथाक
 रणेनापि हि प्रकृतमुच्चारणमेव विशिष्यते। यदाह। पूर्वोक्तसूक्तस्येति। अतएव श्लोकान्यथाकरणेनपठि
 तिर्नसंभवति। तेन प्रागुक्तभेदैः सह द्वादशप्रकारापठितिरिति तात्पर्यं। यद्यपि च पादाद्यन्यथाकरणमपि
 पदभेदप्रकारेणव तथापि न तत्र पूर्वोक्तत्याग इह तु तत्परित्यागेन पदांतरकल्पनमित्येतावान्विशेषः
 तत्रापदं विभक्त्यंतं विशेषणविशेष्यभेदेन द्विधा क्रियते इत्याह पदान्यथाकरणं द्विधेति। एकांतइति।
 साहसे प्रकृन्नाभिसारलक्षणेऽप्रकाशत्प्रच्छन्नो गरीयानिति न्यायात्। दिवा स्वर्गो गसो दराः क्रियावल्ल
 क्षणाः। गौरितरेति। धरूपेत्यादिना पूर्वपदकृत्स्नः एतेषां च पादाद्यन्यथाकरणानां परस्परसंकरोपि भव
 तीत्यावेदयति। पादस्यार्द्धस्य चेति। भाषाभेदेन कथं स्त्रीपुंसवचनतागम्यत इत्यत आहतदेतत्सो
 रसेनीति। विभागन्यूनतामाशंक्य यथोक्तप्रकारेण समाधानमभिसंधायाह। स यमेवं प्रकारापठि
 तिरिति॥ ॥ अथावृत्युपजीविने लकारालक्षयितव्याः तेषां समग्रकाव्यपर्यं तावत्ति समाश्रयणाद्य
 मकं प्रधानमित्याशयेनाह। विभिन्नेति। विभिन्नार्थेत्यर्थः भेदव्यतिरेकपरं। तेन द्वयोरेकस्यवानिर्णय

कत्वेपियमकमुपगृहीतं भवति. एवमपि सरोरस इत्यादावतिप्रसंग इत्यत उक्तमेकरूपेति. रूपमात्रपूर्वी.
 विभिन्नार्थाचासावेकरूपाचेति विग्रहः. विविधधवेत्यादावेकवर्णवृत्तावप्यावृत्तिसमुदाय एव यमक
 मुल्लिखतीत्यभिसंधाय संहतेरित्युक्तं. विभिन्नार्थैकरूपायावर्णसंहतेर्या आवृत्तिः सा यमकमिति व्य
 वहितेनान्वयः. आवृत्तिर्द्विधा. अनावृत्ताव्यवहिता व्यवहिता चेति. सामान्यतो विभजते. अव्ययतेति. व्य
 वाये व्यवधानं तदेतदुभयमपि स्थानादिभेदेन त्रिधा भवतीति पूर्वोक्तेनुवादपूर्वकमवांतरविभागमा
 हतदिति. पादस्यादिमध्यांताः अर्थादेतेषु विशेषतो नुल्लिखदस्थानयमकमुक्तं भवेति. एतदपि द्विधा च
 तु सदिपादविकल्पेन विषयतो भिद्यत इत्याह चतुःस्त्रीति. आदिश्च मध्यं चातश्चेति आदिमध्यांतास्त्र
 यः शुद्धाः मध्यांतौ मध्यादी आघंतौ आदिमध्यांताश्चेति मिळिताश्चत्वारः संकीर्णाः सर्वत इति. सार्वविभ
 क्तिकस्तसिः एवं पादविकल्पानामाद्यादिविकल्पानां च परस्परयोजनेन्येपि बहवः प्रकाराग्रंशगौर
 वकारिणो भवंतीत्याह अत्यंतेति. नच कठोरनीरसत्वादवश्यवक्तव्या इत्याह. दुष्करा इति. शिष्यव्युत्पत्त
 ये तु कतिपये दर्शनीया इत्याह तत्र केचनेति. राजीवराजीपद्मपंक्तिस्तद्दृशलोलाः सस्पृहाभंगायत्र

तं यतस्तरुपंक्तिमिरुच्छं घर्ममुच्छंतमपहरंतं कांतो मनोज्ञोऽलकांतश्चरुं कुंतलच्छटायासांताः यस्माद्रक्षो
 मिः रक्षसेरक्षोभितमधर्षितं अत्र प्रथमपादे पूर्वसार्थकमपरमनर्थकं द्वितीयादिषु द्वयमथनर्थकं ए
 व मन्यत्रापियथायथमवगंतव्यं आकरिभिः प्रशस्ताकरयुक्तैः करिभिः परिणतिक्रीडासक्तेः विविधेभ्यः
 कामेभ्यो हिताः महितं पूजितं जवनावेगवतीः अनीरशनेः न निर्गतादरी भूतारशनाः क्षुद्रघंटिकायेभ्यः कां
 ची गुणयुक्तैः तेन स्तुपुटककशरलादिरचनया सिंधुव्यथा पोषः शनैर्मंदघनैः मांसकैः अभितो विततं स
 र्वतो विततं सर्वतो विस्तीर्णं फणभृतां कुक्कैस्ततं व्याप्तं लवंगवकुलनाम तिसुरजिशीतकतया फण
 भृत्प्रियत्वं घनाघने मेघस्तदाभुः श्यामः मही एथ्वीतस्यां महीयान् पूज्यः धराधरः पर्वतः तदाकार
 ग्रहाः वद्विस्मात्तसत्तद्रुतं विलीनमत एव दुतं शीघ्रं महीगतं एथिव्या विस्तीर्य पतितं अहीनया घृत्या
 रोचितं शोभितं चितं निविडं न सन्निवेशेन स्थापितं समं तात्सवतेः समं सलक्ष्मीकमस्तु पुटं वा परैः
 शत्रुभिः परैः श्रेष्ठैरनिराहृतं यदासीत्तदेव वद्विनाहे ममयं पुरमगोपुरं अपगतद्वारं महीचगत्तं क
 तमिहिसंबंधः उदय उद्भवो विस्तारवत्स्वरूपः तद्युक्तं मुदयि घनं मांसलं न वेन तीर्थे न रजसा तनू

कृताः स्त्रीरजःशास्त्रयोस्तीर्थः सुमनसां कुसुमानां अनः शकटं तेन सदृशौ सुमनसां मनसामिति पा
 ठे सुमनसः सहृदयास्तन्मनसां सदृशं संवादिन्योऽधोऽध्वकुश्वघुल्लघावाएथिव्योतयोः रुमालव
 णाकरः लावण्यविश्रान्तिस्थानत्वात् सोमामयदितस्यामासनशीलः मानं परिमणातिशयः मा
 नः पूजावातडूमिः फणिवलं ध्रुजंगसमुदायः तस्य यद्दकनं तेनोद्गाविनीयाराजीरेखातया विराज
 नशीलं हारीताः पक्षिविशेषाः सघुक्तैः परिसरसं गिस्तीरमार्गः तत्रास्तमालैः क्षिप्तमालासन्निवेशैः स्त्रैः
 रूपतामापन्नैरितियावतूर्द्धृष्टैस्तमालैर्हारी मनोहरद्रुतिसंबंधः देवा देवाः देवासुराः तैरमृतलाभेना
 न्तरवस्थानेन चात्तारक्षायस्मात्स तथा कृतभवः संपादितोद्भवः नदीनामीनः स्वामी समुद्रः भव
 तो ग्रेनो नः काकादीन एव मुक्ताभिरमुक्तान्यच्छानिरलानियत्र स तथा सितरुचिश्चंद्रस्तैरुचिरा
 मनोहरैरैलाः समुद्रावृद्धिकाष्ठायस्य तदेतेषां मुदाहरणानां चतुर्ष्वपि पादेषु यथोक्तं यमकमस्ती
 ति च नुष्पादयमकप्रपंचोयं एवं त्रिपादयमकप्रपंचोपि भवतीत्याह त्रिपादयमकेष्विति विशदाध
 वलाविशंत आमन्त्राः सारसायत्र तस्मिन् सारसंसरः संबंधिः मन्मथोन्माथ दायितया कुक्षितं रुतं कु

रुतं मध्यांतादीनि त्रिपादयमकानि किमिति नोदाहृतानीत्यत आह नास्येति । उत्कंठा उत्कलिका तदुत्त
 रंतं कूलं मन्मनोऽव्यक्तमधुरः मन्मनो मदीयं मनः । अलिनियोमलिनिमाकज्जलामत्वं समत
 माधवेयोषितां यादवस्त्रीणां विलोचनतारकास्तुलयति स्मेति संबंधः कैतूकतो ध्वजतां नीतः उच्चै
 र्वा नरो ह नूमान् नरोर्जुनः आघंतयोरनुह्ये रवीति महाकविप्रयोगेषु विशेषशोभा करतया प्रसिद्धे
 भावो नुह्ये रवः नत्वसंभव एव एवं मध्ययमकं त्वित्यादौ बोद्धव्यं । अमर्शनं प्रोच्छन्नं दलत्कुवलयमि
 ति क्रियाविशेषणं तरंगाणामितस्ततो वलनेन प्रोद्धतरकुवलयकलिकास्फुरनं जातिः आव
 र्तिः सकृदा वर्तनेनैव निर्वहति तत्किमसकृदा वर्तते यमकं न भवतीत्यत आह एवमिति । आवर्ति
 सामान्यमधिकमनधिकं बोद्धव्यमप्यारत्तिपदेनाभिमतमित्यर्थः । वियदा कोशं वियती अपग
 छंती वृष्टिपरंपरायस्मात्तत्तथापरमुत्कृष्टं रमणीयं घना घनाली मेघपंक्तिः रसितेस्तनिते आ
 सिताऽवलंबिताः सिताशुभ्राः सरांसि च सरस्यश्च सरः सरस्यः स्वरसारास्तत्कालोन्मिषितकूजित
 कंतिप्रधानाः सारसाः पक्षिणो यत्र तास्तथाभूताः सभा गृहस्थाः जलसमुदायो वा सभाः सदीप्तिः

ताराणां तारतानिर्मलताप्रकर्षः किंचिद्वनरोधसद्भावादीषत्तारतायस्यां सा तथा आवृत्यैकरूपतायाम
 पीति यज्जातीयमाघपादे पदमावर्तत ज्जातीयमेव द्वितीयादिपादे घयियथा रूढानमावर्तत इति प्र
 काशं तरमथावर्तिपदे नैव संगृहीतमित्यर्थः । यामत्रयाधीनायामया प्रहरत्रयविश्रांतियावद्दी
 र्घताप्रकारया निशात्रयामरणं यामेति वियोगस्त्विन्नस्य प्रार्थना किमित्येवममंगलमाशास्यत
 इत्यत आह यामिति धिया बुद्ध्या यामया जीवितसर्वस्वाभिमानगोचरतामनैष सा अनया कस्यैको
 रितशतायमानयामयारजन्या असूनां प्राणानामात्रिः पीडातया द्वारभूतया प्रायेण मथितैव भविष्य
 तीति सुकुमारतरकांता जीवितानध्यवसायोक्तिरियं अत्र यामेत्येव पदं पादचतुष्टये यावत्त एवमु
 त्तरत्र आयतिरुत्तरकालविशुद्धिः जितेन्द्रियो विजितेन्द्रियग्रामः एवं भूतो भवान्यतेर्न हीयते यतितु
 ल्य एव भवतीत्यर्थः अपिशब्दो भिन्नक्रमः अमायतामाया शून्यत्वं सापितवद्वयते परिच्छेत्तुमश
 क्यया यक्षयं विनाशमयतेऽगृह्यते सुरवायाऽभूत् नतेः कुपितकामिनी प्रसादरूपायाः रसो वि
 प्रलंभपृष्ठभावी मधुरतरः संभोगः किमितितादृशरसं न जानते यस्मात्सन्नता अवसादयो

गित्वं इ न ता प्रभुता एते देविरुद्धे नैकत्र संभवतः न हि प्रभवो न मंति एतदेव व्यतिरेकेण दृढयति य एवेति
 येदीनास्त एव न तेन शिरसालक्षिताः तेन हेतुना दैन्यरसेनात्यंतं चरंति व्यवहरंतीति अव्यवेतपदार्थं
 व्याचष्टे तदेतत्सर्वमिति क्रमप्राप्तं व्यपेक्षमुदाहर्तव्यमित्याह अथेति कांचिन्नैगरीतस्याः प्रतोळीराज
 रथ्यातामनुलक्ष्य कृत्य केन पानीयेनां च नशीकायास्त्रवंती नदी तद्वनमातरिश्वा कांचिप्रभृतीनि
 मेखकाप्रमुखानि कांचित्सर्वांगीणालसभावसमर्पिका अतएव मेखकाप्रभृतिभूषणत्यागः अत्र
 प्रतिपादं कांची कांचीत्यादिनैरंतर्येणावर्तनेन व्यवेतं सांतरत्वेन पुनरादिमध्ययमकमेव स्यादिति पा
 दभेदेनैवास्य संभवः मदनेव दारुकाष्ठं तत उल्लिखितः शिखामंजरी छटा ज्वाला च स्वभावताम्रमेव म
 धुमदेन यद्विगुणमरुणं दूणमुखं तच्छविः दारुणो भयंकरः समहदा समंदिशोऽरुणात् रुद्धवान्
 आश्रवणमेव तापकारितया नलोवद्भिः अत्र यद्यपि प्रतिपादमपि व्यायेन मध्ययमकं संभवति त
 थापिन तथोत्प्रेष्येति पूर्वापरसदृशमेवोदाहृतं सच्चरिता प्रमत्तेति सोत्प्रासं संबोधनद्वयं यातव
 प्रियारतोत्सवामोदविशेषेण रतिकैलिहर्षप्रकर्षणमन्तातयेदमं शुभमन्मणि किरणकरं बितं भू

षण्मासं धार्य अर्हेकृत्यः त्वया किमिति न धार्यमित्यत आह । न मे भूषणसं पाषया कां त्या किंच न फलं कामिनां
 मंडनश्रीर्जति हि सफलत्वं वदन्नु भालो कनेनेति न्यायात् । अत्रापि सान्तरनिरंतरप्रसंगे पादनेद एव सं
 करः संकीर्णव्यवेतानितु प्रतिपादमेव संभवन्तीत्युदाहरति । आदिमध्येति घना गिरीद्रोमात्यवतमार
 भ्यसुवेळं यावद्गिरिपरंपरावनजं पद्मं जनानां मतासंमता । तरुमृगः शारवामृगो हनूमान् । अत्र घनेत्या
 दिशब्दभागः पादचतुष्टयेपि गिरीद्रेत्या घनावृत्तव्यवहित एवादिमध्ययोरावर्तत इति गोः कृजितानि क
 दंबसौरभानीतवर्षर्तुपयोदाः कलयंतिकलरूपा तां नयन्ति । कृजितक्रियांतराळकाळोद्धुते मध्यविलंबि
 तात्माने कोलयः अभ्रं मेघः नीपः कदंबः कदंबवनधूननेन सर्वतः सौरभसंचारोपपत्तिः । अत्र विह
 गा इत्यादिकं प्रतिपादमाद्यंतयो रनावृत्तवर्णषट्के व्यवहितमेवावर्तते । मितमत्याक्षरं अरमत्यर्थ उदा
 रमत्याक्षरव्यंजकं मुदाहर्षेण । रघुवृषभोरामः तस्य सकाशो वासभूमिः तथा पुरस्कृतः । आमिषादारक्षसाः
 अत्र दारमित्यादि प्रतिपादमध्यांतयो रेवानावृत्तवर्णपंचकव्यपेतमावर्तते । समंसहसमंसं श्रीकं संम
 दोहर्षः । ययुरश्वमेधीयोश्वः । अत्र प्रतिपादं सममित्यादिकयादि मध्यांतेषु यथोक्तानावृत्तवर्णव्यवहितमा

वर्तते द्विषतां शत्रूणां मंत करेण विनाशकारिण करेण हस्तेन करेण वोहस्ति नः एवं द्वितीयादिपादगो
चरं मध्यादियमकं च किमिति नो दाह्रियत इत्यत आह अस्यापीति रमणं वल्लं मुदा हर्षेणान्वीतं सं
गतं कर्तुं क्षमा इत्यन्वयः उदारमुत्कृष्टं मदेन भ्रमंती श्यामाता अदभं विपुलं अत्र यद्यपि चतुर्षु पादे
षु यमकमस्ति तथापि द्वयोर्द्वयोरेवावृत्तिः पर्यवस्यतीत्युदाहरणद्वयमिदं द्रष्टव्यं एवं प्रथमतरतीययोः प्र
थमचतुर्थयोर्द्वितीयतृतीययोर्द्वितीयचतुर्थयोश्च व्यपेतमादियमकमवसेयं अनुद्धेखो व्याख्यात
एव कलभाः करिशावकाः रवाः शब्दः कलो मधुराव्यक्तः भैरवो मयं करः अनुवनमिति वीशायामव्ययीभा
वः चमरी चमरगवी चयः समूहः मरीचयः किरणाः अत्रापि पूर्ववदेव द्विपादयमकं व्याख्येयमिति
एकपादयमकमिति नैरन्तर्येण वृत्तावव्यपेतत्वं सांतरत्वेत्वादि मध्यादिभावप्रसंग इति शुद्धं न भवति
तत्किमनुदाहरणीयमेवैतदित्यत आह अस्येति आवृत्तिरेकत्रैव संभवतीति एकपादगोचरता सातु प्र
तियोगितया द्वितीयमपेक्षत इति पादांतरस्वीकार इति कथंचित्प्रकृतिगणना समाधानमेतत् मधुश्चै
त्रः अनेन पूर्ववयवेन वसंतो लक्ष्यते एणदृशं हरिणलोचनानां मधुरेण मधुरा स्वादेन सहकारोद्भवेन

वेत्येवकारेण सतामितीव तावद्विरव्यातप्रभावातिशयाः पिकपंचमादयः सहकारप्रथमोद्रेदमात्रेणैव
 तुमानिनीमानग्रहवातीनिर्वशेषितेत्युदीपनताप्रकर्षेधन्यते. गभीरोमांसळः गळः कंठः मंगळं क
 ल्याणं निःसंगमप्रत्यूहं उदयः संपतं प्रति. अवसितं समाप्तमुदाप्रसितमनुबद्धं हसितं द्रुसितं भ्रष्टं स्म
 रेणभासितं शोभितं संमदोहर्षः अत्रप्रतिपदंसितंसितमित्यादिद्वान्यामेव यमकं निर्व्यूहं तृतीयंतु सितमि
 त्यादिकमाधिक्यमेव प्रयोजयति तच्च सर्वमनावृत्तिव्यवहितमिति व्यपेतयमकमेव भवति. सारयंत
 मात्मसमीपमानयेतं उरसाधनतरस्तनाद्येन सारभूतं जीवितसर्वस्वतामापन्नं उरुर्महान् सा
 रउत्कर्षः। अनुकृतसारसासारसकृतजितसंवादिनी सारसासशृङ्गाकांचिमेव लायस्याः सा तथा सा
 रसानुकृतेति जातिकाळसुरवादिभ्यः परवचनमिति निष्ठायाः परनिपातः। रसायनं सर्वोपद्रवहरं मे
 षजं शुचिनाकांतेन मृदुना कोमलेन उदितं भाषितं लघुना तरलेन गुरुणा स्तनजघनभारालसे
 न व्याजृम्भितेन प्रकटीभूतविस्तारप्रकर्षेण अत्र तेन तेनेति मध्यांतयोरावृत्तं वृत्त्येकरूप
 पतायामेकस्यादावितरस्यातेवर्तमानमेकरूपसंधिपातित्वादस्य नियमकमेव भवति एवमादिम

ध्यातयमकमपि नात्र संगच्छते तर्हि संधिविना कृतमुदाह्रियतामित्यत आह आदिमध्यांतेति आवृत्याधिक्य
 इति एकैकस्मिन्पादे तृतीया पादवृत्त्या पूर्वमाधिक्यं पादांतरवृत्तिसरूपतया सारूप्यं चोक्तं इह तु सरूपावृत्त्यै
 वाधिक्यं निरूप्यत इति संकरप्रकारोपलक्षणमिदं सभासु जनसमवायेषु असुराहतेर्मदिरयानपराजतेः
 महीसुराणां ब्राह्मणानां वसुनाते जसाराजितैः शोभितैः भासुराः दीप्ताः सुरान्देवान्न नयंति निषेधद्वयेन यो
 त्येवेत्यर्थः रागो नुरागस्तत्प्रधान आत्मायासां तासु प्रजासुराशितां पुंजतां गताः। व्यवेतमुपसंहरति।
 तदेतदिति क्रमप्राप्तमस्त्वनयमकं लक्षयति। **नादविति** आदावेवेत्यादि नियमेन स्त्वनयमकमुक्तं तद
 भावे त्वस्त्वनयमकं भवति तत्किमाद्यादि स्त्वनमिदं नाश्रयत एव नेत्याह संधौ चेति संधौ पादसंदंशे एक
 स्यादिरपरस्यात इति नेदं स्त्वनयमकं तद्धि प्रतिपादं स्त्वननियमेन निरूप्यत इत्युक्तं प्रायः अव्यवेतव्य
 वेतमिति द्वाभ्यामर्थचीयते तत्प्रथमं पादश्लोकतया द्विविधमित्याह। **पादश्लोके** चेति पादसंधौ चय
 द्वध्यते तत्त्वभेदे चान्यभेदे च स्खलं सूक्ष्मं च भवतीत्यर्थः एतद्यथा स्त्वनं विवरिष्यते स्खलं सूक्ष्मं चेति पू
 र्वेणापि संबध्यते वदुवणवृत्तिस्खलं अवदुवणवृत्तिस्खलं चीनां पक्षिणां वृंदं कुरेश्चंगे समरु

ति. मारुतसहिते. सुतरुणिशोभनचक्षुःकूटविशेषणद्वयमिदं. समरुति. समानरूजितं. सुतरुणीतिप्रि
 यासंबोधनं. वाशब्दद्वयार्थे. सुरमणीनां देवमणीनां गुणेन दाम्भारोचते शोभत इति किं. पू. तस्मिन्को
 डे. सुरमणीति संबोधनं. गुणेषु रुचिरस्य तद्गुणरुचिचितं. अत्र समरुतिसुतरुणिसुरमणिगुण
 रुचीति द्वितीयचतुर्थपादयोर्वर्णनैकावृत्तिद्वयमिति पादव्यापकमव्यवेतमुच्यते. रुरुर्वदुःशृंगो
 मृगः उरुरतिः उपचितप्रीतिः. अतितनुस्तिक्कशातनुर्यस्या इति संबोधनद्रुस्वः मतिमति. मतिरुचित
 ज्ञानंतद्वतीत्यपि संबोधनं. पश्येति वाक्यार्थकर्मकं. गुरुविपुलं. गुरुः शुक्रः मयोदेत्यविशेषः तद्युक्तं.
 तरितरिविजयमाने मयिसति. सतीति संबोधनं. सती. शोभना. यथा मयदेत्यानीकविजये लोको
 यं सुखमास्ते तथा सौरुरिति वाक्यार्थो भिमतः. तदिदं वर्णद्वयावृत्त्या सूक्ष्मं चान्येन व्यवहितम
 व्यवहितमित्यव्यवेतं च भवति. तदेतदेकस्मिन्नपि पादेऽनुक्तद्वयादिपादविकल्पेन च बोद्धव्यं. नगजः
 पर्वतजाः दयितावल्लभा. एवंविधा अपि हस्तिनो न दयितानरदिताः वीनां हंसप्रभृतीनां क्षिणांगतं च प ३१
 क्रमणं विगतमपगतं ललितं भ्रष्टं प्रमदाकांताधिप्रदाकांते अप्रमदाहर्षशून्या. आमश्चित्तव्यथा चूपा रो
 विरसितं ललितं १

गस्तेनहताः महतां प्रकर्षशक्तिनां अरण्यं संग्रामवर्जितं मरणं विनाशः समयाद्देवात्समयात्संगतमा
 सीत् । विधानिधववनानियस्यांसा तथा धवो विट्स्वदिरः नागा नृपानूहस्तिनो वाग्दध्यं त्वमि
 लषंतीति नागगद्गः क्रुद्धा उपचितानानावयोविचित्राः पक्षिणस्तेर्विततं व्याप्तं गगनं यस्यांसा तथा
 कक्षोलपरंपराभिरनामं नमनश्च न्यः मज्जंतः स्नातो जना यस्यांसा अनारुणीरूपाः रुरुणां शशानां च
 ललनमुत्फालो यस्यांसा तथा जूतानो आवयोऽबंधुं शत्रुंधुनानाक्षिपंती हरिप्रबोधेवल्लभद्रस्य द्रुष्टं
 प्रत्युक्तिः यस्मान्ममहितं तनाहितं तनेति अनाननो मुखश्च न्यः यः स्वआत्मा तेन स्वनानाशब्दायमाना
 शीलैश्चानशून्य अनित्यमागमशासनमिति सुगभावः यदिवा अनाननो मुखविना कृतः स्वकीयः स्वनेप
 स्याः सा अनितीत्यनाप्राणयुक्ता अंतर्णीतैवायं चैतत् वर्णद्वयपर्यंतमावृत्तिः सूक्ष्मताः सैवैकवर्णगो
 चरा सूक्ष्मतराः पादसंधाविति स्वभेदे चान्यभेदे चेत्यत्रेव्यवैतयोः स्वत्वमन्यत्वं च व्याख्येयं प्रकरणा
 त् सत्त्वे प्रसंगे च यथासंभवं सप्तमीया जनीया मदेन प्राप्तरागाऽपितत एव मन्मथोन्माथेन तापिता उ
 त्तापंगतापियदात्मानमवलानयोजितवती तन्नूनं मादेन सामदीय मदेन प्राप्तरागादुरितेन भूयोपि

ताव्यवे ३

मानरसंप्रापितास्यात्. अतएवेयतेवक्तुमशक्यायसंतापायनासेतिकाक्वा तापप्रकर्षभरणं. योजितेति
 योजयतेर्गत्यर्थत्वमश्रित्य कर्तरि क्तः. गत्यर्थकर्मकेत्यादौ चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वाद्वा. अत्रप्र
 थमद्वितीययोस्तृतीयचतुर्थयोश्चांतरतो विच्छिद्यपाठे क्रियमाणे संधिषु व्यवेतप्रसंगः स्यात्. निरंतर
 पठितौ तु स निवर्तते. तथैव च वृत्तौ चिती वशा सौ भाग्यमुन्मिषति. तेन व्यवेतबाधादव्यवेतपुरस्का
 रः. तदिदमाह अत्रेत्यादि. संदंशः संधानं. मतां समतां आरमतां योगिनां अकामतां वीतरागतां धुनाना
 ऽधः कुर्वाणा अतापो नायासस्तेन लब्धे अग्रिमतानुलोमते श्रेष्ठतानुहृत्येययासा. अतएवोत्तमता
 या विलोमतां अतिरेकमयती न गच्छती ईदृशी तवाताम्यतः संसाररेवेदेना बध्यमानस्यमतौ समतान
 तु वामतां वैषम्यमिति. अत्र प्रतिपादमादिमध्यांतेषु व्यवेतयमकमुपलभ्यते. संधिषु च संदंशपाठा
 दस्त्वनयमकमव्यवेतंच. न च पूर्वापलब्धं बाध्यते. न वा संधौ विरतिरिति प्रसंगः संगच्छते. तेन
 व्यवेतानुच्छेदकमेतदव्यवेतं. अत्रापि वृत्तौ चिती सर्वस्वायते. तमालगहनतया सतमाः संधकारः
 पारानामनी दीतस्याः पारे आयतो विस्तीर्णः दावो वनंत ह्रदुलत्वाददावो वनवद्विप्रभावरहितः लो

कालोकश्चक्रवालारव्यः पर्वतः तदनुकृतिस्तत्सदृशो यः सोऽयं सत्यनामागिरिः अभ्रह्मरुद्रश्चैः कूटैः शृंगै
 र्लक्षितः हिमश्चैवाकपालंकारेः अत्र प्रथमतः तीययोरादौ द्वितीयचतुर्थयोराद्यंतयोर्व्यवेतयमक
 मेववर्तते तदनुच्छेदेनैव संदंशपाठादादियमकयोराद्यंतयमकयोश्चाव्यवेतादि मध्यांतयमकता प्रका
 शते यतो द्वितीयचतुर्थपादयोरादि मध्यांतयमकमेव मध्यमयमकभूमिकामवगाहते अत्रापि वृत्तौ
 चितीगवेषणीया तदेतद्विवरणे व्यक्तमेवेति नाकवनिताः स्वर्गस्त्रियः ताभिः सहितं यतो नितं वेस्वच्छं
 दविहरणोचितैरुचिरं मनोज्ञं सुनिन्द्यैः शोभनशब्दैः महाफलावात्वासुकिः अवतोरक्षतः रसपरा रस
 नीयेषु श्रेष्ठः परास्तवसुधात्यक्तभूभागाः सुधापीयूषं अत्र प्रतिपादं नितं नितमित्यादिकमव्यवेतं
 संधिषु च विरतिपाठे चिरं चिरमित्यादिव्यवेतं प्रतीयते तत्र संदंशे क्रियमाणे व्यवेतं निवर्तते अ
 व्यवेतं तु मध्ययमकमवतिष्ठत एव तेन सर्वमिदमव्यवेतमेव जायते अत्रापि वृत्तौ चिती पूर्ववदेव श
 रणमित्युपसंहारे दर्शयति उभयमपि चैतदिति स्थूलसूक्ष्मभावेन संधियमकमुभयं यस्य गिरिस्त
 टेरविमादित्यमुदग्रतापंदधानेपि भंगवलिभ्रमरमाळानाखिद्यत यतोऽर्विंदधाने पद्मानं निधान

भूतेनिपीतरसा आस्वादितमकरंदा अतएवमत्रा नमंतितामरस नियस्याः सकाशात्सा तथा भरनमि
 तपद्मकुहरप्रवेशान्मधुरससेवया च भ्रमरमाळया खेदोनाधिगतः अत्र द्वितीयचतुर्थपादयो रविं
 दधोनेरविंदधाने इति रसानमत्रारसानमत्रेति द्वाभ्यामेवावृत्तिभ्यां व्याप्तत्वादाद्यादिविभागासंज्ञवेअ
 स्खानयमकमेवेदं व्यववेतंतु कथं भवतीत्यत आह माभूदिति करेणु हस्ती प्रा स्थित चलितः तेन धं
 टारेणुरश्वार्यतः सहस्रश इति क्रिया विशेषणं करेस्त्वेतलहस्ते ऽणुः सीत्कारविकीर्णतया परमाणु
 साद्रूतः तेन शीकरेण ननु विषमपादयो राघवक्षरविनाकरेण न मध्ये समपादयोः पुनरादावेवरेणु
 रित्यावृत्तिरस्मितत्कथमस्खानयमकमिदमित्यत आह तत्त्विति अंतोवृत्तेरसंभावितत्वादादौ म
 ध्येवासावाच्या नचेयमपि संभवति रेणुरिति शब्दभागमपेक्ष्य प्रवृत्तायामावृत्तौ तद्विरहात् हे जयं
 तियेतवदेहं दुर्गाता रादिरूपेण प्रपंचमानां मूर्तिसदानमस्यंतिते जयंति सर्वे त्कर्षणवर्तते यत
 स्तएवमवांसांसारसरणिमस्यंति क्षिपंति भवात्परमेश्वरादन्यतान्नेदस्तेनो न सतः श्रेयसादा
 ग्रहणं यत्र तादृशी ईहा चेष्टा यत्रेति द्वयमसनक्रिया विशेषणं अत्र जयंति त इति प्रथमद्वितीययो

राघंतौ सदा देहमिति प्रथमचतुर्थयोरंतादीनमस्यंतीति द्वितीयतृतीययोर्भवान्यतइति चतृतीयचतु
 र्थयोराराघंतौ च स्खलावृत्त्या व्याप्ताविति अनावृत्तभागाभावात् श्लोके स्खलव्यवेतमख्यानयमकमिदं
 मानिभिरितासंगता या दायामेन प्रहरमात्रेणानीता प्रापिता शत्रून् जित्वेत्यर्थः आनीतः प्रापित आ
 यामो वृद्धिर्यस्याः सा तथा यावन्नेन लोकानामधिमीरयति क्षिपतीति लोकाधीरा धरैरप्राप्तसमर
 संभ्रमैरालोक्यतइति धीरालोका सहइनेन सेनान्यावर्ततइति सेना असन्ना अवसादरहिता एवं भू
 ताया सेना सा असन्नानिकटवर्त्तिनी सती आरं अरिसमूहं हत्वा त्वात्वां सारं कार्यमिदं ब्रवीति ननु
 यामामाया मालो कालोकेत्यादिकमाद्यंतयोनीतानीतेत्योदिकं तु पदचतुष्टयस्यापि मध्यइति व्य
 वेतमाद्यंतव्यवेतयमकं तु मध्ययमकमिति ख्यानयमकमेवेदं संकरोपि न एवमयमकतो प्रयो
 जयतीत्यत आह अत्र यद्यपीति यामेत्यादिकमादावनुसंधाय वरुचतुष्कव्यवधिना पादं तेनुसंधीय
 मानं मंडकघ्नुतिहं प्रयोजयतीति न तथा सो ह्येखं यामानीतेत्यादि स्खलचतुष्कप्रत्यागते न नीता या
 मेत्यादिना त्यंतमुद्गरेन यमकछायातिरोधीयतइति च न सो ह्येखं मध्योदिकमव्यवेतं सो ह्येखमित्य

३४

१

३५

ता

लात्रा

पिनवाच्यं यामानीतेत्यादिवंध्यायार्पकयतिकरणेनानुद्धेखत्वात् श्लोकस्तु द्वाभ्यां द्वाभ्यामावृत्तिभ्यां व्याप्त
 इति समुदायसोद्धेखत्वेनैव तदिदं मुक्तं मंडकस्तुत्याप्रत्यागतेर्यते श्वेति मध्येयति कृतो व्यवयो बोद्धव्यः अ
 त्रोपि वृत्तौ चित्यमनुसरणीयं हठपानेन तां हलरागोनिः शेषितस्तेन प्राप्तपरभागसहजरागो नैषः व्य
 वधा यकशब्दभावे कथमिदं व्यवेतमित्यत आह अत्र ग्राग्वदिति न नूयोदरागो त्यादौ पूर्वोदात्तते पियति
 विच्छेदादस्ति व्यवधानं तत्कोस्य विशेष इत्याशंक्याहनचेति धराधरः शेषः महीपातुं सहंत इत्यन्वयः ।
 सलः प्राकारः सुराणां शयनं संतापजननं तस्मै हितं अलमत्यर्थं सलं कातपनीयं सुवर्णापनीयं च
 तद्गास्वरं चेति कर्मधारयः रक्षसां भरः समूहस्तस्य दोमः प्रकर्षः जः कोलाहलः त्रिहृतः सुवेलः अक
 लंकादोषरहिता अकलिकानिकलिरहितानि अद्रिहृतानि सुवेलशिखराण्यस्यां सा तथा यत्सूक्ष्मभा
 गमिति भागशो विविच्यमानं नास्त्वानेति मंदयात् त्कालोचितप्रतिपत्तिविधुरया आवर्जितो मान ईष्यगो
 षलक्षणो यथा सा तथा सात्मवती अनयोः कर्मधारयः नमन्यादां तेलुवन्नपि दयावर्जितो मानसात्मा
 नोयस्या इति बहुव्रीहेर्दोष आनाकं स्वर्गावधिललनमुह्यासस्तच्छीलः रुचिरेण मनोहरेण नेत्रानापके
 x सत्त्वमेव आवृत्तिभूयस्तया तु स्तूलमिव प्रथत इति सूक्ष्मेक्षिक्याभिधानं क्रमप्राप्तमिदानीं पादयमकमुदादि

यत्त इत्याह। स्तोत्र ३

३४

१

ननानाकलानां चातुः षष्टिकीनां आलीपरंपरा एणनेत्राहरिणलोचना द्यमपि श्रीविशेषणं समंस
मकालं क्षणेन ततो विस्तीर्णः तामनुभवैकसाक्षिकां चिंता नुस्मृति लक्षणं निर्वृत्तिं अरसे इति सोपा
लंभसं बोधनं समंततः सर्वतः तामरसे क्षणे कमलनेत्रेन किमपाकरोतीति पूर्वण संबंधः । अव
लावलारव्येन दानवै नरहिता विभुना शक्रेणाध्यासिता सुराणां देवानां सभामृणाळनिर्मलैस्तव
गुणैरारोहियतोऽतः सत्त्वं पुशमबळा विभूषिताः स्त्रियो लंकताः विहारयन् भासुराणां सतां संपदो निर्वि
शेत्याशंसा कलं मधुरव्यक्तं भाषितं तनेमैध्यस्य भरेण नामिकास्तनदयी चत्वा विहाय कं नाय कं नहं
ति वशी करोति अतो जितेंद्रियेषु प्रथमगणनीये त्वयि सति कलं कमुक्तं निर्दोषं तनुमधि शरीरं
मधिकृत्य भूतमनामिकां गुब्बिनयाति परस्य त्वत्सदृशस्याभावात् निर्दोषो हिलोके ऊर्ध्वं गुल्या
निर्दिश्यते वल्लकी गुणस्वानो वीणा शहः तस्य मानं या विभर्त्तिकालिम्नः श्यामा ताया आलया
कज्जलप्रभती नू अतीत्य वणप्रकर्षेण या स्थिता तया गातुमुपक्रांतया भ्रमरमालया हेतुभूतया

कानामात्रपर्वते कांतं न न मति न प्रणमतीति न सुखे न न म्यते इति अस्वानमाया प्रागासीत् सा
 प्युदीयनप्रकर्षे निः शेषितमानानमतीत्यर्थः अनेकेषु पादेषु प्रत्यक्षपर्वतेषु भ्रमं त्यभ्राणि
 मेघा एव सालोवरणः प्राकारः मान्याः पूजाहीः ईदृशायथादृश्यं ते तथैव मनोहारिणः अभीरू
 भयरहिताः पतत्रिकटाः पक्षिसंघाः अनेकपादस्तिनः तेषामदभ्रउत्कटो मदः तं भरंति धारयं
 तीति मूलविभुजादित्वात्कप्रत्यये अनेकपादभ्रमदभ्राः सालावृक्षा यत्र मान्येभीर्विति
 संबोधनद्वयमानः शृंगारभावः तदहं दृशान्निहृदयपर्वतं आलोकयेति विदारी कंदमेदः अर्जुनः
 ककुभः बाणगुल्मविशेषः पूगो गुवाकः वृक्षद्वंद्वत्वात्पाक्षिक एकवद्भावः अर्जुनः पार्थस्तस्य बा
 णपूगः शरसमूहः तं विदार्य भित्त्वा अयुगलोचनस्त्रिनेत्रः किरातरूपधरः तस्य ससारगतः
 सारवाणः उत्कृष्टशब्दः तेन सहितः अयुगद्वितीयः अलोचनस्य दुश्चिन्तितस्य केषानीये लपन
 शीलाहंसाः तेषां वृंदानि चारुतयामनो ज्ञभावेनोपयांति संगच्छंते लायेन परस्परसंलापमा

त्रेणोदः प्राप्तः घनो निरंतर आगमः आगमनं येषां वृंशानि लोकात्पातेनापो दो निराकृतः घना
 गमो मेघदुर्द्धिनं कलापिनो मयूरः आरुतयः समंततः केकायि पैतानि अपयंतिति रो भवंति. ए
 क श्लोके पादत्रयाभ्यासस्या संभवात् श्लोकांतरे च तथा सौंदर्याभावात्पादत्रयाभ्यासो न चिंत
 नीय इत्यत आह पादत्रयेति। इदानीं क्रमप्राप्तं महायमकं लक्ष्यं न्नाह। एकाकारेति. द्विविधमे
 काकारं भवति. एकमावृत्तिचतुष्केण परमावृत्त्यष्टकेन तदिदमुक्तं आद्यं पुनरनावृत्तमिति प्र
 तिपादमवांतरावृत्तिभेदेनैवाष्टकनिर्वाहात्. भासः कांतिः मानश्चित्तसमुन्नतिः पूजावाभा
 सः शत्रुविध्वननं हसः स्मरता. एतैः सहवर्तते इति सभासमाना सहसा. यतोऽपरागं चित्तकालु
 ष्यमिति. भासमानैः शोभमानैः सहवर्तते. सभासमाना. सहसामार्गशीर्षेण हेतुना प्रावृद्धिच्छेद
 प्रादुर्भूतान् परागान् रजः कणान् अतति प्राप्नोति परागात्. भाकांतिः तथा समानं सरूपाः तैः
 सहवर्तते इति सभासमाना. षोडशकर्मणि. स्यति परा निति ते साः तैः सहवर्तते इति सहसा एवंभू

३४

३

३५

प्रख्यातः

ला

ता असमाना अनुपमा समाजन समवायः अपरागात् अपरस्मात्पर्वतात् सहसा शीघ्रं परागात्प
 रागतेति. प्रवणं प्रहृष्टतीरवनं प्रनिरंतः शरैत्यादिना एत्वं अदभ्रेण महता मदेन दयेण चकं
 तो ये वयः पक्षिणः तैः पराजिता मूढवयो बाळाः पक्षिणो यत्र तं अलमत्यर्थं पूर्वोक्त रूपा न
 मूढान् वीनू पक्षिणो मलते धारयतीति वा. अहिते तरंगं जं गव्याप्ता वर्तुलानं विरसम
 तलं स्पर्शंति या भूना गरहितं सदा सर्वकालं ति मिभिर्महामत्स्यैः श्रितमाश्रितं अच्युतस्य भ
 गवतो नारायणस्य धाम विश्रान्ति स्थानं प्रतीतः शिखी वडवानलः तेन चरितवनं भक्षि
 तजलोत्पीडमिति प्रथमश्लोकार्थः प्रवणमदाः मदायत्तदपीः सततनिस्पंदमानमदजकाश्च
 वमंतो ये मैनाकप्रलतयोऽर्चकाः द्विपाः कश्चि मकराश्च तैः शोभितं ऊढाः विमलाः स्वभावनिर्मलाः महिताः
 पूजिताः तरंगायेन तं विरसं हारं सतीभिः शोभनाभिरातिभिः पक्षिविशेषैः मिश्रितं करं वितं नच्युतं धाम ते जोयस्य तं
 प्रतीताः प्रत्यागताः शिखिनामयूराः तैश्चरितवनं भ्रान्ततीरकाननं समुद्रं पर्येति वाकंति रवर्तं क्रियया संबंध इति द्विती
 यश्लोकार्थः समानयेति हे समान सारवेयाऽसमाऽनया अविनयवतीनां धुरिगणनीयया अनया स
 मानया समानयाया सः प्रयत्नः मानदृष्यो नयाश्च वितयवतीनां धुरिगणनीयया समानया समो

जिनानाकलानांचातुः षष्टीनां आलीपरंपरा. एणनेत्राहरिणलोचना. इयमपिश्रीविशेषणं. समंसमे
 कालंक्षणेनततोविस्तीर्णः तामनुभवेकसाक्षिकांचिंतानुस्मृतिरक्षणानिष्टति अरसेद्वितिसोपालंभसु
 बोधनंसमंततः सर्वतः तामरसेक्षणेकमलनेत्रेनकिमपाकरोतीतिपूर्वेणसंबंधः। अवलाबलाख्ये
 नुरहिदानवेनरहिमाकिमासाक्षेप्रथ्यानिमानुशेषसौसमानोयस्यास्तया. तथासमानया. चित्रा
 नुस्मृतिसारूप्यंभजमानयाहृजासहितया असमानया अनुपमया. सत्वं. मा. मांसमानयसंगमयेति
 मन्मथोन्माथाविष्टस्यकस्यचिद्वयस्येप्रार्थना। बंधावृत्तिसामान्याघमकानंतरंश्लेषलक्षयति. एकरू
 पेणेति. अर्थभेदेनशदलिघंतइतिनयेकथमेकेनवाक्येनद्वयोरुक्तिरित्यतआहतंत्रेणेति. श्लेषोहि
 संभेदलक्षणाः सचात्रलिङ्गानामपिशदानामुच्चारणासाम्येनप्रवर्तते. अनेकसंबंधानामेकरूप्येण
 वर्तनंतंत्रमित्युच्यतेद्वयोरितिसंख्यानविवक्षिता. त्रिप्रभृतीनामपिश्लेषसंभवात्. विभागवाक्येवि
 भक्तीनांसाक्षादुपादानात्प्रत्ययपदंतदन्यपरंविशेषशोभाकरत्वंचविशेषोपादानप्रयोजनं. आत्म

नः कीर्त्तिनोति सौति परेषां शत्रूणां च नुदति क्षिपति द्विषां भयं करोति जनयति सुहृदं च भिनतीति धातुरूपप्र
 कृतिभेदादेवार्थभेदः किं प्रत्ययस्य साधारण्यात् ननु वर्णपदलिंगभाषाप्रकृतिप्रत्ययविभक्तिवचना
 नामितिकैश्चित्परिसंख्यातं ततश्चाष्टधा श्लेषो भविष्यतीत्यत आह लिंगश्लेषोपीति तदिदमुदाहरणीय
 मित्याह । स यथेति दर्शयत इत्यात्मनेपदेन तटस्थमपि कं न ह वा दर्शनाय प्रेरयतीति व्यज्यते अध
 रीकृता जिताऽधरत्वमापादिता च ननु चकुवलयदलघुतेति अधरीकृतप्रवालश्रियेति च प्रकृतिभा
 गानभिघते तत्कथमयं प्रकृतिश्लेष इति नैतत् आविष्टलिंगद्वयविशेषलिंगद्वयसन्निधानादनावि
 ष्टलिंगं विशेषणमवश्यमुभयलिंगग्राहिवाच्यं पंचकप्रातिपदिकार्थपक्षे विभक्तिर्धोति कैवतश्चलिं
 गभेद इति भिन्ने विशेषणप्रकृतीमिश्रः संश्लिष्ट इति अत्रेत्यादि तदा क्यस्य शब्दांतरप्रकाशितः सोद्भेदः
 अतथा भूतो निरुद्भेदः मत्वर्थीये निप्रत्यये हारवंतौ हारिणौ आवश्यकार्थणि निप्रत्यये सत्पदयानां म
 नोहरत इति हारिणो आनंदघनरसचर्वणारूपो विस्मयः अद्भुतं च अपिशब्देन विरोधघोतकेन हार
 हीनयोरपि हारसंबंधो विस्मयरसार्पक इति मत्वर्थीयो नुद्भणात् सोद्भेदः प्रत्ययश्लेषस्तु कथं भवतीत्य

त आह निप्रत्यययोरिति. व्रणरूढिस्थानं श्यामं भवतीति लांछनछायाभूता कीदृशी हारणी हरितावर्ण
दिनुदात्तात्तोपधात्तो न इति डीपि नादेशे च रूपं. सेयं प्रतीयमानगुणानोत्प्रेक्षा. अहरिणरूपापि व्यवहा
गरूढहरिणतामापन्नेति चिप्रत्यये च हरिणी भूतेति रूपं अत्र डीपश्चैव नि किंचिद्भेदकं निबद्धमि
ति निरुद्भेदः प्रत्ययश्लेषोयं हरितहरिणरूपे प्रकृती अपि संभिन्ने एव संकरस्यादृशणत्वात्. ए
वं पूर्वदाहरणेपि. निजगल इति गिरतेः कर्मणि लिटिरूपं. येन विषं कालहृदारव्यनिगीर्णं निजे
च गच्छे कं वेमुजगरा जो धृतः देह इति दहते स्तत्रैव रूपं. अंगजः कामयेन दग्धः निजे च देहेश
रीरे जायायावती धृता स जयतीति. विवरणग्रंथः सुबोध एव. धातुर्जगन्निर्मातुरपि पूर्वइत्यने
नानादित्वमुक्तं. परः प्रत्ययः कारणत्रयरूपं न किंचिदनारव्यातं. श्रुतिस्मृतीतिहासपुरणेषु प्र
सिद्धावदानत्वात्वरद्वितीयस्याभावान्न केनचिदुपमानं. अथोतरे तु धातुः क्रियावचनशब्दरू
पः पूर्व एव प्रकृतित्वात्ततः परः प्रत्ययः तिङादिः अतस्सर्वमारव्यातमेव पदं निष्पद्यते तेन च क
थमुपमानमिति ड. तेनोपमानमस्ति भिन्नार्थत्वाच्चेति शब्दभेददृढीकरणार्थमुक्तं. एवं तिङाम

३६
 ३७
 पिसंभेद उदाहरणीयो यथा. माघंतु नाम कवयस्तथापि विदितश्च वेदे विघापतिर्वाचा महं वाचोरिवांतरं अ
 त्रवेदेति प्रथमोक्तमयोः पुरुषयोरेकवचने श्लिष्येते. अत्रनेमिरिति. एकवचनवद्वुवचनेनाभ्यां विशेषणे
 पुसंवंधयोग्यताक्षेपात्तिदुचनेसु च्चनेषु च यथायथमर्थद्वयोन्मीलनाच्चद्वयद्वयोद्भेदः एकवचनेनैयः ॥ ३८ ॥
 कंकणं बहुवचनेन च मध्यरेखा इति सुबंतपदे. एतदौचित्येति डंतपदे चाभवन्निति वचनद्वयलाभः न चा
 नयोः किंचिदुद्भेदकं निबद्धमिति निरुद्भेदोयंतदेतदाह. अत्रेत्यादि. अरीणां भेदः शरीरधातुभेदः पलं मांसं अ
 श्मातियः स तथा च कार उत्तरवाक्यापेक्षया. अरिभेदो विट्स्वदिशः पलाशः किंशुकः सास्तास्तरु विशेषाः तेषां
 काननं अलकाश्च कंकणं तलाः तत्सहितमाननं च. पूर्वोत्तरौ द्वयोर्नैकवाक्यत्वमुदाहरणत्वात्. ननु विभक्त्यं
 तान्ना न्यत्पदं तत्र पूर्वभागेन प्रकृतिश्लेषः उत्तरभागेन च प्रत्ययश्लेषः उद्दिष्ट एव तत्कोन्यः पदश्लेष इ
 त्यत आह अत्रेति. प्रकृतिप्रत्ययभावविवक्षा विरहेनाममालोक्तानि प्रातिपदिकान्येवावशिष्यंत इत्यर्थः. अ
 लंकारः शंका करनरकपालं परिजने विशीर्णं गोभृंगीव सुचक्षुष एको बद्धुवयाः. अवस्थेयं स्थाणोरपि भ
 वतिसवमिरगुरोर्विधौ वक्त्रे मूर्ध्नि स्थितवति वयं के पुनरमी. इति वर्णश्लेषः काश्मीरकैः पृथगुदाहृतः अत

आह वरुणश्लेषोपीति. अवयवामेदे समुदायमेदासंभवादवयवमेदे च समुदायमेदध्रौ व्यात्यदश्लेषव्यव
 स्थितौ तत्रैवास्यातर्भावोयुक्तइति भावः अलमत्यर्थपातारक्षिता. आशानां निबन्धनं मनोरथसफळीकर
 णवीजं आशानां दिशं संश्लेषस्थानं च. अमरमरुद्रमिः स्वर्लोकः अमराणामिन्द्रादीनां भूमिरमरावत्यादिः
 मरुतां च विवहादीनां भूमिर्वैमानिकपथः चामरमरुद्रमिः चामरभवमरुतामाश्रयश्चकेशमत्रवर्णश्ले
 षइत्यत आत्रेत्यादि. पतिचंडिभ्यामालज्जइति पतेरालज्जत्यये पातालमिति रूपसिद्धावाकार एवमध्यव
 र्तिवर्णः तत्रैव पुनरेकदेशप्रतिसंधाने पाताळमित्याकारश्च प्रतीयते अत्रैवैकः पूर्वपरयोरिति वचनादा
 कार एव श्रूयते तेनोत्तरः पौरस्त्येन संभिन्नः एवं चकारस्योत्तरसंभेदो व्याख्येयः दिव्या संस्कृतिमा. प्राकृता
 महाराष्ट्री. भावश्चेतसो लयः लालसङ्छा. तस्माद्भवतीति लालसङ्खः संकल्पयेनित्वात्कामः तं लेखीति कर्म
 एयण्. ऊहस्तर्कः संशय एष भावी विपरीतप्रत्ययविशेषः कथं तं हरतीत्यत आह महेश्वरसन्निधाविति.
 सन्निधिः साक्षात्काररूपः सर्वज्ञानानि संस्कारप्रवर्तकानि. तुहिर् अर्द्धनेतो हतीति इगुपधत्वात्कप्रत्यये
 तुहाः अरयोद्धिधा आंतरावात्पाश्च. आंतरामदमानादयः षट्. बाह्याः क्षत्रापहारकादयः तत्र पूर्वावच्छेदे

३७

३७

२४

चहरिणारिसारदेहत्वं हेतुरुक्तः हरिणारिसारइव सारोस्येत्युत्तरपदत्वापेहरिणारिसारः देहो यस्येति विग्रहवा
 क्यमवसेयं यथाश्रुत्यर्थक्यनमात्रं उमाया एवेत्यत्र लालसमूले हृदयचू प्रत्यये व्याख्येयं तु शब्दस्तवार्थः
 तु तु वतु म्हुतु बतु र्मुडः स इति सूत्रेण तु हरि नारी लक्ष्मीः तस्याः सकाशात् सारः प्रकर्षशाली देहः पंचमीति
 योगविभागात् समासः कुरुलाश्चूर्णकुंतलोः मही पदं न भूगोळवर्तिनः प्राप्तिनो भिमताः तेषां मोहग्रह
 ति व्याख्येयं विच्छिन्नो विभक्ता वयवः एवं पेशाचादिभिरपि संस्कृतस्य प्राकृतादेश्च परस्परसंभेदनात्
 षो गवषेणीयः इत्याशयवानाहाय यावेति अकलं कंदोषरहितं मानयेति धात्वर्थस्य भाव्यत्वेनान्वयात्
 जांकुर्वित्यर्थः ब्रह्माणमभिलक्षीकृत्येति रुचयः आत्मीयाः अराविपंते यस्य तदरिचक्रं हेतयः किर
 णाः जननं जन्म सामानिकायति कीर्तयतीति अपवादविषये कचिदुत्सर्गः प्रवर्तत इति कर्मण्यण् क
 ला अवयवाः तच्छब्दः प्रसिद्धौ वीनां पक्षिणां राजागरुडः तमभिदंतं गंतं कमलालक्ष्मीः तस्याः आसन
 मधिष्ठानं मामानयेति अनुद्गटावृत्तेश्चित्रादुद्गटावृत्तिमनुप्रासपूर्व लक्षयति आवृत्तिरिति वर्णानामि
 ति वचनमत्रं सारः सारस्वती मूर्तिरित्यादावेकवर्णावृत्तेरप्यनुप्रासत्वात् तेन यमकव्यतिरिक्ताव

३७

एवैतिरनुप्रास इति लक्षणमुक्तं भवति. न च श्लेषेति प्रसंगः. तत्रा तत्राभ्यां विशेषात्. पूर्वजातिप्रति
 विंबनेन बंधायाप्यकतयानुप्रासो लंकारपदवीमध्यास्ते. न च निर्निमित्तमेव प्रतिविंबनमत आह न
 निहरेति. अस्तिकश्चिदुच्चारणस्य ज्ञानस्य वा विशेषेयः. शीघ्रमेव संस्कारमुद्धेधयतीति तद्वती वणरिति
 रभिप्रेता अतएव प्राचीनवर्णजात्यनुगतः सत्पदयावर्जकतया प्रहृष्टश्च वर्णानामनुप्रास इति काशी
 रिकानिरुक्तिः. एवं स्थिते सामान्यलक्षणं विभागमाह। श्रुतिश्चिरिति। आवर्तिर्द्धिर्धार्णमात्रावलंबिनी स य
 मुदायगेचराच. आघापिद्वयी. सामान्यतोरूपतश्च. सामान्यमपि द्विधा. स्थानतो व्यापारतश्च. तत्र स्थानं
 कंठादिलक्षणं सेव श्रुतिः श्रूयते हितया भिव्यक्तो वर्णः व्यापारो भिव्यं जनरूपः स एव रसविषये वर्तनं
 वृत्तिरुच्यते. श्रुतिभिरित्यादावित्छेदतलक्षणो ह्यतीया. प्रायेणेति श्रुत्यनुप्रासो हि श्लेषघटकः. श्लेष
 श्वगुणांतरसमकक्षतयाऽवतिष्ठमानो वैदर्ज्यप्रियो जयति. अनुप्रासांतरं तु प्रौढिं वामाधुर्यं वा प्रक
 र्षयतीति न तथानुकूल्यं क्वि शक्तिवशात्तु क्वचित्तदपि प्रयो जयतीति प्रायपदेन सूचितं. स्थितिप्रयो
 जको लोके नाथ इत्युच्यते तेषु नापक इत्येव वक्तव्ये पुनरनुप्रासपदमनुप्रासांतरसाधारण्येनैव शब्द

लंकारत्वं दर्शयितुं मभिसमाधेयं. विचित्रिता आलेख्यमिव लेखया चमत्कारकारित्वमानीता. कथं पु
 नरस्यानुप्रासस्य एथक्प्रयत्नानुसंधेयस्यापिरसप्रकाशसामग्र्यामंतनविद्वत्यत आह। निवेशय
 तीति. अक्लिष्टपदवाक्यार्थस्फुरणं प्रतिभासं नंतदेवकथमित्यत आह। स समाधिनीति. पुण्यैरिति.
 तेन रसवत्त्वव्यवस्थितस्य कवेरहं पूर्विकाकृष्टेन प्रीतिना न एथक्प्रयत्ननिर्वर्त्य इति तात्पर्यं. ग्राम्यादि
 भेदोऽग्रे विवरिष्यते. एकपदप्रतिभासमात्रानुमेयो मसृणः। रूपसा जात्येपि मसृणतान्यग्नूतो वर्णमि
 सृणः। उद्भूत रूपसा जात्यानुविद्धो वर्णोत्कटः। अनुद्भूतसा जात्यानुरोधेन किंचिदभिभूतमसृणभा
 वो वर्णानुत्कटः। एषा जेत्यादाबुदाहरणेषु काररेणैर्मूर्धन्यो. जकारपकारौ तालव्यौ. दकारलकारौ दं
 त्याविति. प्रथमपादे. तकारदकारौ दंत्यौ. पकारमकारावोष्ठ्यौ. तकारधकारौ दंत्याविति. तृतीयपादे च निरं
 तरं द्वितीयपादे रेफणकारौ मूर्धन्यौ. चतुर्थपादे लकारसकारौ दंत्यावित्यादिना क्रमेण सांतरमावर्तनं
 रूपसा जात्यं किंचिदुल्लिखतीति मसृण एवायं. अचित्रतंतुमयः पटः एकजातीयकुसुमग्रथनास्रक।
 स्थिता इत्यादि। अत्रथकारतकारौ दंत्यौ. षकारणकारौ मूर्धन्यौ. पकारमकारावोष्ठ्यौ. ताडितेत्यत्र डकारे

लकारकल्पनयाः सतलतथाः पंचदंत्याश्च रेफो मूर्धन्यः इति प्रथमपादे द्वितीयपादे च धकारसकारौ नका
रतकारौ दंत्यावित्यादिना क्रमेण सांतरानिरंतरा च श्रुतित एव वर्णावृत्तिः पूर्ववदुपलभ्यते किंतु तकारादी
नारूपतोपि स्थाने स्थाने पूर्वमसृणतान्यभूतैवावृत्तिस्तनायं वर्णमसृणः श्रुतिसाजात्यं च नक्वचिद्दि
घटते अत्रैव निदर्शनिद्वयं विमुच्येति हारोचितसन्निवेशयोरपि स्तनयोरनुचितवत्कुलबंधसंभा
वने हेतुरहार्यनिश्चयेति अतएव मामांकोपिवारयेदितिकातरतायादुभविदितस्ततो विलोलदृष्टिः अ
त्र भकारयकारवोध्यो चकारयकारौ तालव्यावित्यादिना क्रमेण मसृणाहकारादीनारूपसाजात्ये
पिमसृणा ताप्रधान्याद्वर्णमसृणा चावृत्तिरित्याह अत्र सर्वमिति वर्णोक्तिरुत्वं व्याचष्टे वर्णाधिक्ययो
गइति उद्भटं हि रूपसा जात्यं वर्णोक्तिरुत्वं तच्च सरूपवर्णावृत्त्याधिक्येन वतीत्यर्थः ततः प्रभृतीति
तापोद्रेकादन्तं दंतमेव चंदनमाश्यानभावेन रेणुभिरलकछरासुविशीर्यतइति द्वितीयकामावेशो
ध्वनितः अत्र तकारनकारौ दकारनकारावित्यादिना क्रमेण श्लोकसमाप्तिं यावद्बहवो दंत्याः ते नैकश्रुति
व्याप्तस्य संदर्भस्य मसृणतायामतिशयः शिलातलेति रूपसाजात्येन लकारावुद्भूतश्रुतिकोनचाधिका

दृष्टिरनास्तीत्यनुत्कटता न च श्रुतेरुद्भवेपिमसृणतां प्रकृष्यत इति वरानुत्कटोऽयं ग्राम्यत्वं व्या
 चष्टे तेमी चत्वारोऽपीति श्रुतिसा जात्यस्य शब्दानुशासनेपि प्रसिद्धत्वं ग्राम्यवैपरीत्येनेति ग्राम्यविरु
 द्धस्वभावो हिलोके नागरइत्युच्यते अतिप्रसिद्धेरभावो विरोधः तेनालंकारसमयोपजीविपंचषप्र
 सिद्धिरनतिप्रसिद्धिरित्युक्तं भवति एतदेव पूर्वाचार्यमतेन विशदयति यथोच्यत इति एकश्रुति
 कृतया भानं हि श्रुतिसा जात्यमभिमतं श्रुतिश्च वारुणी प्रतिभानमात्रारूढावेति न कश्चिद्विशेषः त
 तो भेदेऽप्येकत्वदुद्धानुप्राससिद्धिः तत्रैकत्वे आपाततः सा जात्या नवभासेपि सत्सदयप्रणिधानेनाव
 भासनं श्रुत्यनुप्रासप्रयोजकमेव अनुप्रासस्य अनुप्रासवतः संदर्भस्येत्यर्थः विजातीययोरेक जात्य
 प्रतिविंबनं द्विधा भवति रूढानसाम्येतदसाम्ये च तयोराघमुदाहरति तत्रेति दीर्घ एरंहसेति चोशंघि
 रिति रंहः संघमिति घकारहकारणं रूढानसाम्येपि वै जात्यमस्यैव तथापरितो तुल्यवत् श्रुतिः प्रति
 भातीति सत्सदयसदयसाक्षिकोऽयमर्थः अत्रत्यलकारयोरिति च छौतालव्योतसौंदर्याविति रूढानभेदः
 प्रकाशएव तथापि पिंडीभूताभ्यां च स्तंबीभूतमध्ययति तौ तसौ समानश्रुतिकविति परितो तौ सौ भाग्यमर्प

यतः तेनायं समानस्त्वनयोरेकत्वबुद्धानागरानुप्रासइति तत्त्वेपीतिः। इतादौ वृत्तिमात्रं भिद्यते नतु रूप
 मिति महाभाष्यकारोक्तदिशयेषामेकस्त्वनत्वेषीषत्स्य एतत्त्वादिकृताभेदप्रथातेडकारादयः कति
 पयेस्यविषयाः तानुद्दिश्यक्रमेणोदाहरतिः क्रोडइत्यादिः अंकगतस्य वाक्यस्य वक्षसापीडनं संक्रांत
 क्रमालिङ्गनमामनंतिः अनेन किल प्रबन्धप्रियगोचरो गाढालिङ्गनमनोरथः प्रकटितो भवतिः कर्णयो
 रुपांशुयदमिधीयते तेन तुल्यमिदमिति विदग्धसहचरी परिहासोक्तिरियं अत्र च क्रोडडिंभेत्यादौ ड
 कारयकारयकारणामीषत्स्य एतत्त्वादिविभेदः श्रुतिसाजात्यं च सुप्रतिपदमेवेतिः टकारवकारलका
 णामितिः वकारोदाहरणं दत्तमपि वर्णंतरसरलतया पुनर्दीयतेः उपगूढमालिङ्गनं अपिशब्दोभि
 न्नक्रमः उपगूढायापि नैवैकसेदुरेपततः कचग्रहादिकेलिषु प्रवृत्तिः लंघनेन सर्वांगीणः पुलकोद्दे
 दः बहिर्व्यवर्तनमंतरनुवर्तनं च मुग्धांगनाजातिः अत्रापि टकारादीनामीषत्स्य एतद्विभेदः सुबोध
 एव उभयगुणयोगादितिः प्रसिद्धप्रसिद्धीद्वेगुणोः प्रत्यक्षानुमानरूपोपायभेदादविरोधः तदेतदन्य
 मतेन विवृणोतिः उल्लेखेरेक्यमितिः सलीनैः समीपं जलमज्जनशेषाहिवडवानलानामनर्थनिदान

तथाप्रख्यातानामपिसेवयामहासाहसिकानामग्नता अत्रउकारलकारयोर्भिन्नश्रुतिताप्रत्यक्षतएवश्रु
 तिसाम्यंयुनरनुमानात्प्रतीयते एवमुत्तरोदाहरणेषपिवोद्व्यं चक्षुषुसेन्येषिति ग्रंथिमहिम्नानका
 रणकारयोः साम्यप्रतिभासः रणंगणै इति मध्यवर्तिनां संयोगेन साम्या न्मुद्रणं अंगणै शब्दधिकर
 णल्युडंतः एषोदरादित्वास्तत्त्वव्युत्पादनमनार्थ एवमन्यारणानीत्यत्र व्याख्येयं आघंत व्याख्या न
 मुपलक्षणमवसयं निरंतरैरफग्रथनालीदस्येवलकारस्य श्रुतिसा जात्यमुद्धिरवतीतितदिद
 माह अत्रकरीरनीलैरिति एतदनुप्राससिद्ध्या चतुर्षपिपादेशुरेफानुप्रासनिर्वहणमपिकविशक्तिव्यु
 त्यतिव्यंजकमुपपन्नमेवतीत्याह चतुर्षपीति विंघास्यंदः सारस्वतः प्रवाहः सैववागेवताशब्द
 ह्यरूपातच्चिंतयापरब्रह्माधिगमनिः श्रेणिभूतया शोकस्यदृष्टहानिजरवेदस्यविच्छेदः अत्रस्यंदः
 प्रसन्नः इतिदंत्यौसकारौ ब्रह्माणश्चेतयंतोविशोकादृत्यादेशनादेशौशकारौतालव्यौ पुनरंतैसा
 सूत्रतानीतित्रयोदंत्याः सर्वेषांसंभूयपाठेतुल्यश्रुतितैवप्रतिभासतइति ननुसंजातीयानांनिरं
 तरमावापेकतैवैकिमिति विजातीयव्यवहितैरावृत्तिरुदाह्रियतइति अत आह सर्वेचेति श्लेष

निवहिकतयाश्रुत्यनुप्रासोलंकारइत्युक्तंतच्चसंदर्भव्यापकतथैवनिर्वहतीत्याहयथेति. ज्योत्स्नालावण्य
योःसर्वोगीणश्लेषसुभगयोरेवालंकारताप्रसिद्धिः। नचैवमनुप्रासांतरविषयेपिश्रुत्यनुप्रासःप्रसक्तः
अत्रचकिमनेनकरिष्यतइत्यतआहअनुप्रासःकविगिरामिति. उक्तंहिनघटनामंतरेणकाव्यभावःन
चकाव्यमपहायवर्णानुप्रासादीनामात्मलाभइति. स्ववर्गधिति. स्वशब्दात्मीयवचनः. स्ववर्गेभवाः
स्ववर्गाः. कचटतपांतस्त्रोश्रोपलेक्षिताः. सप्तवर्गाः. स्ववर्गेषुवर्ततइत्यर्थकथनं. माणिक्यस्तवकि
तहारलतावदन्योन्यालंबनेनपरभागलाभइत्यभिप्रायतयाचकाव्यव्यापकेनैवसंदर्भेणनिरूप्य
माणवर्ग्यवृत्तिर्वह्यनुप्रासइतिपर्यवसितोर्थः. वर्णानुप्रासाद्वैदोवक्ष्यते. कर्णादिष्वभिवक्ष्यते
कगोचराः. कार्णीटीप्रभृतयोऽनतुर्वृत्तीनांदेशैः. कश्चिदुपकारः. वनवासनामादक्षिणपथेरत्नाभगवती
चिद्रितोदेशः. भ्रमधातोरिति विधमिति इति परायणं. अवहित्प्रस्तावेकर्णकंडूयितं मोहायितारव्यः
शृंगारभावजोविकारः. कुंभकूटं कुंभाग्रंतदेवअहोदालकः. रुषहिंसायायथोक्तेनपाणिनारुषतीतिक्वि
प्. पेटः. समूहः. मधुर्वसंतः. गांधर्वगीतं. अत्रधकारदकारानुप्रासैरासमाप्तिनिर्वहणं. परिसुत्तमदिगा.

एषत्काबाणाः पंचमः स्वरविशेषः तद्द्रुयिष्ठो ध्वनिः पंचमध्वनिः पत्रलाः सांद्रपत्राः सिध्मादेराकृतिगणत्वा
 लुचूः पुंडुंतिलकः अत्रलकारवकारानुप्रासाभ्यां संदर्भनिर्वहः श्लोषो विरहदाहः तस्य विप्रुषसीह्णा
 भागाः ते मीसप्तशुद्धा एव दृश्यन्तु प्रासाः संकीर्णाः पुनरन्ये पंच भवन्ति तत्र संकरो द्विधा विजातीय
 संवर्द्धनं मिथः संभेदेन संयोगरूपता च को किलालापेत्यादौ कवगंतिरस्य च वगन्तु प्रासाः स्फु
 टा एव संयोगस्तु विद्यमानेऽपि न विवक्षितः विदर्भितः स्वांतरायेण वैदर्भी प्रपंचशोभामानीतः पु
 रुषुरेत्यव्यक्तानुकरणां अत्रासमाप्तिकवगन्तु प्रासस्तवगंतिरस्यानुप्रासाभ्यां विदर्भितः एवम
 न्यत्रापि वैदर्भी गिवेषणीया संयोगो द्विविधः स जातीयेनान्येन च आद्यस्त्रिविधः स्ववग्यंतिस
 रूपतदन्यसंयोगभेदात् एते यथाक्रमं वृत्तित्रयं प्रयोजयंतीत्याह स्वांतेत्यादि शिं जानामधुरं
 शब्दयमानां मंजीरानूपुराः अत्र पूर्वार्द्धे स्वांत्यसंयोगिनो च वगैर्दिसराद्धेतु कवगविति संतः क
 मनीया लतानां पल्लवाः ते दुह्यासनमोत्रप्रवीणतया तीव्रता व्यतिरेकः अतएव नृणां विदग्धमिथुना
 नां चित्तमेव सर्वस्वभूतं हरतीति इज्जलानि चुलाः तैः सज्जाः सन्नद्धाः निचुलनिकुंजसन्नद्धन

दीमज्जनेनशीतलत्वमुन्मीळितं. असोस्ताचलः कर्मकमनीयं. वृत्त्यनुप्रासरसिकस्यकवेः प्रसंजमानं
 दोषमपाकर्तुं शिष्टा माह। अकवोरेति. तदुक्तं. परुषाभिधायिवचनादनुकरणञ्चापरत्रनो परुषं. रच
 येदथागतिः स्यात्तत्रापिद्रादयोद्वेष्टाः। अतिनिर्वहे व्यक्तमेवैरस्य तदुक्तं सर्वएवानुप्रासाः प्रायेणे
 त्यादि. कोमलमात्रवर्ग्यनिर्वहणे तु शैथिल्यसंभावनमिति. ननु वर्णानुप्रासाद्वृत्तीनां कोविशेष
 इत्यत आह। क्वचिदिति. क्वचिद्वृत्तिभागे चरणाघातके भवत्येव क्वचित्पुनरंशभेदेन भवति न
 भवति च. तावतेव तस्यालंकारत्वं वृत्तिशरीरव्यापकतया निरूप्यमाणस्तु वर्ग्यतो न्यएवायं वर्णानु
 प्रासाद्वृत्त्यनुप्रास इत्यर्थः। अन्येषु नरिति. वर्णानां वर्तनां वर्तनाधिष्ठानं च वृत्तिपदेनाभिमतं आघं
 संघटनविघटनार्थं द्विधा. समस्तव्यस्तभेदेन संघटनविघटने द्विधा. कादयोमावसानाः स्प
 र्शाः आदिग्रहणादंतस्तोषणोः संघटनबहुलः संदर्भः प्रस्फुटः विघटनबहुलः कोमलः उभयब
 हुल उन्मिश्रः द्वितीयं वृत्तिशब्दार्थमाह। काव्यव्यापी चेति. अत्रापि दोषप्रसंगापाकरणार्थमाह सो
 कुमार्यमिति. भूतएवगुणाः शैथिल्यपरुषत्वे तु दोषावित्यर्थः। संयोगासंयोगयोः प्रतियोगिव्यवेक्षा

४२

विरहात्कथं दशप्रकारता व्यवस्थिति रित्याशयवानाहः कारणं युनरिति दूषणप्रतिपत्ति सौक्यत्रित्य
 सिद्धौ वदयगुदाद्वित्यत इत्याह तास्विति। अयं कुदंतेण व्याप्तवता दुंदुमाद अं व्याप्तं दुंदुभिरंतर्गतं कां
 स्पभाजनोनिःस्वानविशेषः दुंदुहि अंशदायितं दकारधकारौ तवर्गस्य बकारभकारौ षवर्गस्य तृ
 तीयचतुर्थौ सततशो करसिच्यमानं गैरिकशिलातललुठनेन जलदानं रंजनं विशीर्य पतनेनात्पं
 तधवलानि र्जरा एव हासायस्य तादृशेन दरीमुखेनांतः प्ररूढबलकुसुमामोदनिः सरणं रंजितं
 लघुरप्रति विंबभूततां मनयनोन्मुद्रणात् हासवकुलमोदाभ्यां च क्षीवतारोपरूपा समासोक्तिर्धन्य
 तद्व्याख्याः अज्जरोनि र्जरः णिम्महि अंनिः सृतं भृगवो ऽतराः भृगुपातस्य सुरस्त्रीसंगमः फलं
 अत्र कुर्वन् स्वर्लोकनिर्वैत्येतेषु मूर्द्धन्यानां मंतः स्वसंयोगाः उच्चैः शब्द इत्यादौ स्वभावगुरूपा मपि पूर्वरू
 पसंयोगसन्निधौ छायाविशेषो लवतीत्या केचित् अनुस्वारपुगेवतीति अनुस्वारस्वरूपतदा
 देशावनुस्वारपदेन गृह्येते तेन शमितहासेत्यादावनुस्वाराभावेपि न लक्षणा मुदाहरणं स्वांगेति
 दिविसीदंतीति घुष दो देवाः सुषामादित्वात्पत्वं अत्रेकांतरिताः संयोगाः संदर्भव्यापकाः प्रतीयंते

३२

कु

४३

द्योति. कंठ्य २

सोय. मस्याः संयुज्यमाना विशेषेपि दृष्ट्यंतरादिशेषः निष्ठुरादौ परीत्येन श्लेषोदाहरणं सुगमं. करणिः सा
दृश्यः. सौषा प्रायः कंठ्यैरेफयोः क्वचिदन्यस्याप्यादिपदोपात्तस्य संयोगो वसेयः बाहुल्यादिभिरिति. बा
हुल्याल्यत्वमिश्रणैः प्रादेशिकैरित्यर्थः. विडीनामिति. किंचिदुन्नमनं रेचितं. तेनाधिज्यकोदंडकि
याकारिभ्रूलतासनाथेदुःखराज्यभारोपः सुगममुदाहरणं. तदेतत्परेर्षां मतं दूषयति. न गुणेभ्य
इतिसमता सौकुमार्यादिगुणेषु भारती प्रभृतिषु च वृत्तिषु यथायथमंतर्भावो वगंतव्यः. श्रुत्यनुप्रा
सवृत्त्यनुप्रासं योरिति विषयसप्तमी. वर्णावृत्तेर्वृत्त्यनुप्राससाधारणत्वात् ततो वर्णानुप्रासं विशेष
यन्नाह. यथा म्रानकेति. स्मगादेर्वर्णस्थानीयावर्णावृत्तिर्वर्णानुप्रासः तत्रोपमानभूतवर्णविवर
णं समानजातीयकुसुमादिविरचितमालापटप्रभृतिषु यदंतरांतराविजातीयाम्रातकुसुमादिस
न्निवेशनंतद्वर्णइत्युच्यते तद्वत्यावाचावर्णावृत्तिः सावर्णानुप्रासइति सूत्रार्थः. सद्विधा. संयुक्ता
संयुक्तवर्णनिरूप्यत्वात्. यथायथमेतदुभयप्रपंचनं सवकवदादयो द्वादशप्रकाराः तेषु कचित्
कचित्संयोगावृत्तिः सवकेवान्. अनुप्रासविन्यासादितिसंयोगानुप्रासविन्यासतः गुं जतां कुं जरा

४३ एणमकांडकं डूल गंडस्कंधं गंधद्वयत्रावृत्तिचतुष्केण सवकनिर्वाहः स्तुनीति श्लोकपादेऽपि प्रथमा
 दिभागकल्पने यास्तु न नियमविवक्षा तथा हि बाले मालेयमिति प्रथमो भागः नीनीद्विति प्रतिभा
 ५३ सारूढः तृतीयादिप्रथमपादे एवं पक्षान्तरालमलिनमुधामश्रुप्रभृतीनां द्वितीयादिपादेषु प्रथ
 मादिभागकल्पनाऽवसेया कालं कालस्वरूपं एकमद्वितीयं कालं कपालेत्यत्र लकारावृत्तिः कका
 रेण व्यवधाने प्रकृते कपालेत्यत्र पकारो वर्णतिरंगं भीयमाण उपलक्ष्यते एवं मालां कमित्यादौ ल
 कारादिगर्भा किरणमवसेयं विवृतसंवृतौ निगंदेनैव व्याख्यात एव न मालतीदामेत्यादौ प्रथ
 मपादे मकारावृत्तिद्वयेन विवरणं द्वितीयपादे सकृत्प्रयोगेण तस्यैव संवृतिः तृतीयपादे नकार
 सकारयोरावृत्त्या विवृतिः चतुर्थेतुनेति संवरणं तदिह भूयोविकाशं किंचित्संकोचं किंचिद्विकाशस
 र्वथा संकोचपरिपाद्यासंदर्भनिर्वहणं शोभाकरमिति व्याचष्टे अत्रेति लोलदिति कपिं जलोगौर
 तित्तिरिः अपरांतो देशविशेषः पूर्ववलेनेनोत्तरग्रहणं चक्रवालं व्यंजनमात्रवदनमभिप्रेतं तेन वली
 वलेत्यत्रापि चक्रवालसिद्धिः एवमुत्तरत्र क्रमेणेति द्वावारभ्यैव क्रमसंभवः ऊर्ध्वं चतुर्भ्यो विर

सायते. तेन पंचषाणामित्यादि नोक्तं असंयोगस्वराणामित्यविवक्षितसंयोगस्वराणां. गुरुणेत्यनुल्लंघ
 नीयाज्ञता. तथा च तत्प्रयुक्त्यादुर्वह नितं वभाराकसाया अपि कथंचित्यदविन्यासेन कांति विशेषो धन्य
 ते. स्वभावताम्रयोरपि नेत्रयोस्तत्काले धूमाश्लेषाद्विगुणो राग इति उपमाने मत्तपदपोषः पूर्वाद्धे द्वयोर्द्ध
 योरुत्तराद्धे त्रयाणामनुल्लंघित क्रमाणां मेव व्यंजनानामावृत्तिरिति स्फुटं विवरणं. क्रमवतामुप
 क्रान्तं किंचि क्रमाणां आवृत्तौ तत्क्रमविपर्ययो व्युत्क्रमः स्वाधेति. आवृत्तौ नीयो वर्णः स्वपदेनाभिमतः
 तस्य सर्वो यो वर्णस्ति द्वर्तिना स्वरेण सह तस्यावृत्तिः पादमध्यांतयोरेवेति. मध्यसंश्लिष्टोपरितनभाग
 घटितसमुद्भूत तुल्यतया संपुटो नुप्रासः अंतःपादमिति. वृत्तौ चितीवशाच्च द्विरवडलध्वशो भाविशे
 षेषु पादेषु मिथुनसिद्धिरवसेया. तदिदमुक्तमुपक्रमोपसंहारयोरिति. मिथुनं द्वंद्वं. विद्राण इति.
 उपघ्न आश्रयः निघ्नः परवशः अनुप्रास जाते रासमाप्तिनिर्वहोभिमतः व्यक्तयः पुनरन्या अन्या एवाभि
 मताः तेन वृत्त्यनुप्रासाद्भेदः अतएव वेणी तुल्यता. तत्र हि किल केशग्रथनानि व्यूढैव भक्तिः पुनरन्या
 न्येति उक्तलक्षणेभ्य इति. पूर्वोक्तवर्णानुप्रासेभ्य इति तथा हि प्रकृतोदाहरणे स्थाने स्थाने स्तवकावि

वक्ष्यामि नस्तव कवान् त्रिभागपरिहारेण न स्थानी वणंति रायानुपपत्तौ न गर्भः संकोचविकाशाभावेन न
 विवृतसंरुतः चक्रवालक्रमेण न नगहीतमुक्तः। एवंक्रमविपर्यस्तमिथुनबहिर्भावे वगंतव्यः आ
 समाप्तिनिर्वहणाभावे वेणीभेदः स्फुट एव एकवर्णवृत्तेरिति वग्यवृत्तौ हि कदाचिदेकवर्णवृत्तिर
 पिसंदर्भव्यापिनी संभाव्यते तस्या प्रतीयमानायामेवांतरांतरानाजातीयवर्णवृत्तिश्चित्रशोभादा
 यिनी विचित्रानुप्रास इत्युच्यते तथा हि प्रकृतोदाहरणे संदर्भसमाप्तिं यावदावर्तमाने एव चकारेका
 चनेकांचेतिलयचलदित्यादिषु ककारलकाराद्यनुप्रासोद्भवेनैव वर्णवृत्तेर्न्यग्भाव इव प्रकाशते
 चारी संचरणप्रकारः भौमी आकाशी च चंचुरो मनोहरः चंचरीको भ्रमरः। अन्ये पुनरिति विभिन्नार्थे
 करूपत्वं स्थानास्थानविभागालंबनं व्यवेता व्यवेतभावश्च यमकछायावर्णानुप्रासवानिति अतिश
 यने मतुप्सर्वाशास्तीत्यादौ धिप्रभृतीनां विभिन्नार्थे करूपाणां व्यवेतानामेव पादमध्यांतयोरवल्लि
 तिः एवमव्यवेतमप्युन्नेयं नात्र वर्णानुप्रास उल्लङ्घन इति विचित्राद्भेदः। अत एवोत्तरत्र स्फुटवर्णानुप्रास
 मुदा हरति ते मीशु द्ववर्णवृत्तिप्रकाराः षट्त्रिंशद्वृत्तिः संप्रतं पदतापन्नवर्णवृत्तयो लक्ष्यंत इत्याह

वर्णवृत्तिरनुप्रास इति द्वादशधेति वीष्णादृष्ट्या समग्रमिति पदालंबनोऽनुप्रासः पदानुप्रासः तेन पदाव
यवमालालंबनोपि पदालंबन एव तदिदमाह पदाश्रयेणेति ननु यदि पदावृत्तिरभिन्नार्थतिदापुनरुक्ति
रेव भिन्नार्थविधमाकान्तमिधत इत्यत आह विसर्गेति विंदुरनुस्वारः स्थानं कंठादिकं वृत्तेः पादादिय
मकताभावो निर्वाहः प्रायेर्निर्वाह इति यो जना वारणास्यो विनायकः अत्ररणेरणेति शनैशनीतिका
रंकारमिति भुजं भुजेति पदं तदेकदेशावृत्तिः स्फुटमुपलभ्यते मस्रणा तु कथमित्यत आह सो
यमिति सनैषधेत्यादौ निषधरूपेण समुदायः पदैकदेशतामापन्नः साधारण एव तदत्र दंतुर
ताकीदृशीत्यत आह अत्र निषिद्धेति संपुटवदेकरूपस्यैव खंडस्य निरंतरमावर्तनं संपुटं तत्कथ
मिवकं संशयैरंतराये संपद्यत इत्यत आह अत्रैव शब्दस्येति करोति किं किरोतोयमित्यादौ मध्येशि
त्त्रीमुखानुशिलीमुखमिति प्रथमं संपुटं तस्य बहिः शवरणभूतं समाकृष्य समाकृष्येति द्वितीयं त
स्यापि किं किं गतेति तृतीयं तस्यापि करोति करोतीति चतुर्थं तदेतदिपरीतव्याख्यया व्यंजयन्नाह अत्र
करोतीत्यादि कुलेति अत्र प्रथमपादे कुळेति अविवक्षितस्वरादिवर्णयुग्ममक्षरचतुष्टयव्यवधा

रातः किंकि२

नेनकुलीत्यावृत्तं द्वितीयत्तृतीयपादयोस्तुसुखदसुखेतिअन्तवविन्नवेतिचैकवणव्यवधानेनावृ
 त्तिःचतुर्थपादेतुभवमवेतिरीतिभंगोनचदोषः।प्रतीत्यव्यवधानात्।यैचित्रीविशेषणालंकारभा
 वः।भासयतीत्यादावाद्यंतयोर्द्वयान्तरितैवावृत्तिः।स्थाननियमस्तुनविवक्षितः।तदिदमुक्तंस्थाने
 स्थानइति।जोण्हाउण्हारिसौरसौरुत्यादिकाप्रतिपादंमध्यांतस्थाननियमेनावृत्तिः।क्षतार्पितःक्ष
 रःजलाद्रिजलाद्रैवस्त्रं।पाराभिधानानदीअपारापाररहितासिंधुर्नदीसिंधुनामा।विशालाउज्ज
 यिनी।शालाभिरितीत्थंभूतलक्षणेत्तृतीया।अत्रपारापारेतिसिंधुसिंधुरितिदग्नेदग्नेग्नेग्नेइतिशाला
 शालेतिक्रमेणप्रथमादिपादेषुद्वयोर्द्वयोरेवानुप्रासयोर्विन्यासः।यद्यपिद्वितीयपादेगिरिगिरीति
 द्वितीयमपिमिथुनंसंभवतितथापिवाह्यव्यवधानादनुल्लेखीत्युपेक्षितवान्।शिरसीति।शर
 भोष्णपदः।क्रोडोवराहः।रुरुर्वडु।शृंगोमृगः।हरिःसिंहः।स्वरभागाविवक्षायां व्यंजनयुगलावृत्तिर्मि
 थुनंतदेवावृत्तिर्भस्माभिथुनावली।शरशरेति।क्रोडक्रोडेति।करकरेति।रदरदेत्यादिनाक्रमेण
 सुप्रत्यभिज्ञानेव।गृहीतमुक्तोयथेति।पुन्नागः।पुनातइतिप्रसिद्धः।केसरोवकुलः।भावनावासना।

सुरभिर्वसंतः नानामधुपानलालसानामितस्ततः षड्रणानां चरणभ्रमणं अत्रचक्रवालक्रमोव्यक्त ए
 व आहृत्याधिक्याभावाच्चरहीतमात्रस्यैव मोचनं पुनरुक्तिमानिति वाच्यानेदात्पुनरुक्तिः सायस्मि
 न्नाहृतिलक्षणेनानुप्रासे सपुनरुक्तिमान् तात्पर्यभेदाच्च न दोषः धूमज्वलनरसनानामाकाशदेश
 व्यापितया धनुः प्रकर्षदारेण रामभद्रगतौ त्साहशक्तिधननात्प्रकृतवीररसयोषः अत्र धूमधूमे
 त्यादिना वाच्यभेदः ननु वर्णवृत्तिरनुप्राससामान्यलक्षणयुक्ता न च सौ पदाद्याहृतावस्तीत्यत आ
 ह। वर्णवृत्तिरिति समुदायावृत्तिरपि वर्णवृत्तिरेव न हि वर्णातिरिक्तः समुदायो नाम इयं स्तुविशेषो
 यत्पूर्वजातीयतानुसंधानमलंकारतां प्रयोजयति तत्रचकार्यनुमेयः समयसन्निकर्षविशेष ए
 व प्रयोजक इति तदिदं द्विआत्रमुक्तमन्येपि पदानुप्रासप्रकारः स्वयमुत्प्रेक्षितव्याहृत्याहलारेति
 गतिः प्रकारः क्रमप्राप्तं नामदिरुक्तं यनुप्रासं विभजते स्वभावत इति यद्यपि पदानुप्रासो दोषो नामद्वि
 रुक्तिरतिव्यापिका तथाप्यर्थेपि क्षेपोपनिपातिनीसहविवक्षिता अर्थो द्विविधः आक्षिपानिकउपाधि
 श्व आघोगोणसुरव्यभेदेन द्विप्रकारः द्वितीयोपि वीक्षाभीष्टा क्षायादिरनेकविधः द्विरुक्तिरपि नामश

शीरसं पादिकानाम् सतश्चेति द्वयी बोद्धव्या अतएव द्विरुक्तस्येवाभिधाशक्तियोगात् स्वभावत इत्युक्तं कु
 र्वेति चलाचलाश्च चलाः। चलतेरच प्रत्यये ऽभ्यासस्याकिरूपं गुड इत्यव्यक्तानुकरणस्य डाचि
 द्विर्वचने च गुडगुडेति नामसिद्धिः। अत्र कलकलादिपदानामर्थवशात् तद्विरुक्तेशरीराणां स्वभाव
 तएव यथोक्त रूपव्यवस्थितिः। अमृतमिति। अत्र द्वितीया नाममृतादिपदानां द्विपुनरुक्तिदोषेण ता
 त्ययपिर्यवसानादमृतादिगुणपरत्वे कल्पनीयेपि निष्कृष्टगुणपराणां सामानाधिकरणानुपपत्ते
 स्तत्तदसाधारणगुणोपसंहितामृतादिनिष्ठानामाद्यप्यदोषात् सामान्यापेक्षो विशेष्यभावश्च विशेष
 एत्वं च निर्वहति न च पर्यायनिवेशे र्थेति रसं क्रमितवाच्यता संभवतीति पूर्वचार्याः सेयंगोणार्थप
 रवशानामद्विरुक्तिः। शैले शैल इति। नानार्थानां युगपदे कैके न पदेन केनचिद्वक्तव्यमिति विवक्षा बीष्मा
 साप्रयोक्तृधर्मो द्विरुक्त्या व्यज्यते अतएव याकाचिदर्थसामर्थ्याद्विरुक्तिः सासप्तपर्णादिवन्ना
 मद्विरुक्तिसमाख्यया प्रतिपाद्यते शैले शैल इति अत्र किंचिदेकमसाधारणगुणा श्रयं विवक्षन्त्य
 ते ज्ञातीयेतेदितरस्यैतगुणसंस्पर्शमसहमानो ऽप्रस्तुतमेव शैलादिकं प्रस्तुतवान् रोहणादिव्यति

रिक्ता सुव्यक्तिषु माणि कयाद्य भावगुणव्याप्तिर्युगपदेव विवक्षिताः शब्दादुपसर्जनतया प्रतीयमानः
 सिद्धस्वभावः पदार्थो गुण इत्युच्यते. एवं क्रिययापि व्याप्तिरवसेया. सोयं द्रव्यवीप्सेति शैलादीनां द्रव्या
 णामेकेन गुणादिना व्याप्तुमिच्छेत्यर्थः। प्रकारेण गुणवचनस्येति. प्रकारः सादृश्यं तत्पूर्णगुणेन न्यून
 नगुणास्य साधारणगुणाच्च ये भवति. एवं चास्ति समानशब्दाभिधेयत्वं च व्याप्तिः इत्यांस्तु विशेषो
 यदेकत्र सिद्धस्यान्यत्र प्रतिबिम्बनं सादृश्यं शुद्धवीप्सायां तु युगपदेकस्य नाना पदार्थसंबन्ध इति.
 सोयं वीप्सा प्रकारशब्दार्थः अतएव प्रकारेण गुणवचनस्येति इत्येव कस्मिन्नितं. इह तु वीप्सापदेनैवायं
 मर्थ उपग्राह्य इत्यभिप्रायः। मयं मंदमिवोदित इति क्रियाविशेषणमुपमितमेवं भीतभीत इति क
 र्त्तुविशेषणमपि सादृश्यलक्षणगुणे त्रैह्यामिव शब्दः। आभीक्ष्येनेति. नित्यवीप्सायोरित्यनेन नि
 त्यत्वमाभीक्ष्यमुक्तं. यां किल क्रियां कर्त्तुं प्राधान्येनानुपरत्याचकर्त्तुमिच्छति तत् रूपमाभीक्ष्यं। अतए
 वतिङ् व्ययकृतां च द्विरुक्तिरियमसाधारणी. उभयत्रैव क्रिया प्राधान्यप्रतीतिः सिद्धे हि वस्तु निषेधः
 पुन्यप्रतीतिः क्रियोपाधित एव न स्वरूपेण. ननु गुणमुल्लेखमाभीक्ष्यामिधानात्किं द्विरुक्तिः करिष्य

६

तदित्यत आह **स्यं** मिति. न चाभीक्ष्ण्यंणमुलोवाच्यं. त्कार्थे तस्याभिधानात्. द्विरुक्तिः सहितस्यैव तस्या
 नुपरतिव्यंजकत्वात्. स्वरूपा र्थाभ्यामंतरतमशब्दद्वयरूप आदेशो वा द्विरुच्चारणं वा द्विरुक्तिः शब्दार्थः
 न चावश्यं द्वावेव शब्दौ प्रयोक्ते व्योक्तिं तु यावद्विरभिमतो र्थः प्रतीयते तावन्त आभीक्ष्ण्यंणश्च. प्रयोक्त
 व्याः तेनाव्ययकत्सु दृश्यंते किं तु तिङ्. पदेष्वेवेत्याह **क्रिया** पदेति. यद्यप्येकैक वाक्यार्थसंगत्या क्रिया
 पदस्य द्वयमेवोच्चारणं तथापि काव्यापेक्षया बाहुल्यमवसेयं. **आदिग्रहणे** नेति. तत्तदितरप्रकरणप्रा
 पितानां द्विरुक्तिप्रकारणमादिपदे नोपग्रहो विधेयः. तद्यथा. अर्वागर्वाग्वलवदुपलग्रंथयः क्षेत्र
 शैलाहरेहरेमणिमयदृषन्मेखलोरलसानुः। आरादारान्निधिरयमपांयद्वीयोद्वीयान्दुग्धांभो
 धिस्तदयमसहस्रित्येवादिशिखी। अत्रानुपूर्व्येद्देभवतइति द्विरुक्तिः एवं स्वार्थे विधायैर्मोणइत्या
 दयोपि द्विरुक्तिप्रकाराः स्वयमवसेया इत्याशयवानुपालक्षणतया किंचिदुदाहरति. निमूलकाष
 मिति. कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगइति तस्मिन्नेव प्रयुक्ते द्विरुक्तिसिद्धिः। **संभ्रमे** णेति. भयसं
 वेगादरात्मकः संभ्रमः संवेगस्त्वरः सैव प्रकृतोदाहरणे द्विरुक्तिं प्रयोजयति. ननु हर्षादिना महा

कविप्रबंधेषु द्विरुक्तिरुपलभ्यते. सा कथमुपग्राह्येत्यत आह हर्षेति. हर्षादयोपि संभ्रमप्रयोजकास्तै
 रसाधारणतामापन्नेरवच्छिद्यमानः संभ्रमोन्योन्यो भवति. न च संभ्रमतां जहातीति संभ्रमद्विरुक्तिप्र
 कारणवायमित्यर्थः. निगूढगंभीरुद्वेग आवेगः ननु कंचुकं कंचुकमिति वन्मुचेत्यादिकमप्यावेगसंभ्र
 मप्रभवमेव तत्कथं न द्विरुच्यत इत्यत आह अत्रेति. कंचुकस्य हारेण हारस्योत्तरीयवाससा व्यासंगसंभावना
 संभ्रमहेतुः संभ्रमेयावद्धोधमिति यावच्छब्दार्थमाविः कुर्वाणाः पूर्वोक्तमभिप्रेत्याह. एवं त्रिरुक्तिरपि. उप
 लक्षणांचेदं चतुरादि द्विरुक्तिरदंडवारितैव. समभिहारोत्तरं दात्वं. ननु वाक्यार्थप्रयुक्त्यैव काव्यस्य सना
 यीकरणत्विमनुप्रासेनेत्यत आह. जायते न चेति. उदाहरणेनालंकार्यसंकरवदलंकारसंकरोपिलो
 कप्रसिद्ध एव शोभा हेतुरित्यभिमतमिति. क्रमप्राप्तं लाटानुप्रासं लक्षयति. अर्थभेद इति. लाटजन
 वत्त्वमोनुप्रासो लाटानुप्रासः. अथ भेदे कथं न पुनरुक्तिदोष इत्यत उक्तं प्रवृत्त्याभिन्नयेति. ता
 त्यर्थभेदेनेत्यर्थः. अतएव यमकाद्वैदः स चेत्पुनरुक्तव्यवहितसमुच्चये चकारः लाटानुप्रासः सा
 मान्यतो द्विधा. अव्यवहितो व्यवहितश्च. अनावृत्तश्चानंतरितो व्यवहितस्तदंतरितश्च व्यवहि

मश

तः तयोरेव्यवहितः षोढा भवति. व्यस्तः समस्तोद्भावुभयाविति तावच्चत्वारः तत्रोभयद्वयं द्विप्रकारकमिति
 सामान्यविशेषभावाभ्यां षड्देवाव्यारव्ययाः उभयः पुनरिति. पुनः शब्दोपावृत्तौ पूर्वस्मादन्यएवायमेक
 शब्दामिलप्यद्वयार्थआद्योभयद्वयमग्रेव द्यते. द्वितीयं तु चक्रवाले गर्भश्चेत्युक्तं. व्यवहितस्य तर्हि कि
 यंतौ भेदाद्व्यत आहयस्त्विति. तेन वदुभावावांतरविशेषतया नायं समशीर्षिकया गणित इत्यर्थः
 तेष्विति. द्विरुक्तशब्दरूपेषु पूर्वपरयोर्नैकमपि समासांतर्गतमिति व्यस्तः एतेन समस्तादयो व्याख्या
 ताः धैर्यगुरुतास्थितिगांभीर्यानुनिष्पादीवागनुभावोरसपूर्णकुंभोच्छलनन्यायेन साक्षादिव तत्तत्प्रक
 र्षमर्पयन् शोभाविकाशहेतुः। समुप्युदंतो समभिक्रामन्. ननु. जसेराधीरेण गुरुइ आइं विइवरवेण
 ण अइति पदपंचके विभक्त्या तदुत्तरयोश्चकारद्वयेन च व्यवधानात्कथमव्यवहितभेद उदाह्रिय
 त इत्याह। अत्रेति. अव्ययानामित्युपलक्षणं. घोटकत्वादिति विभक्तिसाधारणो हेतुः पंचकप्रातिप
 दिकार्थत्वपक्षे विभक्तिर्घाति कैवशकल्योपीति. अव्ययवाचकत्ववादी. सोप्यसत्त्वार्थानामिवादीनां
 स्वातंत्र्येण वाचकत्वं न मन्यते. यतो न एथाव्यदत्वमनुशिष्टवान्. तथा च घोटकानां परशक्ति सहकारि

रित्वेन तदनुप्रवेशात्त्वांगमव्यवधायकमिति न्यायात् ननु किमत्र क्लिष्टकल्पनया अस्त्यव्यवहितो
 दाहरणमप्यन्यदपीति शङ्कते यथेवमिति अत्र पूर्वद्विवर्तिद्वयमुदाहरणं उत्तरार्द्धवर्तिनो द्वयस्य प्र
 र्वतुल्यत्वात् परिहरति अस्तीति अनन्वयमत्र मत्रोदाहरणं तत्र चावश्यं भेदकल्पनया विशेष
 णविशेष्यभावो वाच्यः तथा च गौणीनामद्विरुक्तिः स्यादिति संकरशङ्कया नोदाहृतमिति सिद्धांतताम
 र्यसंक्षेपः पूर्वः पुनरिति समस्तानंतरं व्यस्तविवरणां प्रतियत्ति सौकर्यार्थं द्वितीयमुभयं विवेचय
 ति स्वापेक्षयेति तिमिरांधाश्चक्रवाकाः एतत्तत्स्वने यथा श्रुतिद्विरुक्तः पूर्वः पूर्वोत्तरेण समस्तइति पूर्व
 स्माद्विशेषः सकोतुकाकृतकं कणवंधादिपरिणयमंगवा अनेकगुणइति आवृत्तिद्वैगुण्यादिना न
 कगुणत्वं न च गुणनायामियत्तावधारणकारणमस्तीत्यभिसंधाय तस्य यत्तानशक्यते कर्तुमिति
 पूर्वमुक्तं स्वेषामात्मीयानां मध्येयः कश्चिददोषः तत्र दमादंडप्रकारानदृश्यतइति यद्यप्येकपरिहा
 रे प्रकाशे दाहरणद्वयमुचितमेव तथापि कंचिद्विशेषविवक्षन्नास्ति यस्मादधत्ते न चिति माभूदत्रा
 समासोन्यथापि नेदमुदाहरणमिह संगतमित्याहन केवलमिति तत्किमनुप्रास एवायं न भवतीति

एतत्तदर्थो

एवमिति। केन तर्हीति। उत्तरं पदानुप्रासेनेति। पदानुप्रासेनार्थभेदो भेदो विवक्षितौ। किंतु पदाश्रयेणावृत्ति
 मात्रं पदानुप्रासावृत्तिश्च लाटानुप्रासेषस्तीति संगत्यात्रेदमुदाहृतमित्यर्थः। शतवृत्तिर्ब्रह्मा तस्य च
 वनभूतमंभोरु इयं कूपो गुणवृत्तः दशस्थित्येकोदशशब्दो व्यस्तः अन्यत्रयः समस्ताः ननु व्यवहित
 एव किं गुणानादि भेदेनेत्याह अव्यवहितेपीति। वस्त्रायंत इत्यादौ काशपदपरिहारेणोदाहरणं तत्र
 हि प्रथमः काशशब्दो भिन्नार्थ एव व्यवहिता व्यवहितयोरेकवाक्यात् प्रवेशोस्ति तत्रापि गुणानां भेद उदा
 हरणीयः। दृश्यत इत्यनेन यद्दृश्यवहितेभ्यसी गुणानामहाकविप्रबंधेषु प्रतीयते न तद्दृश्यवहितेपी
 ति पूर्वव्यवहितमात्रे गुणानादि कमुपन्यस्तमिति तात्पर्यं। धनेरिति। अत्र धनपदं व्यवधानेन वद्धी गु
 णानामवलंबमानमेव चतुर्थपादे त्वव्यवहितानुप्रासेपि प्रविष्टमिति भवति व्यवहिता व्यवहितभेदता
 सोऽयं पदाभ्यासो दर्शितः एवं श्लोकाद्व्यासो व्यवहित व्यवहित भेद एव भवतीत्याह। योपीति। श्रद्धायत्ना
 विति। अत्रयदि स्यातामिति पादभागेन सह पादावृत्तिस्त्रिभागावृत्तिर्भवति। मुखेनेति। फलपंकजमिव
 चारु फल्लेन पंकजेन चारुरिति यद्यपि दृश्येभ्यस्ते तथापि पदानामभिन्नार्थत्वाद् उदाहरणता अ

र्थमैदृति. नार्थश्चेभिधेयवचनः किन्तु शब्दप्रतिपाद्यमात्रवचनइत्याशयवानाहइवादीति. नन्वन्येपि
 पदावृत्तिप्रकाराः किमिति नोदाहृताइत्यत आह यमकानां हीति. भेदभक्तयोर्वीतरप्रकारविहितयः स्थाना
 स्थानपादभेदलक्षणः श्लोकावृत्तिः परमत्रनास्तीति यमकादपकर्षः प्रकरणेन नुप्रासव्युत्पादनप्रयोज
 नमाह उपमादीति. अनुप्रासलेशोपीति. वर्णाधनुप्रासः श्रुतिवृत्त्यनुप्रासौ तु संदन्वयौ पकावेव प्रशस्तावि
 त्युदाहरणव्याजेनाह। कुंडलादीति. एतदेवरवंडसरस्वतीकेषुकविषुन तथा काव्यसिद्धिरिति दर्शयन्
 दृश्यति. श्रुतिवर्णाधुप्रासाविति कमप्राप्तंचित्रलक्षणमवतारयति वर्णेति. चित्रमालेरव्यंतदिवजी
 वितस्थानीयध्वनिरहितंचित्रमिकाश्मीरकाः तदसत्ध्वनेः प्राधान्यानंगीकारात्. प्रतीयमानमात्रा
 भावस्य कचिदप्यसंभवात्. यद्वा आकृतिविशेषयुक्तंचित्रमिति तदपि न. अव्यापकत्वात्. अतो वर्णादि
 नियमेन प्रवृत्तमाश्चर्यकारितया चित्रमित्येव युक्तं. वर्णाव्यंजनानि. स्थानं कंठादि. स्वरा अकारादयः
 आयंकारः पद्माद्याहृत्युन्मुद्रणं. गतिः पठिति भंगविशेषः वंधो विरिडिति प्रलृप्तिः पंचप्रभृतिनियमे. नत
 थाशक्तिव्युत्पत्त्योरुत्कर्षइति चतुरादिगृह्णाति. तत्रेति. अवश्यं योद्धा जा जी जजेर्युद्धार्थादवश्यकेणि

निःजजाः युद्धशौंडाः तेषामो जसा जाताया आजिः संग्रामस्तं जयतीति किपूः तं वेणुदरिणं ततो नंतरं अ-
 तिततान् चतुरंगबलेन प्राप्तविस्तारान् आतिनः सततगमनशीलान् तु दतीति किपूः भानोदी प्रतारानुर-
 पाणां शुक्रहृहस्य ह्यादीनामाभेवाभाकांतिर्यस्येत्युपमानपूर्वपदबहुव्रीहौ उत्तरपदलोपे च भामः
 अभियोभयशून्यानि भानमिभवतीति किपूः अलीभाभिभूः तादृशीयान्नातेजः तस्याभूराश्रयः आर-
 जगाम अरिः शत्रुः वलमद्रदत्यर्थः अरीणरीः संचरणरीडुः गताविति धात्वनुसारात् तस्या ईरोच्न-
 नंरातिददाति अरिरीरः देवः सृष्टिंति संहारकीडारतः दानवनंदी हिरण्यैकशिपुः तस्य दाने खंडने
 योनादः वक्षः कपाटपाटनकटकटाशब्दः तेन दिवं स्वर्गं दुदावकिमेतदित्याकस्मिकसंभ्रमेणोपता-
 पायामास जगत्कंटकनिराकरणाद्देवानां नंदन आनंदकृत् वेदनिंदिनां च नोदनः प्रतिक्षेपकः
 सामान्याभिप्रायेणैकवचनांशुलिर्वदुभिः भारिभिः प्रकृतिसारभारवाहिभिः अतिप्रमाणकायत-
 याधुवो भारभूतैः अंतःकांस्यभाजनैः स्वानो मेरीतद्वद्रेभिः रैभृशवे इति धात्वनुसारात्
 अभ्रामैः प्रथमोन्नतमेघकांतिभिः इमैर्हस्तिभिः भियंरंति प्रयच्छंतीति भीराः इभाः प्रतिदिपाः अ-

भिरेभिरे अभियुक्ताः। ननो नानाननाः विविधाकारवदनागणाः ऊनेनहीनेन नुन्नोजितो ना न नाना नपु
 रुषः तथानुन्नः इनः प्रभुमिविषयात्मा जर्जरस्वरोवा अकारो मूट रूपेतु थकारो विषयात्मनि अकारो गाय
 ने प्रोक्तो अकारो जर्जरस्वरइत्येकाक्षरकोशादित्यपि कश्चित्तेर्यस्य सोऽथात्मनि जीवति पुरुषोऽपुरुष ए
 व यतो ननु नूनोऽजितप्रभुः नूनोऽप्यनुन्न एव तथानुन्ननुन्नः जितइव क्लीबतया परभूतइति प्र
 कारे गुणवचनस्येति द्विरुक्तिः तमपियोनुदतिसनानेनाननिष्पापः बंधछायार्पकान्यवर्णगुरुत्वोन्मे
 षमात्रप्रयोजकस्तकारो नवृत्तिशरीरांतर्गतइति द्विव्यं जनतानाशंकनीया क्रमस्तेति वर्णसमाम्ना
 ये येन क्रमेण कादयो मावसानाः पठितास्तेन क्रमेण व्यंजननिवेशः। कः खगौघः तत्तत्प्रसिद्धावदान
 पक्षिसमूहः तमंचतीति किनिसंयोगांतलोपेक्षते च खगौघाडि तिरूपं चित्तं संविदं व्यतिष्ठिनती
 तिचिच्छं यदो जस्तन्नास्ति यस्य सावचिच्छो जाः अमुअदने अस्मात्किपू अनुनासिकस्य किं
 लोः किं तीत्युपधादीर्घः मोनोधातोरितिनकारइति ज्ञात्परबलभक्तकः पंडितः स्तोश्चुनाश्चुरिति
 नकारस्य अकारः अठाः संयामां गणाय र्यटनशीलाः सुमटास्तानो वते बाधतइति किपू उगता

ओ विषयात्मा जर्जरस्वरोवा अकारो मूट रूपेतु र्यकारो विषयात्मनि अकारो गायने प्रोक्तो अकारो जर्जरस्वरइत्येकाक्षरकोशादित्यपि कश्चित्तेर्यस्य सोऽथात्मनि जीवति पुरुषोऽपुरुष ए

वितिधातेरूपं तेषामीदृश्वरः अडठणोऽचपलः डंठणइत्यव्युत्पन्नं चपलः वाचिप्रातिपदिकं तथा अमी
 र्भयरहितः। एवंविधः कोनामायमुदधीनूपफर्बः पूरयामासेति प्रश्नः उत्तरं अरीनलुनंति या आशिष
 स्तासांसहः क्षमोमयोदेत्यराजइति **छंदो**क्षरेति। म्यरस्तजभ्रगातां तां शृं दे विचितिवेदिभिः। दशै
 ववर्णानिणीता शृं देरूपप्रसिद्धये तन्मात्रव्यं जननि बद्धं छंदोक्षरव्यं जनं सुबोधमुदाहरणं षड्भा
 दीति सरिगामपधानि श्रवणाः सप्तस्वरादयः। षड्भादिहृतसंकेतादृष्टागांधर्ववेदिभिः। तन्मात्रव्यं जन
 मयं षड्भादि व्यं जनं सह एनविष्णुना वर्तत इति सालक्ष्मीः अरीन्धमतितापयतीति धमेतेत्युटिबहुल
 वचनमन्यत्रापीति धमादेशः एवंविधाममक्षयादिति शेषः निधानिनी पद्मादिनिधानवती सास्रः सा
 त्वस्य धामग्रहं धनिनां धामसाधनी तेजः प्रसाधिका मानिनी पूजावती सगरिमागौरववती अपपा
 पान्निः कलुषान्पातीत्यपपापयाः सेति प्रसिद्धविभवा आपगानदीतत्तुल्यः क्षणविसर्पिभंगुरः समा
 गमोयस्या सा तथा असमा अनुयमा **मुरजे**ति पाटाक्षराणि मुरजेत हकारौ तथ दधा षमोरेफः। न
 णकरवगघडाश्चेत्छंदोऽशभरतादिकथितानि तन्मात्रविरचितं मुरजाक्षरव्यं जनं सुबोधमुदाहर

प ६
ले ५

रां। वर्णवत्स्नानेषपि चतुरादि नियमेन चित्रं यद्यपि चाष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कंठः शिरस्तथा जि
ह्वा मूळं च दंताश्च नासिकोष्ठं च तालुचेति तथापि जिह्वा मूलीयस्य स्वरत्वाद्वा दुरस्य रनासिक्ययोः का
व्यप्रवेशभावादुरो नासिकाजिह्वा मूळपर्युदासेन स्थानपंचके चतुरादि निरूपणं हे स चिरुचिधीः शुचि
भिः शुद्धाभिर्नुतिभिः स्तुतिभिर्यथोक्ते विशेषणं विरिंचिब्रह्माणं धिनु प्रीणयेति अकु हविसर्जनीयाः कं
व्याः। कुंडलरत्नौघ एवमघवतो धनुस्तेन कर्बुरः मेघनादनामाराक्षसः। इक्षुयशास्ताळव्याः। चंडीशमि
श्रः परमेश्वरेणैकशरीरतार्मजः मुख्यामराब्रह्मादयः तुलसादंत्याः। अधनइति शरत्कालशेभयादृ
श्यतमे उपयुध्मानीया ओष्ठ्याः। तेन कपि उैनराज्ञातस्य कोसलाधिपस्य प्रसेनजितः। अदुरषाम्
ईन्याः निरोध्य दंत्यमिति अनेनैव द्विकंतरपरिहारेण लोहप्रस्तावोगवेषणीयः। तथोत्तरत्रापि सदा
नद्य अनवद्य सदैव प्रियालाभेनानंदयुक्तं न तांग्याः कस्याश्चिदन्यस्याः संगे संगते तव शेभनांग
नाकामाक्रमणप्राप्तनानारूपतया वर्तते अतस्मामनुकंपस्वेति सोया र्त्तं भप्रार्थनावाक्यार्थः। गां
गकं गंगासंबंधिजलं तस्य आकः कुटिलागतिः अकुटिलायां गताविति तस्यां कस्य तन्मध्यस्य

अगकु १

कुप्त

गाहको विलोलकः कुत्सितमघं पापमघकंस एव काकः तंह तवान् अंघका कहा अन्येतु विसर्गो
 तंपरंति तदा जहाते विचिरूपं एवं विधस्त्वं गां स्वर्गं अगाः याया इति आशंसायां भूतप्रत्ययः कीदृ
 शः सनूहानंहाः नहा आ हास्ता जिहीते प्राप्नोतीति अहाहं तादृशमंगं यस्य सखगो गरुडः सूर्यो वासो
 कश्चिद्रूढतो यस्य तादृशगोऽर्थी नैरुः तद्वर्तिनः कंकारव्या अगखगा वृक्षनिवासिनः पक्षिणः तेषि
 आकाककाः गमन्त्यस्य हयालवो यस्य स तथा आसतां तावदन्ये यतत्रिभिरपि अभिनंदितगमन इत्य
 र्थः। स्वरचित्रे घेकादि क्रमेणोपन्यासो ग्रंथवैचित्र्यार्थः। उरुगुं विस्तीर्णवाचं घुगुरुं स्वर्वासिनामाचार्यं
 युत्सुयुद्धार्थं निमित्तात्कर्मयोग इति सप्तमी गीर्वाणभटाश्चक्रसुराक्षः शिरां ययाचिरे अतएव पुरुव
 दुधातुष्टुवुः युद्धप्रयोजनमाह सुत्सुहर्षेषु लुलुभुः पुष्टावभूवुः नुर्वितर्के मुदुर्मुदुर्वारं वारं किमुमु
 दुर्मोहमासादितवंतः यतः क्रोशनादीनामव्यवस्थेति भावः॥ विधिर्विरिंचिः ईलक्ष्मीस्तस्याइनः प्रभुर्वि
 धुः ईशो महादेवः ईजः कामो लक्ष्मीपुत्रत्वात् इलापृथ्वी जिने बुद्धः सिद्धादेव विशेषाः मित्रः सूर्यः रैदो
 धनदः कुबेरः देवा उक्तव्यतिरिक्ता मरुदादयः एषां संबंधिभिर्धैर्यैर्धृतिभिः स्वैर्वितैश्च नैकैरनेकविधैस्तेतैः

इंद्रो वासवः २

प्रसिद्धरूपैरहंस्वैरेसुष्ठु आसमंतात्समृद्धोभवानीत्याशंसावैवाक्यालंकारेऽस्तिः एत्थ्वी तस्याः स्थितिः पा
 लनंमितिमनिंदितिः संहारः तद्विधिवेत्ति निधिसिद्धीलेटीतिक्विप् नमन्मग्नते जादक्षोयस्मात् स्मरह
 रकामदहनः अक्षत्रिनयनहरमहादेवममस्मरअधीगर्थयोगेकर्मणिषष्ठी श्रीदीप्तीलक्ष्मीतेजसी
 द्नीकीर्तिलज्जायशसी धीनीतीवुद्धिनयो गीः प्रीतीवाक्प्रमोदो इमेयेदेवेशेपिनस्तः तेदेदेतवएधे
 तेवर्द्धते दितेर्विजितिर्विजयः स्थितेर्वर्णाश्रममयीदालक्षणायाविहितिर्विधानंतदेवव्रतंतत्ररतिर्ये
 षांपराश्रेष्ठागतिज्ञानंयेषांतेतथाएवंविधाः कुरवः स्वदिषांकुलंउरुविस्तीर्णरुधुः तदेवगुरुमहत
 दुधुवुः कं पयामासुः आस्नायानांवेदानां अंस्यावागुपनिषत्साहिताहितप्रतिपादनपराकिमाह यागीत
 यस्ताईतयउपसर्गाः याः प्रीतयस्ताभीतयोभयानि योभोगः सरोगः योमोदोहर्षः समोहः नपरमेवमा
 हकिंतु यावद्वेयेध्यातव्येक्षेमेक्षे शरहितेदेशेविषयेसोक्षलक्षणेइच्छेदिच्छांकुर्यादितिवाशहः समुच्चये
 अन्येचकारमेवपठंति हेयेहातव्येवस्तुनियवित्तामः विद्वत्तामइतिधात्वनुसारात् तत्रयेलोभिना
 लोभवंतः तन्निंदनशीलेनतापेनतेजसार्थादुग्रश्चंडरश्मिः सममदेहेस्तु तेजस्वीभवानीतियावत्

किमित्येवमाशास्यत इत्यत आह अमृतस्य दिनि. कांताग्रे गुणिनां प्रियतमो ऽक्षेपो ऽविलंब एव हितः अ
 र्थतः समरस्य इति दत्वा शिषं कोपि स्वस्मै कोर्मुक कर्मणो. जगाम समरं कर्तुमिरि लक्ष्मी स्वयं वरं य
 स्मादहन अभिभूतपावकहयवत्सु भोरेवंतः सतनयो यस्य हतक्षप अपहृत रात्रे मत्क्षणा. संमतो त्वव
 याश्रितेत्यादिकमुदाहरणं प्रागेव व्याख्यातं. अतः परं हारिहरी व्याख्या. साध्यत्रैवलिरव्यते. तद्यथा यादे
 वीपवित्रत्वेनाश्रिता अनीचया तुंगया बुद्ध्या मायायामस्याविधाविस्तारस्यायासंग्लानि विच्छेदं याच
 नीयायतो यातनं नरकानुभवनीयं दुःखं छिनत्ति. श्रिया सुता. अस्य न्यासः। कर्णिकायां न्यसेदे कंदे
 देदिक्षु विदिक्षु च। प्रवेशनिर्गमौ दिक्षु कुर्यादष्टदलां बुजे. आघोवर्णः कर्णिकायां श्रितेति पावेति क्रमे
 ण द्विकंदिकमष्टपत्रेषु पाश्रिताश्रियेत्यादौ दिग्दलेषु प्रवेशनिर्गमौ. चरस्फारेत्यादि. संचरणशी
 लः स्फारेयो वरः तं हारति ददातीति. वरं श्रेष्ठान् किरतिक्षिपति हरोति हि नस्ति वेति कर्मण्यण
 गरः कालकूरः तस्य ज्वरः ज्वरणात् तांडवारं भेचलाः स्फालायस्य वलक्षधवलदेह अलवलप्राप्त
 शक्ते कालगलनीलकंठज्वलदेदीप्यमानो भव. न्यासः अष्टधा कर्णिकावर्णः पत्रेष्वष्टौ तथापरे। तेषां

संधिषु चाप्यष्टावष्टपत्रसरोरुहे। अत्र प्रथमाद्वै एक एवरे फोष्टाकर्णिकायां अपराद्धस्यान्येष्टोलका
रवर्जैदलेषु तेषां संधिष्वन्येष्टोलकारः निशशीशेत्यादि शशीशचंद्रेशनवेभावेभक्तौ स्थित इति शेषः त्वा
महं न नमामिकाक्कानमाम्येव नमन्मग्नः कामोयस्मात् नतमुपनतं व्रतं यस्य संयमिधौरेयत्वात्
माननमनशत्रूणां मुन्नतिनाशनन्यतिपूजासंबोधने त्वा इति त्वां अनुनयनं विनयं कुर्वणेयं।
न्यासः प्राक्कर्णिकौ पुनः परंपर्याग्रपर्यं कर्णिकौ। प्रतिपरां व्रजेद्दीमानिहत्व दृढं लोचनं। पूर्वकर्णिकाया
माघेन करे ग्राह्यः ततः शेषेति पर्यामध्येशेति पर्याग्रे परावृत्त्य पर्याकर्णिकयोः शकारनकारौ पुनः कर्णि
कातोदलाग्रगमागमेपि अयमेव क्रमश्चतुर्दलपद्मे सासवेत्यादि सासवा आस्वादितमदिरा पीवरे
णस्तनादौ नौरसानता सारधामा उत्कृष्टकांतिः सहसा सहास्या अकस्माद्दृष्टंगारो दीपनस्वभा
वेन मार्गशीर्षेण हेतुना शोभनेन वाससा चलक्षिता हेसाहसर्द्धसर्वनिशीयाभिसरणसाहसरसिक
त्वामेति उपगच्छतीति। न्यासः। कर्णिकातो नयेद्दूर्ध्वपत्राकाराक्षरावलीं प्रवेशयेत्कर्णिकायां पद्ममेत
च्चतुर्दलमिति सुबोधमेतदिति षोडशपत्रं नमस्त इत्यादि महिमनि प्रेमायस्य तन्नमस्य अमतिमतोदा

म्यतीति अमतिमदमः क्षामः कलामात्रेण चूडासंगतः सोमो यस्य नमन् भग्नः कामो यस्मात् धाम्नाते
 जसाभीमोभयानकः समासकळव्युत्थानहेतुसाधारणी क्षमा यस्य तस्येतानि संबोधनविशेषणानि
 ते तस्मै नमः कुरुते कश्चिदिति न्यासः। गोमूत्रिकाक्रमेण स्युर्वर्णाः सर्वसमाः समाः। मध्ये मवर्णविन्या
 सात्पद्मो यं षोडशच्छदः। वर्णमकारव्यतिरिक्ताः समाः मकारसहिताः। समास्समा इति वीष्मा प्रतिवर्णं
 मकारसाहित्यवोधार्थाः। अष्टपत्रमेव कविनामं कथयथा रातावधेति गीर्वाणसुभरः कश्चिद्युयुत्सुर्दे
 त्यसेनया। तत्कालकृतसंनिध्यामाया देवीमपूजयत्। तथा हि व्याजो माया सैव वाग्रूपा व्याजशब्दोप
 पदं वागभिधानं यस्याः सामत्यं रक्षास्त्वितिसंबंधः रातं दत्तं अवघं दोषबहुलमाधिरोज्यं अवघा आ
 धयो यत्र तादृशं वारज्यं यया विशिष्टं सरणं विसरस्तं रतिप्रयच्छति यो रसो र्थादी रस्तं वैति विंदति वाया
 क्ष्मायां एषि व्यामपकारः पुत्रकलत्रादिरूपो यस्याः सकाशादिति गमकत्वाद्बहुव्रीहिः। राकाक्षिणिमाह
 दशवर्षदेशीयकन्यारूपा वा पद्मा भः शरीरसंलग्नः शेषसर्पो यस्याः नयनं नीतिः तां नयतीति यन्नय
 नं दृष्टिज्ञानमिति यावत्तदेव स्वं आत्मा यस्याः खेवोन्नियातीति खया स्तव्यो मारो मारणं कामो वा य

यो

स्याः सा रा मारै मणी रू रू श्री रू पो वा व्यस्तं विनाशितं स्थिरत्वं यया तु हि न नयति प्रापयतीति नयते ड प्रत्यये
तु हि न नश्चंद्रः तस्य न हि तु र्ज रा जू रे वं धयितुः परमेश्वरस्य श्रीः शक्तिरूपा न ह्यति बध्नातीति न ह्ये चि न हं
स्तुति = मासादयतीति सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्विबक्ते व्यङ्ग्येति क्विपित् जंतस्य रूपं कंसुरं वरति देदातीति
करः तस्य चारभूतादस्य वः तेषां खड्गादिधारेव धारा ह्ये त्री रा धेति देव्याः पौराणिकं नाम ममेत्य व्ययं भा
वप्रधानं शिवे ममत्वं मांति परिच्छिंदंति ये वशि नो योगिनः तेषां मपि व्यालविद्यां चतुद्विधामवतारयति
यासा तथा न्यासमिदं पादार्द्धभक्तिभिः। अष्टाष्टकं कर्णिकं कोणैः कविनामां कर्मवृजं अष्टभिः पादौर्द्वैष्ट
दलविरचना वराष्टिकं नाम्नोतिष्ठति राजशेखरकमल कविकाव्यनामलाभादविभक्तिकत्वमप्यदोषः ए
तेनेति नामां कपप्रकथनेन चक्रमपि नामां कर्मवसेयं सत्वमित्यादि हरे नदि सिंहनादं रोपैर्वाणौ आजिर
भसात्संग्रामहर्षी त उद्धुरतर श्रीवत्सभूमिः उन्नततदयः सत्वमालं व्यमानेन विशिष्टमिति तद्विशेषां प्रा
प्तपापविनाशः मुदाहर्षणः अयगतभीः शत्रुहरिणव्याधः अभ्रमाकाशं पिदधे तदा तस्मिन्काले सिंहनादं मु
क्ता इति संबंधः। न्यासः पुरः पुरेलिखेत्यादानत्र त्री न्वडरीकृतान्। तुयंतु भ्रामयेन्ने मौ नामां कश्चक्रसंवि

न्यासः निविष्टाष्टदलं ६

धिः। पुरःपुरो लिखित्वान्या न ग्रे लिखेत् यथा षडाः संपद्यन्ते यथा वा शुद्धमित्यादि चक्रं मेममगवि वाचि शुद्धं अ
 कलुषं धमदुःक्रांतं उद्धर्म ईदृशं यद् जः रा ज स भा वस्तस्य पदं स्थातं तद्गुह्यं विनष्टं यस्मात् अस्ता विधिदिग्देव
 पारतं त्र्यं यत्र तथा विधं शुचाशौकेन च नव त्रीकृतं अनुपहतं अदभ्रमुपचितं यद्गुह्यं कल्याणं तत्तनु विस्ता
 रयेति प्रार्थना बद्धै रलंकारीकृतैः सुराणां ब्रह्मादीनां सारं शिरस्तदस्थिभिः बद्धमुंडमालाभिः भयानकैः रुजो
 रोगाणां जयेनातिस्थिर अक्षीणै नोपचितेन च चक्षु वासाङ्गा देन गवावपेण लक्षितं तथ्यमिति क्रियाविशे
 षणं चिंतिता गुप्तिभूतानां रक्षायेन चाशेरमणीय उग्रो महादेवः त्वमप्रांशुः सर्वस्मादुच्चैः पदे स्थितः भवा
 नीरुचा वामार्द्धे स्थित पार्वती कांत्यारम्यः तच्चित्तिसंबंधः। अत्र पूर्ववदेव न्यासः अंकास्तु चत्वार इति विशे
 षः। इदानीं गतिचित्रप्रस्तावः। **वारय** मित्यादि वारणा एव अगाः पर्वतोः तैर्गभीरादुरवगाहा सारांशेष्टा न्नियं
 यं येन यांति तादृशा नां गणानामारवो यत्र सारो वा भीम गगणारवो यत्र कारितः कृतो रीणां वधो यथा स्वार्थे
 णि च आसेधः परैः प्रतिषेधः तेन हीना चरिताः सुभटैर्युद्धे र्थमाकूता अरयो यस्य मातया वरदृष्टाया
 मिति धातोः कप्रत्यये वरितेति रूपसिद्धिः अत्रायुक्पादयोः प्रथमतः तीययो रानुलोम्येन वर्णवलीग

ना

हीत्वा तत्त्वतिलोमरूपौ युक्त्या दौ द्वितीयचतुर्थे गृह्येते पवितेर्वर्णाद्वर्णातिरसंचारोगतिः तन्नियमनेन वि
 त्रंगतिचित्रं सचात्रयथा क्लृप्तं परवहे अमरणाः मरणरहिताः निश्चितरवाद्भूतः भयशून्यश्चरुचाते ज
 सा न्ये जतेन कंपते यो हि भीतः सकथं शङ्कयमानाशनशीलरक्षः पिशाचादिसंकुले जिन्ये संग्रामे चा
 रुणा कीरतुरगादिना रमते न कथंचिदित्यर्थः ॥ अत्र संदर्भसमाप्तिपर्यंतं यावदणमालाग्रहीता सेव
 समाप्ते रारभ्य प्रत्यागत्या यावदारंभं समाप्यत इति पूर्वत्वद्वेनैवमिति वाहनेति ततो नंतरं वाहना से
 ना अनमानति शून्या अजनि जाता सारा जावुत्कृष्टे संग्रामे परमानासे परमानक्षेपके मत्तोः सार
 गाः सोत्कर्षगतिशालिनो राजेभाराजदन्तिनो यत्र भारिणः स्वामिनापित समरभराः अतएव यथो
 चित्तचेष्टावंतः तेषां जनां ध्वनिः सिंहनादो यत्रेति क्रियाविशेषणं इत्यनुलोमश्लोकार्थः निर्वृत्तिनंतरस्त
 नंतो जवेन वेगेन हरिण इभा यत्र ततो विस्तीर्णः मानवजः सैनिककृत आरावकोलाहलो यत्र मा
 निजनानां साहंकाराणां वीराणां आहवोद्वंद्वयुद्धं यत्र ईदृशी सेना रागरसात्परलक्ष्मीहरणरसेन त
 मोभेजे क्रोधमवापेति प्रतिलोमश्लोकार्थः इत्यादि लासे नृत्ये बहला असंकुचिता रादुमलीमसा

ध्वज

रहरे

५६
५७

प्रा

श्यामा. सालकाभ्रकणादिपरभागार्पकचूर्णकुंतलवती. रसात्शृंगारात्तलीलायस्याः सा तथातुंगा उच्च
 व्यवहारा एवंविधासावाला. हेचतुः षष्टिकलारत. अलालि. लालिता त्वयेतिसंस्कृतश्लोकार्थः। कलि
 र्त्तगीतवाघनृत्यानांसंकरीसहिताकरणपटीयसीगातुंतरलात्वरिता. सालाली नानावृत्तपंक्तिस्तदीयेन
 सरकेणमधुना अलसा. श्यामामधुरालाया. सेलाउत्तमानारी. सेलास्यादुत्तमानारीतिदेशीकोशे.
 सहडूरयामदिरयावर्ततेसेलावा. रलयारेकत्वस्मरणादितिकेचित्. तच्चिंत्यं. अलाभूषयित्री. हवध
 वेतिसंवोधनं रेहङ्गराजतंडितिश्रुतश्लोकार्थः। एवंभाषांतराणामपिगतप्रत्यागतीबोद्धव्ये. विदि
 तइत्यादिविदितेस्वर्वासिनामपिप्रसिद्धे. निजिताः परेषामाजयोयुद्धानियेन. तादृश्यनीकेसमरे
 प्राप्तंगविपराक्षानरूपायां वाचि. विगदंतदयज्वररहितं. केनामभराः रोद्धारः नकेपिसंतीत्यर्थः
 तंकंयोयोद्वासनूकथमपिनतिनत्रतानेतिनयाति. अत्रतदर्थएवप्रतिलोमश्लोकः. सयथान
 तिमेतिनयोद्वायोरोद्वारोविगदंगवि। निजिताजिनितंयातंकेनीकेविदितेदिवि। **वालेत्यादि।** वाला
 षोडशवर्षदेशीयाशोभनकृष्णकेशी. कांतिप्रदचूर्णकुंतलशोभितासखाआत्मसंपद्युक्ता. सुतवती.

५६

तीव्रः
नै

पुत्रयुक्ताः उत्कृष्टमिमानात्मकशृंगारवती. अभिलषितस्वविवाहादिव्रताकांक्षा. अतस्तां भजयेति ह
दयैशेषः। न्यासः। क्रमात्पादचतुष्टयपंक्तिशः परिलेखिते। तुरंगपदयानेन श्लोको न्युपजायते।
~~ललितो~~ मनोज्ञः। प्रवीणः स्वआत्मा यस्याः रागेण प्रेम्णा तर्पयति याशोभनदंतयुक्ता. वर्द्धिता वासा.
संपूर्णद्वितसकलस्त्राना. आलोमृषा व्याहारः तेन सह वैति या. तले लासकानर्तका यस्याः सा तथा
भूता. अधःकृतसकलनर्तकलोकेत्यर्थः एवं भूता सा बालात्वयोपभुक्तेति वाक्यार्थः। ~~स स~~ त्वेति।
सदराः सभयाः त्वराधिकानां कसन्नितस्ततः संचरेन्नादो यत्र अतएव वीरान्प्रतिरमकत्वमकर्ष
ति. कनीदीप्तौ. देवानाकानितुंशीलं यस्य. ईषद्वादो यत्र. कस्य मस्तकस्य. सन्नासंगता आराग्र
हणं यत्रेति वा. बाहिका पर्यायवहनं। पर्यायार्हणोत्पत्तिधिति एव च. सेवस्ववित्तेन तायेषामेवंविधा
येस्वका आत्मपक्षी यास्तानाजिहीते इति विच. कमदजलं आकिरति इति काकारस्तादृश इभभरः हासि
कं यत्र हे अकाकाः सात्विका इति संबोधनं. काकाः संग्रामलोलुभावा. कचित्कतर्पयिष्यन्. नि स्वाः नि
रात्मानः भव्या आधेयगुणाः तानपि व्ययंति स्ववलेनोपरंहयंति ये ते निस्वभव्यव्याः तेषां भस्वनिभ

त्सनशीले. भसभर्त्सनइत्यतः क्वनिपू. जयदइत्यादि. नताइंद्रादयो यस्मै स तथा. जगतामेधनोवर्द्ध
 नः चंद्रमालंघिनी चंद्रकंतिविजयिनी दत्तप्रभाणामायतिर्यस्य स तथा. न्यासः इह शिखरसंधिमा
 लं विभृयादहं समाश्रितैर्वर्णैः। द्विचतुष्कचक्रबंधेनेमिविधौ चापरं भ्रमयेत्. शिखरमालां संधि
 मालां च पूर्वाहं वरुणः क्रेमेण विभृयात्पूरयेत्. नेमिविधौ चापरं पूर्वाहं भ्रमयेत्. द्वे शृंगा टके मिथो
 वेपरीत्येनेयत्र. त्रिशिखरं हि शृंगा टकं. करैः किरणैरासंजयतीति करा संजः खव्योम्निगौरवं
 यस्य स तथा. हेवनात्मक. जलस्वरूपचंद्र. कलासुरसमनुरागं संधाय कृत्वा. अंतः स्वच्छतया
 दृश्यन्तो भागनेमिमहलयाकारो ह्युरिव नीममम अगौरी श्यामांशं का अपनय. स्य इति क्रिया
 पदं. पूरणं भवेति यावत्. वशेशं आयत्तं शंकरमिति क्रिया विशेषणं. न्यासः शृंगा द्वं थिपुनः शृंगं
 ग्रंथैः शृंगं ब्रजेदिति. द्वि शृंगा टकबंधेनेमिः शेषाक्षरैर्भवेत्. शेषाक्षरैरिति आद्यात्ककारादारभ्य
 यावत्समाप्तिशेषाण्यक्षराणितैर्नेमिरिति न्यासः। अत्र ग्रंथिवर्णैरेवरा जशेखरस्येति नामां कवर्णवि
 लीलभ्यते. विविडिति वंधस्तु पंचशृंगचक्रं. तद्देवताम्नाये दर्शितं. कर्पूरकुंदगौरी तनुमतनु कार्मुकभू

का। वरदानसुंदरकरं विविडिति चक्रस्थिता वंदे। सेति प्रसिद्धानुभावाः सती गौरी सरंती निर्गलप्रसरा-
 नत्रस्यतीत्यत्र सा अस्यंदनेन स्थिरेण एनसा कल्यषेण शमिता विक्लवीभूता रहितेति यावत् शम-
 वैक्लव्ये अत्र जगति परंसारं यं भगवंतमिता संगता सच जयी महेश्वरो जयतादिति न्यासः। शिखरा-
 दन्यतमस्मात्प्रतिपर्वभ्रमतिरेखया घाटं नेमोतदितरदहं विविडिति चक्राभिधेवंधे अन्यतमस्मा-
 दितिसर्वनामत्वं चित्तं केचित्तु किं यत्र देकान्येभ्य इति उतमद्वारिकां सर्वनामतामित्याहुः गणे चान्य-
 तरशब्दं न पठन्ति व्युत्पत्तिमात्रं चेदमनिर्द्धारितैकाभिधायकस्त्वन्यतमशब्दः। नमस्त इत्यादि जग-
 तां नामरूपप्रपञ्चस्य गात्रभूतदानवकुलक्षयेण सहितमुदाहर्षाणां रक्षक अजविघ्नो अत्र जग-
 तिसतां मध्येन कोपिते तव समस्त तोलक्ष्य दृक्या ते नानुग्रहाणामिति शेषः। न्यासः चितुर्धपि च पादे-
 षु पङ्क्तिशोले खिते षिह आदेशदेस्तुरंगस्य पादैः पादः समाप्यते शेषं सुबोधं कमलावलिषु पद्मखंडेषु प्र-
 शस्तेषु हारी मनोज्ञो यो विकशस्तस्य वोढारं जनो लोको ज्वंत दीयं कं शिरस्तत्रां कचिद्भूत न नगामिकरं
 किंतु विसृत्वरकिरणमेव दिवि वैमानिकपथे सारभूतं जरतां परिणतानामनापैरमणं न किंतु प्रीतिकर

मेव तमसा बलहानौ यो विलासवशः संततो व्यापारः तेन वरमुत्कृष्टं जनकांतलोकहृदयंगमजगताम-
 नादिन किंत्वादिमेव एवं विधं भगवंतं सवितारं अहं न नमामि किंतु नमाम्येव न्यासः अष्टादशशिखरच-
 रींगो मूर्तिकया चतुष्पदी पश्येत् यत्राघंतेर्दृष्टं स ज्ञेयो व्योमबंध इति आघंतेर्दृष्टमिति पादाघंतवर्ण-
 योरैक्यादिति अनारता अविच्छिन्नप्रहरणव्यापारा आसीत् मत्तधीरनागमिति क्रिया विशेषणं रसे-
 नवीरेण महाप्राणशब्दजना अत्र न्यासः अत्र पादचतुष्टयेऽपि पंक्तिशः परिलेखिते श्लोकपादक्रमे-
 ण स्याद्रैखासु मुरजत्रयी अत्र पुरचतुष्टककल्पनया मुरजत्रयोन्मेषः सुराणां देवानां माननं मुखं
 तद्गतवक्त्रं हाननदृष्टे हानिनाशाय त्वाननस्तुवे किंतु स्तौम्येव पुनरिति देवतांतरव्यावृत्तौ स्तुत्या-
 वृत्तौ वा अनर्घधनौघप्राणनेयस्मात् अनप्राणन इति धात्वनुसारात् प्राणतानां मनसि यदूनं अ-
 नादिभवपरंपरानुपातिव्यसनंतस्य धूनेन प्रतिक्षेपकं सकाननेषु वनगहनेषु स्थानेषु नदीनस्य पयो-
 राशेरिव नद्वैतं कोलाहलो यस्येति न्यासः श्लोकस्येतस्य पादेषु लिखितेषु चतुर्धपि त्रिमृदंगकरीह-
 स्याच्चतुरेकाक्षरावली प्रथमपादरुद्राक्षरादारभ्य चतुर्थपादस्थमक्षरावदेकजातीयाक्षरचतु-

कावली गृहीत्वा परावृत्त्य तज्जातीयानामेव चतुर्थी गृह्यते तेनैकमुरजोन्मुद्रणमपरत्राप्यनेनैव प्र
 कारेण त्रैलोक्येणैकाक्षरमुरजत्रयी भवतीति न्यासार्थः । तालतरोर्यत्सारं स्वाद्यभागः तत्प्रभेवावद
 ताप्रभायस्याः रंका पूर्णिमा तारापतिना चंद्रेण दंशिता कवलिता मारस्य कामस्य धामस्थानं यत्र रम
 यालक्ष्म्या अधीताऽभ्यस्ता सलक्ष्मी केत्यर्थः वलयामास चालितवती वलयं तं वाचकार विन्मतो लुंगि
 त्यनुशासनात् क्रमेणैवास्य पादेषु प्रसूतेषु चतुर्थी तु र्यान्मुरज मार्गेण श्लोको यमुपजायते । तु र्या
 च्चतुर्थपादप्रथमाक्षरात् उपक्रमेण येन मार्गेण मुरजा कृतित्वं लभ्यते तेनायमपरः श्लोकोऽवति
 वरस्य ईप्सितस्य वस्तुनः कारः कारणं तत्प्रदं तारं दीपं धामकांतिर्यस्याः असमा अनन्तरा घोरणी आसि
 कास्त्रितीर्यस्याः सानायिकालतामालया संकेतलतामंडपेन अमासार्द्धे आप्यामवती तारा रोहि
 णी प्रभृतिः तदा भातारैर्निर्मलैर्मौक्तिकैर्वा भातिया अतिशयितेन रसे नृणां उपगता संगता
 प्रकृतोदाहरणेष्टाक्षरपस्ताकांतः पातीयः प्रकारस्तदंतः पाती मुरजा क्षरैर्लभ्यते ननु यावदुदा
 हृतं तमेव किं गत्यादि चित्रं तल्लथा सति किं गोमूत्रिकादीनां पथग्रागविभागव्याघातः स्यादि

न

५९

५९

शं

स्य त आह । उदाहरणमात्रं चैतदिति । गतिः पठितिसंचारो वेरानामुच्चावचोर्धाधःपर्यायेण प्रवृ-
 त्ताः सायांसंसारबंधमपास्पदः स्विनयात्पायादिति संबंधः न्यासो यथा अयुगमतः प्रथमात्स्वतीया
 श्लोपक्रम्यद्वितीयचतुर्थपादसंदर्शनेन गोमूत्रिकया प्रथमद्वितीययोस्तृतीयचतुर्थयोश्च
 रस्परमुत्तमेषणमितीयमप्युक्त्वा दगोमूत्रिका महासुरजनेन ब्रह्मादिना चित्ते देयो धारणीयः श-
 मेनैकेन विकल्पीकृत इनेरणो गजासुरयुद्धेन शुभं कल्मषरहितं चित्तं विधत्तामविशेषेण संसा-
 रिणामेव । अत्र पूर्ववत्समपादमुपक्रम्य विषमपादसंदर्शनेन समाप्तिरिति विशेषस्तेनेयं युक्त्वा दगो-
 मूत्रिका इंदोर्भागः खंडं कल्याणं अमरजनता देवसमूहः नास्त्यन्यद्वामस्थानं यस्य सो न न्यधामा-
 स्वात्माराम इत्यर्थः न परं देवो देवी च भुवः भूः शेषेण दुर्गं दुरीरं दुरपे नयं नोस्माकं देहेदमं दे-
 यादिति संबंधः धूतेशो मां प्राणयेतापस्त्यं तपरमेश्वरप्राणयरोषाः नाम क्रोध इति धात्वनु-
 सारात् । घुसदना देवाः अरुतमविश्रान्तं नंदिनानता उमा गौरी अपूर्वधाम तेजोयस्याः पुराख्य-
 दानवस्पदवोदावाग्निः स्थानायाः घनायाः संविदे निदानं देत्याधाशेनां धकेनानतचरणाः न

५९

आनामुत्रमार्गो भावो ध्येयः सूठ कदाप्यविद्वानियस्मात्प्रणतानां रुगनुरागो यस्य सुराणां मनुजानां च द
 मन्तुः तान्दमतीति वा त्यागसंपदो निधानमाश्रयः दिशो ह्येव दायिका श्रीर्यस्य स दे उपवने स दैव स रा
 भयायाव धूसदीयानां खंडन गिरां निर्भर्त्सनवचसामविषयः अदैत्यै धी नदैत्यवर्द्धनः संसारबंधविहि
 तये विस्तीर्यो नयो यस्य शंसुखं पिपत्तिं पूरयतीति शंपरः दिव्यः सेव्यश्चेति एवं विधश्च उ धामारविः
 नोस्माकं देहे भंदं कल्याणं देयादित्यर्थः । मंदचरं मदा लसगमनं कथा सुप्त कृदेवानां वार्ता सुमहाशय
 तया स्मेरानने विघ्नपरं पराहारिणं च सारमुत्कृष्टं चलंतीनां लतानामारध्वंसां त्वनयेन बहु विप्रमान्यं
 द्विजराजशेखरत्वात् समानवर्णमिध्यर्गं नवेन कंबुनाद्यमुपचितं आद्यश्लोकस्याधस्ताद्विपरीतोद्दि
 तीयश्लोकोलेख्यः । ततः क्रमगोमूत्रिकया परस्परोद्धेखः अभाग्यस्य ब्रह्मविलेखकं नाशकमिति याव
 त् समितो संग्रामे रावणस्य कैलासोद्धरणलग्नशक्तिकता शासनविक्रमगतिराज्ञा पौरुषेयेनैव तं
 स्थितप्रदं चंडमुग्रं कर्मकमनीयं च परेषां दर्पमर्दनशीलं नागस्य कालियाख्यस्य दंष्ट्राभिः कुवत्तया
 पीडाख्यस्य हस्तिनोवा विषाणाभ्यां या आजिः संग्रामः तत्राज्यं जेतुमशक्यं गदयाना नारत्नरत्नचि

ऐक्यकारीवातमूर्तित्वात् ५

६०

६०

तथा कर्तुं चित्रमिति यावत्। स्कंदः कार्तिकेयः रुद्रं विपुलां दारिते शत्रुसमूहे सस्यंदः स्फुरद्वपः अमंदः स्व
स्वचित्रः भवभयस्य संसारत्रासस्य कलने क्षेपणोद्ग्रहजने मर्त्यलोके संदोहे नयउच्छ्राघः सामर्थ्यः नीरोग
त्वात्तेन लसनशीलः बलिनां हता चंडतायाः तैह्यस्य मूराश्रयः अरवर्वः सर्वेषामुपरिवर्तमानः देवौ ज
संराज्ञां खंडपित्रीर्द्वाचेष्टायत्रतादृशे महिम्नि निरतः विहारो संचरो सफलः उद्धतः शुभाशुभसूचक
त्वात्ः मेलिकारी संगमकारी चूडामूर्तित्वात् कंदोदकुमुदमिहाभिमतंतं चिह्नं सोदिकाशेन चलनशीलः
ज्योत्स्नाजलौघानूददत्तः विभ्रमाणं बलेन विहितानि जेआत्मनिरतिर्येन सतथा विलासावलिषुहारी वि
काशोयस्याः त्वोलाचला अमलानिर्मला भावानेकविधान्यासहते साभावसहा हावः क्रीडाविशेषः
दिवसान्पूरयतीति दिवसपूरः तस्मै सुष्ठुतामरसेषु भासनशीलाय नता भव्याय स्मै अरीन्दारयतीत्य
रिदारः ततः कर्मधारयः नतानां भव्यानाम रिदारायेति वा नता भव्यानां रिदारां वै रिदारास्त्रियोय
स्मिन्निति वा सुष्ठुसारोलयः तत्रलयनंतं भावयति यः तस्मै नतादि व्यादेवाय स्मै असद्विद्यमान
मरिचक्रं यस्य ततः कर्मधारयः शोभनानां साम्नां लसनेन भासनशीलाय भानिन द्वात्राण्यावरितं

शीलं यस्येति भवरि आकाशं पूरयति व्याप्नोति एवं भूताय सुष्ठु तारु छितो योरयो वेगः गमनं तेन भाविने मम
 स्फुरतु चिद्रत सततं चिंत्य रक्षामतिः समस्तर विचित्रितस्तु त रुचिः स्मरक्षेम कृत समर्द्धिरतं चिंतितः कृत
 विचित्ररत्याम योनमस्करं एचिद्रितः स्मित रुचिर्हरः सामरः मम चिद्रतौ मदीयां संविदमारूढः सामरः स
 देवो हरः स्फुरतु सततं चिंतनीय रक्षायां मतिः सततं चिंतनीये रक्षामती वा यस्य समस्तैर्दृशभिरपिरविभि रादि
 तैर्विचित्रिता आलेख्य कृतास्तु ता प्रशस्तारुचिः कांतियस्य स्मरस्य क्षेमं कुशलं कृतं तति छिनत्तीति स्मरक्षेम कृ
 तः समशब्दः सर्वपर्यायः गणोपपद्यते सर्वासु अणिमादित्र्यद्विषुरतैश्चिंतितः प्रसभं ध्यातः पतिवियोगाद्विचित्राया
 रतेरामयाः कृता येन नमस्कारेण चिद्रिता प्रणम एष भाविनी प्रसादजन्मा स्मितप्रभा यस्य स तथा अस्यान्यासः
 चतुर्णामपि पादानां क्रमेण व्युक्रमेण चाद्वयंगो मूत्रिकाधेनुर्वैपरीत्यवशेन च क्रमेण पादानां नैरंतर्येण प्रथमद्वि
 तीयाभ्यां द्वितीयतृतीयाभ्यां तृतीयचतुर्थाभ्यामिति त्रयः क्रमभेदाः व्युक्रमेण पादानां तरायेण प्रथमतः तृतीयाभ्यां प्रथ
 मचतुर्थाभ्यां द्वितीयचतुर्थाभ्यामिति व्युक्रमभेदास्त्रयः वैपरीत्यवशेन चतुर्थीदितः प्रथमं यावद्योजनेन अत्रापि
 क्रमव्युक्रमाभ्यां षट्प्रकाराः ते मीमादशभेदाः शुद्धाः एषां व्यतिकरजन्मानः पुनरन्ये चतुर्विंशतिर्भविंति तद्यथा

६१

१९।२।३।४।५।६।७।

५३

कविंशतिः षड्प्रतियो जने सप्त सप्तयतियो जने त्वेकः सर्वमेलनेन च सप्तविंशत्यधिकं शतं अत्र चक्रिया ही
नत्वेन कारकविहीनत्वेन च पदावयववत्तया पादावयवमात्रत्वेन च निरर्थकान् षड्विंशतिमपास्य धेनु श्लोक
एक एव वृत्तभेदेन शतं श्लोकतर्णकान् प्रसूते तथा हि प्रथमद्वितीयचतुर्थीभिर्यतिभिरत्युक्ता जातिः तृतीयपंच
मीभ्यां सुप्रतिष्ठा षष्ठ्या गायत्री सप्तम्या चोष्णिगिति एकगणनायां वृत्तभेदः एवं द्विकादिगणने पि गवेषणीयं ॥ नर
मुखपाणिकं ठचिकुरेः गतिभिः सहस्रस्मितेन ललिते सुदशा मणिशशिपद्मकंबुचमराः करिणः सुतनोः सुधाचह
सिताहरिणाः फणिगणसिद्धसाध्यदयितानसमाः सकलास्त्वया च खभुवश्छलिताः तव वलरूपराप्यप्यविजिता
नितरां विबुधाश्चिराय चरितैश्चतुरैः हेललिते गौरितवशो भनयादशा सुतनोः शोभनस्य शरीरस्य साध्यादेव
विशेषाः खभुवो ग्रहताशघाः राप्यतइति रायं आश्रयुवपिरपित्रपिचमश्चेति एयति भाषितमित्यर्थः दर्पेति पाठेन
वायो जीनीयं पदविच्छेदिनीत्येषा श्लोकधेनुरनुत्तमा छंदोभेदादशशती प्रसूते श्लोकतर्णकान् पदान्यत्र प्रतिपा
दंसु धाकलशभिधाने छंदसि षड्विंशतिभ्यं ज्यंते यद्यपि द्वितीयतृतीयपादयोश्च कारभ्यां नकारेण चतुर्थपादे तवेति प
दाधिक्यं तथाप्यप्यपादार्थानुरोधेन समुच्चीयमाननिषिद्धमानाथानुरंजकत्वेन संबोध्यमानार्थानुयायितया च का

रनकारयोस्तवेति च तत्पादावयवरूपा एवेति तदसत्कल्पमेव. तथा च षड्भ्यः पदत्रय उपादीयमाने सप्तदशा
 क्षरायां जातो यथा संख्यानुगे धेना घेर्द्विप्रस्तार रचना क्रमेण दशविकल्पाः तृतीयचतुर्थयोश्च पादयोस्तावंत
 स्तावंत एवेति. दशभिराहतेर्दशभिः शतं. शतेन चाहतेर्दशभिः शतं. शतेन चाहतेर्दशभिः सहस्रं तर्काः श्लो
 काः समुत्पद्यन्ते इतीयं सहस्रधेनुः। क्रिये जयसि जं भसे सृजसि जायसे त्रायसे स्तुषे मिषसि मृष्यसे तृषसि
 पीयसे प्रीयसे। स्तुषे मृडसि होडसे कुरसि गल्भसे क्लीबसे द्रुषे हरसि रज्यसे रजसि राजसे भ्राजसे। हे क्रिये
 कर्मन्मिषस्य द्वियां. पीडू. पाने. मृडसुखने तु दौ. होड अनादरे. कुर संहारे. रज्यसे आसजसि. रजसि म
 त्सरयसि. राजसे शोभसे. भ्राजसे जाज्वल्यसे. एषा तु पादविच्छेदिन्येव धेनुः क्रियापदे. संबोधनाग्रगे
 र्दशस्माभिः श्लोका युत प्रसूः। इह पृथ्वीनामनिच्छंदसि. षड्भ्यः संबोधनानुगे पदचतुष्टये उपादीयमाने एका
 दशाक्षरायां जातो प्रस्तारा ल्यत्वेन यदि वा छंदो भेदस्य शब्देना प्रतिपादितत्वात् तद्वेदेषु दाहरणीय इति तस्य मे
 वरथोद्धताभिधाने छंदसि दशसु विकल्पेषु प्रतिपादं भवत्सु दशभिः शतं शतेन सहस्रं सहस्रेण च दशसह
 स्राणि तर्काः श्लोकाः समुत्पद्यन्ते इतीयमयुतधेनुः। दुर्गे भद्रे सुभद्रे दिति सुरजिदिते सिंहिके गौरि पद्मे नित्ये

हत्येवरेण्येकलिकमलिकलेकालिकेचंद्रिचंडो। धन्येपुण्येशण्येशचिशवरिशिवेभैरवेरात्रिसंध्येछाये
 मायेमनोद्वेवनिजननिजयेमंगलेधेहिशन्नः। संबोधनैरियंधेनुः क्लृप्तासैकक्रियापदैः। लक्षत्रयंसह
 स्त्राणिषष्टिंश्लोकान्प्रसूयते। अत्रहिस्त्रगधराभिधानेछंदसिपादत्रयपदानुरोधेनात्यंदूयेनैकेकमेवपदंतुर्य
 पादेपरिकल्प्यमितिसर्वत्रैनवसुपदेषुस्थितेषुपदचतुष्टयेपदपंचकेचोपादीयमानेप्रथमेआपातलि
 कायांपंचविंशतौद्वितीयेएकयाप्राच्यवृत्त्यासहवैतालीयकेयदिवापंचभिःप्राच्यवृत्तिभिःसममौ
 पछंदसिकेचतुर्विंशतौतृतीयवैतालीयएवचतुर्विंशतौचतुर्थेचपादेप्राच्यवृत्तिद्वयेसमेष्वभिः
 पार्यतलिकायांषोडशभिरेकयाप्राच्यवृत्त्यावैतालीयप्राच्यवृत्त्यासहवैतालीयैःषड्विस्त्रयेवौपछंदसि
 केद्वाभ्यामितिचतुर्विंशतौविकल्पेषुप्रभवत्सुपंचविंशत्याहतेषुचतुर्विंशतौशतानिषट्षड्विस्त्रयैराह
 तेषुपंचविंशतौसहस्राणिपंचदशतेराहतेषुचतुर्विंशतौलक्षाणित्राणिसहस्राणिचषष्टिःतर्ल
 काःश्लोकाःसमुत्पद्यंतइतीयंलक्षधेनुः॥ एषांत्यपदभेदेनसंभ्रमादिद्विरुक्तिभिः। यावद्वोधंपुनःसूतेप्र
 युतंश्लोकतरङ्गिनातथात्यत्रपादत्रयेनवसुतुर्यपादेचदशसुत्रयेपदचतुष्टयेपदपंचकेचोपादीयमा

प=
 पाद

नेप्रथम औपछंदसिक एकस्य पदस्य द्विरुत्तयाविंशतौ यदिवा आपातलिकायां दश वैतालीये पंचदशसु औ
 पछंदसिके उदीच्यवृत्तिद्वयेन यद्वैतालीये चतस्रभिरुदीच्यवृत्तिभिः सममेकोनविंशतिरिति च पंचविं
 शतौ तृतीयस्मिन्नौ पछंदसिके पंचभिः प्राच्यवृत्तिभिः सममेकादश वैतालीये तथैव चतुर्दशेति य
 द्वा वैतालीये तथैव चतुर्दश औपछंदसिके तिस्रभिः प्राच्यवृत्तिभिः सह षडिति विंशतौ तृतीयस्मिन्नौ प
 छंदसिके तिस्रभिरुदीच्यवृत्तिभिः समं पंचविंशतौ चतुर्थेत्वा पातलिकायां मेक एव द्विरुत्तयादिना षोडश
 भिः प्राच्यवृत्तिभिः सममशीतौ विकल्पेषु प्रभवत्सु विंशत्याह तपंचविंशतौ पंचविंशत्या द्वाविंशतौ पंचश
 ताधिका निद्वादश सहस्राणि तैरप्याहतेषु अशीतौ दशलक्षानि त एकांशोकाः समुन्य घत इतीयं प्रयुतधे
 नुः ॥ **रुतलं** दत्ते सूक्ष्मं धत्ते लु विभवसि नूनसिरमसे रमे दिवि मोदसे छिंत्से बाहं भिंत्से गाढं रुषिमिषसि
 धनुषि मनुषे जयेयुधि जंभसे स्वत्यं शैषे कल्पं प्रेषे च्छिति वचसि यशसियत सेचले गधिगल्भसे ब्रूषे
 वामं सूषे कामं तदिविशसि वचसि सचसे रुचे दशि दीप्यसे प्रेषइति इषगतावित्यस्य चिति चेतन्ये गधु
 न्यार्धे सचसे वचसे रमे जयेच के रुचे इति देव्याः संबोधनपदानि संबोधनैर्द्वितीयां तैः सप्तम्यं तैः क्रिया

गृह्णामासुत्सद्रामासुत्सुत्कामाद्वाघैर्गौःसामायामामेधावेधामेनामातेत्वंमेनौः। पदग्रहाद्यथाकामंका
 मधेनुरियंतुनः। परार्द्धनापरार्द्धनिप्रसूतेश्लोकतर्कौनूतथाहिःपंचदशभ्यःपदेभ्यःक्रमव्युत्क्रमाभ्या
 नवादिपदयोगेगीक्रियमाणेदृहतीजातेरारभ्यप्रतिजातिप्रतिपादयेविकल्यास्तेरुत्तरोत्तरमाहन्पमानैर्य
 दिवासमस्तेपिश्लोकेषष्टिपदेभ्यश्चतुर्विंशत्यष्टविंशत्यादिपदयोजनायां गायत्रीजातेरारभ्यप्रतिजा
 तियेविकल्यास्तेःपरार्द्धेभ्यःपरार्द्धनितर्कश्लोकाःसमुत्पद्यंतइतीयंपरार्द्धपरार्द्धधेनुः। एकाक्षरादिछंदोभि
 र्गतिबंधादिभेदतः। उक्तानुनिचित्राणिसर्वाण्येषाप्रसूयते। अर्थत्रयप्रतिपादकत्वेनप्रतिपादंपदत्रये
 परिकल्प्यमानेऽनेकविधछंदोभिरुक्तानिचतुर्व्यंजनादीन्यनुक्तानिरवद्गुप्रभृतीनिसर्वचित्राण्येषे
 वयथाकामंप्रसूयतइत्यर्थः। सहदुच्चारणेनास्यागच्छत्येकाविनाडिकातत्पथ्यानाडिकाताभिःषष्या
 त्येरात्रमृच्छतिप्रणवादिनमोत्रानिपदान्यस्याजपन्निये। सर्वभाषासुवाक्तेषामविच्छिन्नाप्रवर्तते। सि
 द्धैर्मंत्रपदैःसेयंशास्त्राण्यालोच्यनिर्मिता। जपतांजुह्वतांदेवीसर्वान्कामान्प्रयच्छति। स्थितेनागंनु
 कंहन्यादीप्तिनेनविभाजयेत्। तद्देदास्तेभवत्येवमन्येषपिहियोजयेन्। यानंयातीतियाकाचिच्च

या. गिरणं गृणाति वाक्कगीः। शरणं शीः शृणातीति शीः श्रयतीति शोभालक्ष्मीश्च श्रीः ध्यानं ध्यायतीति बुद्धिर्द्रीः
रूपेव स्तृणाति मंत्राक्षरं च स्त्रीः द्री च्छतीति माया लज्जा च द्रीः विभेतीति भयकामो भयं च भीः ज्वरे गतिर्जग
च जूः मुष्मिहसमुष्मा यौवधनं वामूः। दूरी दूरणा हिंसा योरिति दूः त्वरणं त्वरा हिंसा च त्रित्वरा संभ्रम इति त्व
रते च तूः सते सवनं सुषु उश्वसूः अग्रभागे धुर्वी हिंसा यां धूर्वतीति च धूः पुरी पालनं च पू भूमिर्भवनं लोक
श्चावांतरमध्ये यं भूमिः यज्ञपात्रे स्रवतीति स्रवणं च स्रुक पुष्पदामपत्तिः स्रज्यते च स्रुक योगः समा
धिः समश्च युक् योगसमक्षयोरुत्तरपदसमासेनुमागमः। भोजनं पालनं कौटिल्यं चेति भुक् श्रेणो दीप्तिर्भ
गश्च रुक् शुचिशोक इत्यस्य शोको दीप्तिरहरहः क्लिश्यमानो जनं शोचतीति शुचिस्तद्भावश्च शुचित्वं शु
क् अतिलाषः पिपासा तृदु हिंसा यामिति तृदु द्वेषः शत्रुरभिलाषश्च द्विदु दंयुमिश्रण इत्यमिश्रणं अयु
तसिद्धानामित्यादि दर्शनात् अमिश्रणं च युत् क्रोधः क्रुध्यतीति रुद्रशक्तिश्च क्रुत् चेतना चिनेति चयनं च
चित् ज्ञानं संज्ञा लाभश्च वित् मोक्षो मुंचतीति मुहवेचित्य इति मोहश्च मुक् आशा अतिसर्ग उपदेशश्च दिक्
क्रीडा विजिगीषा व्यवहारश्च धुः श्रुतिवाक्यविवेचनं हिंसा च त्रक् दृष्टिज्ञानं पश्यतीति दक् गतिर्गंधनं वि

६५

65

कु

कल्पश्चवालक्ष्मीमनिंशद्वावयवश्चमा. मृत्तिकामरणं मृद्भातीति मृत्. हंततीति करणं करोतीति कृत्. दी
 प्रिर्ज्ञानं भातीति च भाः माडु. मानेश्चे चेति शब्दः शद्वावयवः प्रतिषेधश्चमा. हर्षो मोदो मदेते आमोदश्चेति
 मुत्. क्रोधः क्षुधा बुभुक्षा क्षुते क्षोभश्चक्षुत्. प्रश्नः सुखं कौननं च का. आमां यातीति आमापीडा अलक्ष्मीः
 शद्वावयवश्च अमा. स्वर्गे आकाशं देवनं च धौः दारं दारुणं उपायश्च द्वाः। वाक्कर्म मिर्धेनुश्चेति गौः सह एन
 विष्णुना वर्तते इति सारलक्ष्मीः सानंतदोरूपं च सा. मेडु. प्रणिदान इति प्रणिदानं शद्वावयवश्चास्मदोरूपं
 चमा. रष्टौ अयत इति आर्यं शद्वावयवश्च या. चंद्रकला मह अस्मदर्थश्चमा. लक्ष्मी संवोधनं चतुर्थ्यतिषथ्य
 तं च मे. धारणं पोषणं शद्वावयवश्च धा. पक्षि संवोधनं अविद्याः संवोधनं शद्वावयवश्च वे. धात्री पोषयित्री श
 द्वावयवश्च धा. शद्वावयवश्चास्मदर्थश्च लक्ष्मी संवोधनं च मे. प्रतिषेधः पुरुषवाक् शद्वावयवश्च ना. सुरासु
 रैर्नमस्यमाना मनांसि मिमीते मे नामे पित्रे धापि शद्वावयवो मा. तदर्थे युष्मदर्थे स्मदर्थे च लक्ष्मी संवोधनं
 च ते मे न त्वमत्वमिति अस्य विष्णो भविइति वा अत्वं. ममतव ते मे इत्यस्य भावप्रत्यये शद्वावयवो युष्मदर्थ
 श्चत्वं. शद्वावयवानास्मदर्थे च जनमानं न विधत्ते औदिवचने यस्याः सा अनौः अद्वितीये त्वर्थः शद्वा

६५

६६ वयवश्चनोः। इति श्रीसरस्वतीकंठाभरणविवरणेरलदपणनाम्निचित्रप्रकरणं समाप्तं। द्वितीयः प
रिच्छेदः॥ ॥ श्री श्री

66

६६

सर स्वतिकेता मन्त्रा काय

६६

११२०

मन्त्रा काय

नै ३३५ व

हृत्स्विकेता मन्त्रा

विवाह
(रत्नद्वय मन्त्रा)
(सुगन्ध मन्त्रा)

द्वि मन्त्रा

मन्त्रा काय

मन्त्रा काय
मन्त्रा काय
मन्त्रा काय